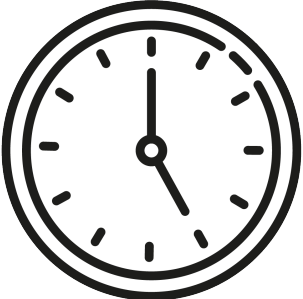

ARA ÉS **L'HORA!**

A S A N T C U G A T,
GOVERNA'T

1. INTRODUCCIÓ.....	6
2. PRINCIPIS POLÍTICS	7
3. MODEL TERRITORIAL I MODEL URBÀ.....	9
3.1. MODEL TERRITORIAL.....	9
3.1.1. <i>Un territori articulat en un sistema de ciutats i comarques.....</i>	<i>10</i>
3.2 MODEL URBANÍSTIC DE CIUTAT	11
3.2.1 <i>Urbanisme al servei del poble</i>	<i>12</i>
3.2.2 <i>L'Urbanisme com a eina social</i>	<i>13</i>
3.2.3 <i>El dret a l'habitatge.....</i>	<i>15</i>
3.3 MOBILITAT URBANA, MODEL DE TRANSPORT.....	18
4. DE LA DEMOCRÀCIA REPRESENTATIVA A LA DEMOCRÀCIA PARTICIPATIVA	24
4.1 QUÈ PODEM FER A SANT CUGAT?	25
4.2 ÒRGANS DE PARTICIPACIÓ MUNICIPALS	25
4.3 MILLORA DE LA QUALITAT DE LA PARTICIPACIÓ	29
4.4 TRANSPARÈNCIA, LA INFORMACIÓ I LA PROXIMITAT EN L'ACCIÓ MUNICIPAL.....	30
4.5 ELS MECANISMES DE PARTICIPACIÓ	31
5. COOPERAR I NO COMPETIR.....	32
5.1 MUNICIPALITZACIONS.....	32
5.2 PROMOCIÓ DEL COOPERATIVISME I L'ECONOMIA ARRELADA AL TERRITORI	35
5.3 FISCALITAT JUSTA	39
6. POLÍTQUES SOCIALS	42
6.1 EDUCACIÓ	42
6.1.1 <i>Projecte Educatiu de Ciutat</i>	<i>43</i>
6.1.2 <i>Centres educatius.....</i>	<i>45</i>
6.2. ACCIÓ SOCIAL	52
6.2.1 <i>Gent gran.....</i>	<i>53</i>
6.2.2 <i>Persones amb discapacitat.....</i>	<i>55</i>
6.3. PROTECCIÓ DE LA SALUT.....	56
6.4 POLÍTQUES DE JOVENTUT.....	57
6.4.1 <i>Serveis: informació, orientació i dinamització.....</i>	<i>58</i>

6.4.2 Qualitat: mobilitat, creativitat i participació	58
6.4.3 Emancipació: habitatge, ocupació i educació	59
6.4.4 Prevenció: salut, oci i valors	59
6.4.5 Idees i criteris que han de regir les polítiques de joventut	59
6.5. PROMOCIÓ DEL LLEURE I DE L'ESPORT	63
6.6 PROTECCIÓ CIVIL I SEGURETAT CIUTADANA	67
6.6.1. Seguretat Ciutadana	67
6.6.2 Protecció civil	69
6.6.3 Associació voluntaris protecció civil	71
6.6.4 Educació i prevenció	71
6.7. DIVERSITAT I ANTIRACISME	74
6.8. COOPERACIÓ, PAU I DRETS HUMANS	76
6.9. ACCÉS A LA INFORMACIÓ I SOBIRANIA TECNOLÒGICA	78
6.9.1 Accessibilitat a la informació	79
6.9.2 Infraestructures	79
7. FEMINISME I ALLIBERAMENT DE GÈNERE	81
7.1 ANÀLISI DE LA SITUACIÓ ACTUAL	81
7.2. SOCIOECONÒMIC	82
7.3. EMPODERAMENT	84
7.4. ALLIBERAMENT LÈSBIC, GAI, BISEXUAL I TRANSSEXUAL (LGBT)	85
7.5. LLUITA CONTRA LES VIOLÈNCIES MASCLISTES	86
8. CULTURA I LLENGUA: EINES D'EMANCIPACIÓ I CONVIVÈNCIA	88
8.1 LA POLÍTICA CULTURAL DES DE L'AJUNTAMENT	89
8.2 SUPORT AL TEIXIT ASSOCIATIU	91
8.3 MODELS INTEGRADORS DE POLÍTIQUES DE DEFENSA DE LA LLENGUA I IDENTITAT NACIONAL	93
9. ECOLOGISME I TERRITORI	96
9.1 COMPROMÍS AMB L'EMERGÈNCIA CLIMÀTICA I SOCIAL	98
9.2 UN MODEL URBÀ EN EQUILIBRI AMB L'ENTORN	98
9.3 EQUIPAMENTS	101

9.4 PLANEJAMENT TERRITORIAL.....	102
9.5 PER UNS MUNICIPIS RESPECTUOSOS AMB ELS ANIMALS	104
9.6 PER UN MODEL ENERGÈTIC RENOVABLE, CAP A LA SOBIRANIA ENERGÈTICA	106
9.7 RESIDUS MUNICIPALS, AVANÇANT CAP AL RESIDU ZERO	110
9.8 CICLE DE L'AIGUA.....	113
9.9 PER UNA MOBILITAT PÚBLICA, COL·LECTIVA I NO CONTAMINANT.....	115
10. REPÚBLICA CATALANA	117
10.1 LA CONSTRUCCIÓ NACIONAL COM A INSTRUMENT PER A LA TRANSFORMACIÓ SOCIAL.....	118
10.2. EL CAMÍ I L'OBJECTIU DE LA INDEPENDÈNCIA: LA RUPTURA DEMOCRÀTICA I EL NUCLI ESSENCIAL DE DIGNITAT.....	120
10.3 ORDENACIÓ TERRITORIAL PER VERTEBRAR LA REPÚBLICA	122

1. INTRODUCCIÓ

El programa electoral que avui teniu a les mans és fruit d'una il·lusió i treball col·lectiu que s'ha materialitzat gràcies a les aportacions dels Punts de Trobada (celebrats durant els mesos de gener, febrer, març i abril de 2019), a l'assessorament de persones expertes i tècniques en diversos àmbits temàtics, a les aportacions de totes aquelles que ens han fet arribar propostes i suggeriments, així com també, gràcies a l'esforç i la dedicació voluntària de les persones que militem a la CUP i al Procés Constituent i a la feina que hem fet durant aquests anys intensos a les institucions.

Les persones que formem part d'aquest projecte portem molts anys compartint experiències i lluites amb entitats de la ciutat. Situacions que ens han enfortit, que ens han fet més capaces, més conscients de la realitat, ens ha fet créixer i, enfortir, si es pot, el nostre projecte polític. Tot això és el que avui ens defineix. Som ciutat, som poble, som barris i fem, sense renúncies, política de ciutat, de poble i de barris.

El que esteu a punt de llegir és un projecte que vol superar la mediocritat dels programes polítics convencionals i que vol guanyar el dia a dia. Un projecte de ciutat que treballarà per a la inclusió social, la justícia redistributiva, el decreixement urbanístic, la seguretat laboral i la normalització cultural. Un projecte de ciutat que volem que vagi cap al benestar col·lectiu i cap al respecte de les necessitats de cada ciutadà.

Les propostes que trobareu a continuació són per fer possible el canvi, modificar el rumb d'aquesta ciutat, fer-la propera i pròxima a les persones, i és amb la implicació de totes, que recuperarem una vila viva, justa, solidària, sostenible, compromesa i participativa que totes desitgem.

2. PRINCIPIS POLÍTICS

Des de la Candidatura d'Unitat Popular de Sant Cugat apostem pel treball basat en la participació ciutadana com a marc del nostre projecte, en la integració i la justícia social, pel desenvolupament econòmic, social i territorial realment sostenible, en la dinamització del teixit associatiu i en la promoció de l'autoorganització ciutadana.

És a partir d'aquestes propostes que neixen els nostres principis polítics.

- **L'aprofundiment en la democràcia participativa.** Actualment, ens trobem en un context marcat per la mundialització econòmica i pel distanciament dels centres de decisió estratègica respecte de la ciutadania; per aquest motiu, es fa del tot necessari articular mecanismes de participació i d'aprofundiment democràtic que permetin a les persones decidir sobre aspectes essencials de la vida pública i controlar la tasca de governs i administracions. Només d'aquesta manera serà possible avançar cap a una transformació socialista de l'estructura social i productiva.
- **Per un Sant Cugat integrador i socialment igualitari.** L'ajuntament, lluny d'inhibir-se de les seves responsabilitats polítiques i socials, ha de treballar per la integració, entesa com a una igualtat d'oportunitats real, com a una garantia d'accés a uns serveis públics de qualitat (sanitat, ensenyament...) i a unes dignes condicions de vida i de treball; però alhora, necessàriament, també com a possibilitat de gaudir d'un entorn social i cultural enriquidor.
- **Cal fer dels municipis un dels principals motors en la reconstrucció nacional dels Països Catalans.** Per això, defensarem polítiques de promoció de la nostra llengua, cultura i identitat nacionals, tot partint de la base de la integració, la cohesió social i el sentit de comunitat. Caldrà que els diferents programes sectorials (cultura, educació, joventut...) facin d'extensió de l'ús del català i del desvetllament de la consciència nacional col·lectiva un dels seus principals objectius. Conseqüentment, caldrà també un ferm compromís de l'ajuntament i els representants municipals en la defensa de l'exercici democràtic del dret a l'Autodeterminació.
- **Per un desenvolupament econòmic, social i territorial realment sostenible,** que parteixi del caràcter ecològic de l'activitat humana i que no es limiti a la gestió immediata de qüestions mediambientals aïlladament, sinó que els diferents projectes estratègics tinguin com a referència un model de territori equilibrat i un

desenvolupament econòmic respectuós amb el medi ambient i les persones que equilibri investigació, producció i serveis, amb l'objectiu posat en la millora de la qualitat de vida de la majoria de la població.

- **La dinamització del teixit associatiu i la promoció de l'autoorganització ciutadana** és una de les bases principals per a la construcció d'una societat de persones lliures, responsables i solidàries. La CUP-PC ens comprometem en el treball d'anar configurant una forta xarxa social de caire popular, que tindrà com a principal garantia la construcció d'un Sant Cugat més viu i participatiu.

3. MODEL TERRITORIAL I MODEL URBÀ

Davant la nova bombolla immobiliària i constructora, defensem el dret a l'habitatge

3.1. MODEL TERRITORIAL

Al llarg dels darrers anys els Països Catalans han transformat clarament el seu model territorial. Hem estat protagonistes d'un desgavell territorial, econòmic i social sense precedents.

Des de la CUP-PC creiem que cal aturar la transformació territorial imperant i proposem alternatives que assumeixin la necessitat de posar límits al creixement de la urbanització difusa, a la multiplicació d'infraestructures viàries, a la clonació de centres comercials, logístics, d'oci, etc. La CUP-PC treballa per un model d'interacció amb el territori més prudent i sostenible, que marqui un ritme de transformació del nostre entorn més assumible en termes ambientals, més amable en termes socials i culturals, que permeti un desenvolupament cívic i identitari més harmoniós. La presa de consciència social dels perills d'un creixement incondicional, també comporta que cada vegada més col·lectius professionals s'esforcin a construir alternatives socialment creïbles, èticament fonamentades i tècnicament rigoroses.

Es generalitza arreu la sensació, per part de molts santcugatencs i santcugatenques, d'haver perdut el control sobre el seu entorn quotidià, de sentir-se ignorats i impotents davant de transformacions territorials i socioambientals que no saben gaire bé a qui beneficien. Aquestes transformacions territorials fan que espais o indrets abans significatius per als seus habitants esdevinguin, d'avui per demà, llocs irreconeixibles. Aquesta desposseïció social i cultural d'espais o indrets en la vida quotidiana, però també en la memòria individual i col·lectiva, inquieta cada cop més els ciutadans. Una inquietud, però, que es torna indignació i protesta quan aquestes transformacions territorials, molt sovint justificades en nom de l'interès general, s'acaben mostrant deutores d'interessos econòmics completament aliens al territori.

El model actual de transformació territorial hipoteca moltes oportunitats econòmiques de futur. L'aplicació del principi de precaució en la gestió i en l'ús del territori s'hauria de deixar d'interpretar com un fre al desenvolupament econòmic i considerar-lo un estímul per a d'altres activitats menys agressives amb el territori i amb més valor afegit.

La planificació territorial, en tant que espai de participació democràtica i d'aprenentatge social, hauria de servir, no només per ordenar l'entorn, sinó també per compassar els canvis del paisatge amb les necessitats reals i els ritmes vitals de les poblacions que hi viuen; hauria de permetre la introducció i consideració de tots els elements que configuren alhora la complexitat de la matriu territorial i la de la societat que en ella s'expressa.

Això implica que, quan parlem de mobilitat també parlem de connectors ecològics, o que quan proposem creixements urbans també tinguem en compte la petjada ecològica que suposen o senzillament els recursos hídrics i energètics necessaris.

Per a la CUP-PC, la planificació territorial ha de servir, no només per «ordenar el desori territorial actual», sinó també, per cercar estils de vida amables, pacífics i respectuosos amb el patrimoni de les generacions futures i amb la memòria dels presents; per tant, també hauria de ser el motor d'un canvi sociocultural compartit, el pretext per reconstruir una idea de model territorial més consensuada.

3.1.1. Un territori articulat en un sistema de ciutats i comarques

L'actual model de creixement, que respon a una idea oligocèfala -en què les grans ciutats creixen de manera desmesurada, acaparen tots els serveis i s'escampen com una taca per tot el territori-, és del tot nociu i insostenible. I no només ho és un model en termes ambientals i econòmics, sinó que l'aposta pel creixement constant de les grans ciutats comporta una política paral·lela de desarrelament, de descohesió i d'aculturalització.

L'alternativa d'aquests models passa, entre d'altres coses, per l'articulació del territori com a un sistema de ciutats, amb uns límits urbans clarament definits, amb uns espais lliures i naturals que les separin i donin personalitat comarcal, amb una complementarietat de serveis que no obligui a dependre de la gran ciutat de manera sistemàtica i amb unes xarxes de comunicació públiques que facilitin la seva interrelació, així com l'accessibilitat als serveis bàsics. En definitiva, unes ciutats solidàries amb la resta del territori, que contribueixin a la construcció de comarques equilibrades i hi aportin els serveis necessaris.

El model de territori que volem ha de garantir una presència humana equilibrada en les diferents comarques, s'ha de fixar en la gent del territori per evitar el perill de despoblament. En aquest sentit, cal que, en determinades comarques, es garanteixi un

mínim de serveis adequat i un manteniment de l'economia arrelada al territori. El creixement de serveis a les ciutats petites i mitjanes respon a la necessitat d'articular el benestar de la comarca; en cap cas és l'excusa per permetre polítiques de creixement poblacional descontrolat.

El model actual de transformació territorial significa una pèrdua de valors socials i culturals importants, ja que més transformació territorial sovint comporta menys transformació social i cultural. És el cas, per exemple, del model d'urbanització dispersa, molt consumidor de sòl, de paisatge, d'energia, i, per tant, molt transformador en termes territorials, però alhora generador de processos de banalització cultural, segregació social i especialització funcional; és a dir, de processos d'involució social i cultural.

En aquest context, el model alternatiu ha de basar-se en mecanismes efectius de participació ciutadana, en la mesura que fan més transparents i plurals els processos decisió; s'ha de garantir que sigui el mateix territori el que prengui les decisions territorials importants. Des de la CUP-PC, creiem que, amb una feina tenaç i constant en tots els organismes municipals i supramunicipals, es pot evitar l'actual espoli i destrucció de la nostra terra.

3.2 MODEL URBANÍSTIC DE CIUTAT

Defensem un model urbanístic de ciutat de tipus compacta, mediterrània, diversa, on cada una de les seves parts pugui mantenir un grau de complexitat, amb barreja d'activitats comercials, industrials, de serveis, d'equipament i residencial. La ciutat compacta es caracteritza per densitats raonablement altes i una bona integració territorial. És una ciutat dinàmica i intensa, complexa i cohesionadora socialment. Per fer-la possible, és necessari apostar per la renovació de la ciutat construïda, moderar el consum del sòl i protegir les àrees no urbanitzables, i fer reserva de sòl agrícola.

En contraposició, un model urbanístic de ciutat de tipus dispers destrueix el paisatge i el seu entorn i pot limitar seriosament la qualitat urbana i territorial, perjudicant el seu desenvolupament. A més, és un model que no afavoreix l'espai públic ni la barreja social. La creació de zones amb usos exclusius (residencial, administratiu, comercial, etc.) provoquen una disminució de les relacions socials, l'ús abusiu del transport privat i l'existència d'àrees buides a partir de determinades hores, i el més important: la dificultat de compaginar la vida personal i laboral, especialment en el cas d'aquell sector de la ciutadania que té persones dependents a càrrec.

3.2.1 Urbanisme al servei del poble

L'urbanisme és un dels àmbits en què els ajuntaments tenen poder municipal real, és a dir, tenen capacitat real d'incidir en l'evolució, sense que cap altre estament hi pugui intervenir. Les comunitats autònomes tenen transferides les competències d'ordenació del territori i la competència urbanística és essencialment municipal, encara que des d'una perspectiva holística no es pot entendre l'urbanisme sense l'ordenació territorial. Cal tenir present que és un poder a llarg termini, és a dir, que les decisions que es prenen avui tindran la seva transcendència al cap dels anys. És per això que la regidoria d'urbanisme, tot i que planifica i fa balanços anualment, mai tanca a un any vista, sinó que ho fa a varis, depenent dels projectes concrets. La realitat que es viu i s'ha viscut en la majoria de municipis, ha estat la de patir un creixement extensiu i intensiu del fenomen urbà (especulació, desequilibris, impactes, habitatge com a inversió, etc.)

La regidoria d'urbanisme és de les més importants d'un consistori, ja que dóna una visió molt general tant del municipi com de la resta de l'ajuntament. Es tenen uns instruments que poden incidir de manera global i que pot condicionar la dinàmica de les altres regidories, les quals és difícil que tinguin aquesta visió i acostumen a preocupar-se pel seu àmbit concret.

L'urbanisme és, també, l'àmbit des del qual han proliferat les pràctiques de corrupció, especulació i agressions contra el territori des del marc municipal; és una administració difícil de controlar, que resta a mans dels interessos de constructores i subcontractes, tant pel que fa a la construcció privada com a la planificació pública. Aquestes pràctiques estan estretament relacionades amb el finançament local i afavorides per la laxitud dels controls i la legislació.

El poder local en matèria d'urbanisme públic i privat, ha afavorit durant les darreres dècades el manteniment de l'status quo dels partits polítics del règim actual i del conjunt de les classes dominants. Només a través de propostes que limitin aquest poder urbanístic local descontrolat, podem superar situacions com el malbaratament dels recursos públics, l'especulació i la corrupció política locals.

Cal tenir en compte que l'urbanisme és un instrument pluridisciplinar, ja que toca diferents aspectes del coneixement humà: l'arquitectura (edificació i paisatge), l'enginyeria (infraestructures, accessibilitat), el dret (es concreta realitzant normatives legals), l'economia, el medi ambient, la sociologia, la geografia...

Propostes:

Destinar els recursos a barris i districtes ja existents que presenten canvi en el model de ciutat potenciant la vida de barri amb una barreja d'habitatges, comerços i equipaments.

- Crear una auditoria urbanística de la ciutat.
- Tancar el planejament dels espais pendents sense augmentar les zones residencials (Can Fontanals).
- Decidir la planificació urbanística des del territori i amb els actors polítics implicats. Sant Cugat depèn del Pla General Metropolità. Un pla impulsat per l'extint Consorci Metropolità i que no té en compte els interessos i la realitat específica del municipi.
- Insistir i pressionar en la necessitat que siguin les administracions supramunicipals hereves del Consorci Metropolità les que assumeixin els costos d'expropiació de les zones verdes delimitades pel PGM.
- Adaptar l'urbanisme a les necessitats de la ciutadania i no a l'inrevés, tenint sempre en compte la variant de gènere, així com els drets de les persones amb mobilitat reduïda: millora d'infraestructures (marquesines a les parades d'autobusos, ampliació de les voreres, equipaments adaptats com els sanitaris públics, canviadors per a nadons...) i l'eliminació dels punts de risc de l'espai públic (barreres arquitectòniques, obres mal senyalitzades, il·luminació adequada...).

3.2.2 L'Urbanisme com a eina social

L'urbanisme és un instrument amb alta incidència en la política social. És una àrea de caràcter global; la visió que es té de la ciutat, la planificació del desenvolupament, les hipòtesis de creixement que formula, etc. fan que tingui una transversalitat que possibilita una integració millor dels diversos col·lectius.

La planificació urbanística cal fer-la tenint present les necessitats de la població, sense desfigurar-ne la identitat, l'arquitectura i l'estructura dels pobles i garantint-ne l'accés als serveis bàsics. L'urbanisme ha de ser una eina al servei de la ciutadania.

L'aposta ha de ser per un urbanisme que aglutini la densitat de població en els espais urbans, és a dir, un urbanisme compacte, que eviti la proliferació d'urbanitzacions disperses i zones especialitzades que trenquen la cohesió social i que són contràries a la igualtat i la justícia social. L'urbanisme ha de ser un element integrador en tots els sentits; ha d'incloure un desenvolupament urbanístic sostenible i ha d'adaptar-se a la ciutadania i no a l'inrevés, tenint sempre en compte la variant de gènere, així com els drets de les persones a la mobilitat. Per això, cal millorar les infraestructures i eliminar els punts de risc de l'espai públic. A més, cal afavorir la cohesió social, considerant la rehabilitació i la renovació del sòl urbà, alhora que atenent a la preservació i la millora de les edificacions antigues i/o històriques per tal de consolidar un model de territori globalment eficient. D'aquesta manera evitarem que sorgeixin zones amb altes taxes d'exclusió social.

L'equilibri dins el municipi ha d'incloure zones verdes, espais públics, equipaments i habitatges, comerços, ja que són peces claus que contribueixen a la cohesió social, és a dir, a la vinculació dels membres d'una col·lectivitat entre ells i com a grup.

En les ciutats actuals, l'urbanisme modifica la percepció i concepció que els ciutadans tenen de la seva pròpia ciutat, de manera que s'influeix en diversos aspectes subjectius, entre ells la percepció d'inseguretat o seguretat, un tema que actualment a les necessitats s'aborda des dels ens municipals, principalment, mitjançant el control i la retallada de drets. L'urbanisme hi pot jugar i hi ha de jugar un paper fonamental.

La ciutat s'ha de concebre i construir per als ciutadans, amb espais oberts i públics; ha de ser un espai integrador, generador de col·lectivitats i complicitats; i ha de parer especial atenció a l'ambient natural, la neteja, el mobiliari, la il·luminació, el manteniment contra la degradació i a la supressió de barreres que generen percepcions d'aïllament, amb actuacions que fomentin el contacte entre les persones. Tots aquests aspectes influeixen directament no tan sols en l'atenuació de la sensació de por i inseguretat que pot generar una ciutat, sinó també a fer-la un espai realment segur. L'aposta ha de ser d'espais comuns vers espais privats, col·lectivitat vers individualitat, concentració vers dispersió, integració vers segregació.

Un model urbanístic coherent i adient no pot tendir a l'aïllament. En aquest sentit, el pla de barris és una eina molt potent a tenir en compte, ja que els ajuntaments haurien de reclamar el seu paper de protagonistes en intervencions sociourbanístiques.

Propostes

- Afavorir la cohesió social, considerant la rehabilitació i la renovació del sòl urbà, atenent a la preservació i la millora de les edificacions antigues i/o històriques per tal de consolidar un model de territori globalment eficient. Evitant d'aquesta manera el sorgiment de zones amb altes taxes d'exclusió social.
- Millorar i actualitzar la catalogació dels nostres edificis històrics. Incentivant les ajudes per millorar aquestes edificacions i fent-les d'ús públic per a la ciutadania.
- Treballar per a definir una ciutat compacta i ecològica: fomentar la conversió dels habitatges unifamiliars en bifamiliars mantenint la fesonomia de planta baixa+2 i la propietat vertical. Afavorint així la redensificació dels barris i l'adquisició d'immobles per part de cooperatives.
- Potenciar el petit comerç de barri

3.2.3 El dret a l'habitatge

La problemàtica del dret a l'habitatge s'ha fet palesa al llarg d'aquests anys de crisi arreu dels Països Catalans i Sant Cugat no és una excepció.

Està clar que l'habitatge no s'exerceix com a dret sinó que és una mercaderia més. A Sant Cugat tenim un model concret que no és casual, ni fortuït, sinó que és meditat, planificat i buscat per un govern liberal i de dretes, que busca invisibilitzar i desplaçar el problema. Un model de ciutat extensiu, amb poca densificació, amb molta zona verda que comporta una gran quantitat de despeses a sufragar entre tots els ciutadans i que depèn d'un urbanisme de promotors (generadors de barris residencials). Un model que porta unes conseqüències implícites devastadores i que estem patint a dia d'avui: s'ha fet una ciutat i una política per un grup social determinat: classes mitges i altes.

Des de la CUP-PC apostem per canviar de model i fer una ciutat acollidora. Considerem que un model de ciutat integrador és aquell que té oportunitats per a tothom i apostarem de manera clara i sense embuts per recuperar la sobirania residencial, cosa que passa necessàriament per la desmercantilització de l'accés a l'habitatge. Aquest procés serà el principi rector de tota acció política en matèria d'habitatge ja que creiem que cal revertir la dinàmica de mercantilització, i fer possibles

uns barris i una ciutat habitable, que no responguin exclusivament a la lògica del benefici capitalista, sinó a les necessitats de qui els habita.

Propostes:

- Crear una taula d'emergència habitacional amb funcions executives i amb capacitat de gestió de casos de desnonament i d'altres emergències.
- Assessorar a llogaters sobre els seus drets. També sobre clàusules il·legals abusives, proporcionant assessorament jurídic a través de l'oficina Local de l'Habitatge.
- Elaborar més informació i transmetre-la a la ciutadania en relació a les ajudes socials a les quals pot accedir en cas de necessitat.
- Crear noves promocions d'habitatge de protecció oficial. Tots els habitatges seran en règim de lloguer.
- Reservar sòl alhora que no vendre el que hi ha.
- Obligar les promocions privades a fer un 30% de les noves construccions de lloguer social.
- Forçar als grans tenidors d'habitatge a incloure'n una part del que tinguin en desús a la xarxa d'habitatge de lloguer social, a través de la declaració d'emergència habitacional.
- Adquirir habitatges per la via del templeig i retracte per destinar-los a lloguer social i estudiar altres formes d'adquisició d'immobles per aquesta finalitat.
- Actualitzar el Fons de Patrimoni Sòl.
- Gravar els pisos buits en mans dels bancs que no estan en el mercat immobiliari.
- Destinar recursos per analitzar la quantitat de pisos buits que hi ha actualment.
- Incentivar la mediació en lloguers socials.
- Fomentar les alternatives al model de propietat privada, com poden ser les cooperatives d'habitatge o les cessions d'ús, el couchingia, masoveria urbana o altres projectes comunals o col·lectius.
- Fomentar el co-housing promocionant habitatges intergeneracionals.

- Apostar per la masoveria urbana i fer esforços per apropar demandants amb ofertants oferint avantatges fiscals als segons.
- Reconèixer el projecte de masoveria urbana "6 Claus" com la mostra que, en el municipi, hi ha una necessitat creixent de satisfer el dret a l'habitatge. Dret que no es pot fer efectiu a través del mercat immobiliari.
- Revisar i modificar els criteris d'accés a l'Habitatge de protecció oficial perquè atengui a qui més ho necessita. Rebaixar els topalls màxims i els mínims.
- Pagament de lloguer protegit en funció de la renda.
- Persecució del frau i relloguer als pisos de protecció oficial.
- Campanya per a incentivar als propietaris a llogar els seus habitatges a preu assequible.
- Augmentar el pressupost per l'acompanyament a persones en exclusió residencial.
- Crear un fons municipal d'habitatge d'emergència, creació d'eines legals que en regulin el funcionament i dotar d'un servei que gestioni i assessori els casos de pèrdua de l'habitatge i el procés de recuperació d'aquest.
- Ampliar l'obligació del 30% a llicències urbanístiques d'obra i de rehabilitació. Amb el "tanteig i retracte" només s'actua sobre els solars en procés de compra-venda. Cal obligar a totes les promocions que es construeixin a destinar el 30% a habitatge públic de lloguer.
- Apujar l'IBI per finançar el municipi fent-ho amb proporcionalitat segons les rendes per la via de la bonificació.
- Comprometre l'Administració Pública en la lluita per la regulació dels lloguers des de l'àmbit municipal.
- Denunciar que l'actual marc jurídic en matèria d'habitatge no permet dotar-se de la cobertura legal suficient per a dur a terme expropiacions definitives ni temporals d'habitatges buits i que, per tant, és urgent aprovar una nova llei catalana d'Habitatge que ho contempli i blindar les competències del Parlament i de les administracions locals en aquest àmbit

- Elaborar una regulació dels habitatges d'ús turístic (HUT) a la ciutat, limitant o paralitzant la concessió de llicències mentre existeixi la greu necessitat d'habitatge de lloguer a la nostra ciutat, limitant la ubicació dins un mateix edifici, carrer o barri, exigint resposta afirmativa de l'ajuntament per aconseguir iniciar l'activitat i pels grans tenidors d'habitatges destinats a aquests usos, exigir en tot cas destinar un percentatge o nombre proporcional a lloguer social.
- En relació als habitatges d'ús turístic (HUT), elaborar una regulació de mesures de detecció, inspecció i control del compliment dels requeriments i condicions establerts, manteniment i actualització del cens, així com l'establiment de les taxes i impostos municipals i sancions corresponents.
- En relació als habitatges d'ús turístic (HUT), cercar i sancionar els possibles habitatges d'ús turístic il·legals existents a la nostra vila, oferint-los la possibilitat alternativa a la sanció d'incloure'ls a la Borsa d'Habitatge de Lloguer Social.
- En relació als habitatges d'ús turístic (HUT), impulsar i treballar conjuntament amb altres municipis veïns i administracions l'elaboració i coordinació d'estratègies metropolitanes comunes en l'àmbit de la promoció d'un turisme sostenible, ordenat i de qualitat.
- Estudiar i implementar un canvi a PROMUSA per tal que pugui donar compliment a l'objectiu essencial de facilitar l'accés a l'habitatge als ciutadans de Sant Cugat, amb un aprimament del cost estructural.

3.3 MOBILITAT URBANA, MODEL DE TRANSPORT

El model de mobilitat actual està basat en el transport privat particular i cal capgirar-lo. Els municipis han de ser accessibles, cal fer una nova política de mobilitat i transport a escala local i comarcal per afrontar els reptes i els problemes derivats d'un creixement desmesurat en la utilització de l'espai i dels recursos no renovables.

La política de transport ha de servir per organitzar i ordenar els desplaçaments de la ciutadania; per fer que el transport públic col·lectiu sigui un mitjà accessible per la població; i per procurar que els desplaçaments es puguin fer a peu o en bicicleta. Per tant, cal una reordenació territorial que potencii les distàncies curtes i la transversalitat, que són les que possibiliten l'ús dels transports menys agressius i més democràtics,

afavoreixen la reducció progressiva del trànsit motoritzat i fomenten els sistemes de mobilitat de menor impacte ambiental.

Cal, doncs, fer un canvi d'enfocament. La restricció de l'ús del vehicle privat particular a les ciutats congestionades és, possiblement, una mesura senzilla i eficaç, encara que el problema es planteja en la resta del territori, on encara hi ha necessitats de transport per cobrir. Primerament, cal que la gent tingui accés a la ciutat de la manera més senzilla possible, fet que implica repensar també l'espai públic i l'ús que ha de tenir, basant-nos en el fet de saber a què donem prioritat i com volem que sigui aquest espai públic, de manera que donem prioritat al vianant i a la mobilitat amb transport públic col·lectiu. En segon lloc, és necessari crear xarxes entre els municipis, a través d'optimitzar l'oferta de transport col·lectiu públic; establir un sistema de gestió conjunt en l'àmbit territorial i una cooperació dels municipis per trencar fronteres en l'àmbit del transport comarcal i municipal, generant així, també, plans de mobilitat complementaris que connectin espais més enllà dels propis municipis.

Adoptar mesures senzilles com facilitar aparcaments dissuasius gratuïts als afores de la ciutat per descongestionar el centre, connectats estratègicament mitjançant la xarxa de transport públic col·lectiu; realitzar un projecte de xarxes de carril bici racionalitzat, coherent i connectat, que serveixi veritablement per guanyar mobilitat; dibuixar plans integrals de mobilitat que prioritzin els vianants, les bicicletes i el transport públic a tot el municipi són tres mesures necessàries que demostrin una veritable aposta cap a polítiques de transport públic col·lectiu que vagin per força en detriment del vehicle privat particular, i en provoquin la seva desaparició, alhora que incentiven la demanda de transport públic col·lectiu.

Cal establir directrius de foment del transport públic, de defensa dels vianants i de l'ús de la bicicleta per sobre del vehicle privat; en aquest sentit s'haurien de plantejar en els nuclis urbans centralitzats amb ús exclusiu per a vianants, amb zones de passeig i assentament d'activitat lúdica i comercial. En zones de baixa densitat de població i de trànsit també es pot donar prioritat al vianant mitjançant la tipologia de la pavimentació (llambordes, peces de formigó sense limitació de la calçada, etc.), el dimensionat de la calçada, el traçat de les vies, passos de vianants elevats, etc.

Cal garantir la connexió en transport públic de tots els sectors de la ciutat, especialment de les zones industrials i comercials amb les residencials. La concentració de la indústria a més d'afavorir el transport públic, també afavoreix l'eficiència energètica i, mitjançant estudis d'impacte ambiental, també es pot millorar en

l'aprofitament dels residus, planificar la implantació d'empreses que es complementin les unes amb les altres, reutilitzar els residus generats...

Impulsar un veritable pla de xoc a favor del transport públic suposa, en primer lloc, una clara voluntat política en la seva defensa.

Si entenem que finançar el transport públic és qüestió de voluntat política entenem que ens hem d'encaminar a fer polítiques a nivell municipal que aportin, entre moltes altres coses, diners per poder invertir en potenciar-los. I aquest pas l'hem de fer a partir de decisions valentes que repercuteixin en el bé col·lectiu per damunt del bé individual.

Finançar el transport públic no vol dir apujar el preu de les tarifes i de les taxes que paguen els i les usuàries, sinó tot el contrari. És, justament, l'aplicació d'uns preus justos i dignes que seria la millor política de promoció d'un transport públic de qualitat que es convertiria, així, en referent de la població a l'hora de mobilitzar-se. Per tant, preus justos i una bona xarxa de transports (autobusos, ferrocarrils, carrils bici...) responen, una altra vegada, a aconseguir un bon finançament per al transport públic.

Propostes

- Facilitar aparcaments dissuasius gratuïts als afores de la ciutat per descongestionar el centre, connectats estratègicament mitjançant la xarxa de transport públic.
- Suprimir les barreres arquitectòniques, especialment als districtes. Pressionar a les empreses que obstaculitzen el pas a les voreres.
- Executar el pla integral de mobilitat que prioritza els vianants, les bicicletes i el transport públic a tot el municipi, en espais específics per cadascun.
- Realitzar un projecte de xarxes de carril bici racionalitzat, coherent i connectat que serveixi veritablement per a guanyar mobilitat.
- Ampliar els horaris de les línies d'autobús urbà per a facilitar les connexions amb els darrers serveis dels FFCC i garantir-ne l'adaptació a persones amb mobilitat reduïda.
- Millorar l'accessibilitat als districtes i als seus equipaments.

- Condicionar tota la flota d'autobusos per a les persones amb mobilitat reduïda.
- Coordinar les línies d'autobús urbà perquè estiguin connectades amb les estacions de FFCC i RENFE, afavorint el transbordament entre diferents tipus de transport públic (com passa a Valldoreix) creant una malla de transports públics. Les línies d'autobús haurien de passar per les estacions de tren i anar als punts de més freqüència de pas com els mercats, CAP, equipaments culturals i esportius o escoles. Les rutes d'autobús serien més curtes i més eficients. D'aquesta manera l'usuari podria fer-se la ruta a mida combinant diferents mitjans i estalviant temps.
- Crear una targeta de tren de resident del municipi que permeti agafar-lo entre les estacions del terme municipal sense haver de pagar.
- Facilitar la mobilitat des de Mirasol, a l'estació de RENFE de Rubí.
- Eliminar la zona taronja de Can Sant Joan.
- Desplegar el camí escolar a La Floresta.

La millora de la mobilitat i promoure alternatives al cotxe privat són un dels grans reptes pel proper mandat. I no serà una tasca senzilla, ja que haurem de treballar damunt d'algunes de les accions implementades per l'anterior govern. Tampoc ho posarà fàcil la configuració urbanística de Sant Cugat, amb un nucli urbà dens i una dispersió radial en districtes, on les poques temptatives per trenar o mantenir una xarxa de petit comerç i d'altres eixos de centralitat, es veuen sabotejades per l'aposta del model de superfícies comercials, model estretament lligat a l'ús intensiu del vehicle privat.

Les perspectives de desenvolupament d'una mobilitat més humana i eficient tenen hores d'ara una variable difícil de quantificar: l'entrada en escena de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. Durant aquest darrer mandat, ja han estat presents en el desenvolupament de la ciutat, amb aportacions econòmiques i tècniques associades a la mobilitat, com poden ser, l'ordenació d'espais com el polígon Can Sant Joan, o els que es duran a terme a la Carretera de Rubí i les seves rotondes, o al desenvolupament

dels carrils bici, la implementació de bicibox i darrerament als e-bicibox, o establir una ordenança marc per a regular els vehicles de mobilitat personal sostenible

Tot i que encara no s'ha desenvolupat el conveni que s'ha de subscriure amb l'AMB ara és un bon moment per a delimitar quines són les necessitats del municipi.

Xarxa de busos

La participació ciutadana, des dels futurs i millorats Consells de Barri i des de la Taula de Mobilitat, seran la nostre aposta de transparència i de deliberació per entomar els nous reptes de la mobilitat.

Però per revertir el col·lapse circulatori i actuar més enllà del foment dels vehicles de mobilitat personal o del tancament al trànsit en períodes d'altres emissions fem diferents propostes.

Propostes:

- Fer una avaluació externa del servei.
- Avaluar l'estat dels vehicles i fer un estudi d'emissions, més enllà del CO₂, i posant l'accent en les emissions d'òxid nítrics NO_x, monòxid de carboni CO i a les partícules d'hidrocarburs, per a detectar allí on cal actuar primer.
- Establir una planificació acurada de les futures necessitats de la flota per a poder reservar partides pressupostàries per a noves adquisicions, així com per a un manteniment integral per part dels fabricants, ja que la fiabilitat dels busos depèn directament de que aquests , segueixin tots els controls de qualitat.
- Mantenir una periòdica i acurada tasca de manteniment sobre els busos més antics, per assolir uns vehicles el menys contaminants i sorollosos possibles.
- Construir una cotxera al terme municipal que eviti llargs desplaçaments fins a capçaleres a l'inici de serveis i que permeti els relleus immediats en cas d'avaries durant el servei.
- Millorar el ferm de la via pública, actualment ple de forats a moltes zones de la ciutat, que malmeten tots els vehicles de la vila, apostant per asfalts anti soroll.

- Revisar el model actual de línies i recorreguts per a fer les millores necessàries, mentre endeguem un estudi i sotmetem a participació, un model diferent de xarxa de línies, afavorint recorreguts més curts amb punts de transbordament coordinats, que facin més dinàmic el servei amb freqüències de pas més elevades.
- Estudiar una nova relació amb la xarxa interurbana de busos per tal que el pas per la ciutat sigui més àgil i que aquests tinguin una terminal més adequada. Per aquestes tasques demanarem suports a la Taula de Mobilitat, Consells de Barris, però també als serveis Tècnics de l'AMB i als únics que han realitzat propostes innovadores al respecte, l'Associació per a la Promoció del Transport Públic.
- Observar el transport públic des d'una perspectiva de gènere, el que vol dir incorporar d'una manera més decidida i obligada les necessitats i suggeriments de les dones com a màximes usuàries del transport. Per tant, en estudis i enquestes, a les sessions de participació o les comissions de treball, des del feminisme i en l'àmbit del transport públic, serem garants per a que es visibilitzin i es doni la importància que tenen en la vida quotidiana les tasques associades a l'esfera reproductiva.
- Elaborar un nou estudi/pla de mobilitat sostenible que a diferència dels anteriors tingui perspectiva de gènere. I com a pròleg dels futurs canvis,
- Desenvolupar i publicitar el servei de parada a demanda per a dones en les hores de foscor i en espais solitaris i estudiar la implementació d'aquesta mesura per altres col·lectius com persones amb mobilitat reduïda, nens i gent gran.
- Treballar amb el col·lectiu de treballadors i treballadores del transport públic atenent a les demandes laborals i les suggerències de millora en el transport.

4. DE LA DEMOCRÀCIA REPRESENTATIVA A LA DEMOCRÀCIA PARTICIPATIVA

Construïm sobirania des de baix

La bona salut democràtica d'un municipi es regula i es mesura a partir de les eines i mecanismes que té la seva ciutadania en matèria de participació. A Sant Cugat no es fomenta veritablement la democràcia ja que, encara que els últims anys, l'Ajuntament ha fomentat la participació entre els seus ciutadans, l'important no és participar, sinó que el que és important i determinant és poder decidir. Per tant, participar sense decidir no serveix de res.

Aquest és el moment en que ens trobem a Sant Cugat. Tenim eines però no se'n treu el suc que podrien treure. Hem d'apostar per construir veritables alternatives que busquin un alt grau d'aprofundiment democràtic i que tinguin com a pal de pallar la participació.

Actualment, veiem que els espais de decisió estan cada cop més allunyats de les persones, que hi ha manca d'informació i transparència en els processos i espais de participació municipals, que es destinen pocs recursos tècnics i econòmics, que els Consells de Barri no són executius a l'hora de la veritat passant a ser elements massa tutelats i que no es promouen les consultes populars.

Malgrat que hi ha hagut unes millores com la implicació i l'apoderament veïnal en alguns Consells de Barri, la bona iniciativa amb l'impuls d'uns pressupostos participatius a la ciutat (amb molt marge de millora, encara), el Reglament de Participació Ciutadana que regula i posa a l'abast de la ciutadania diferents fórmules participatives, tot i que per manca de voluntat política no s'estan desplegant.

4.1 QUÈ PODEM FER A SANT CUGAT?

La CUP tenim com objectiu retornar la política a la gent. Creiem que la democràcia és molt més que anar a votar cada cert temps i precisament, no ens conformem amb això. La clau de volta està en l'organització i sobretot, en l'autoorganització com a santcugatencs i santcugatenques per recuperar la sobirania que ens han robat. Llitem per la plena democratització de la vida del nostre municipi. I, per això, la participació ciutadana, entesa d'una manera àmplia, és una de les nostres batalles: al carrer i als ajuntaments.

Així doncs, fem una aposta decidida per obrir aquests espais de participació popular i de democràcia directa allà on siguem. Enfortim un municipalisme en què puguem trobar fórmules de governança que depassin les mancances democràtiques pròpies de les institucions actuals i donin lloc a experiències de veritable govern popular

És imprescindible configurar alternatives de govern que busquin un alt grau d'aprofundiment democràtic. I, més enllà de la gestió del dia a dia, que siguin punts de partida per la superació del capitalisme i per la formació d'una societat, local i globalment, que agafi per ella mateixa les regnes del seu futur. Com acostumem a dir, ens sobren els motius.

4.2 ÒRGANS DE PARTICIPACIÓ MUNICIPALS

Propostes:

- Revisar i racionalitzar i reorganitzar la normativa i l'estructura d'espais estables de participació municipals: revisar i reordenar territorialment els Consell de Barri agrupant àmbits territorials que estan separats a l'actual divisió dels Consells de Barri i tenen una estructura morfològica i social similar, equilibrar els Consells de Barri del Centre, fomentar el treball dels Consells de Barri per temes i projectes, fomentar la creació de taules de treball temporals per tractar temes puntuals i concrets i que poden afectar a més d'un Consell, ubicar els nuclis aïllats als Consells de Barri més adequats o configurar-los com zones veïnals.

- Proposta de distribució dels Consells de Barri. El 2016 es va aprovar la modificació del reglament dels Consells de Barri a la nostra ciutat. En aquesta modificació preveu en el seu article segon, canviar la distribució territorial dels Consells de Barri que hi ha actualment. Des de la CUP-PC entenem que l'actual distribució dels Consells de Barri es pot redefinir, adequant-la al creixement de la ciutat, tant poblacional com urbanístic, així com també a la proximitat geogràfica, i a la pròpia identificació dels barris amb alguns dels Consells actuals.

Consell de Barri de Mira-sol

Proposem delimitar-lo, deixant fora les zones de Can Ganxet , Arxiu i Can Mates que històricament no tenen vincle amb el centre de Mira-sol i constituint així un CB de menys població i per tant més capacitat de participació i més arrelament. A més, afegim Can Fontanals.

* Bell Indret; tot i que geogràficament pertany a Mira-sol, la constitució dels nous barris al seu entorn, l'ha deixat just enmig del barri de Can Mates.

Consell de Barri de Les Planes

Proposem mantenir la present composició tot i que seria interessant parlar amb els veïns de Mas Fortuny per si veuen interessant i pertinent participar al CB de les Planes en lloc del de la Floresta, ja que els hi queda més a prop geogràficament el CB de Les Planes, i tenint en compte que comparteixen equipaments. A més, afegim Sant Medir, ja que per situació geogràfica, creiem que té més coses en comú amb Les Planes.

Consell de Barri de La Floresta

Proposem deixar-ho igual amb l'única variació d'integrar el barri de Sol i Aire, atenent que, per criteris geogràfics i d'actual participació en el CB de La Floresta, no així

de comunicació i serveis, seria lògic que Sol i Aire s'integri de forma oficial a aquest Consell de Barri. Atenent també que tenen una associació de veïns activa, que ja participa del CB de La Floresta, tot i que no hi formi part oficialment, i tenen interessos comuns amb la Floresta.

Consell de Barri Eixamples o Modernista

Constaria dels barris de Can Trabal, Costa del Golf, Golf, Eixample Oest, Eixample Est, Torreblanca i Can Bell.

Aquests barris comparteixen equipaments i problemàtiques i la tipologia urbanística és semblant.

Consell de Barri Sant Francesc-El Coll

Composat pels barris de Can Solà (Can Calders), Monestir, Sant Francesc i El Coll.

Aquests barris comparteixen equipaments i problemàtiques i la tipologia urbanística i demogràfica és semblant.

Consell de Barri de Coll Favà, Can Magí i Can Delaire

Aquests barris comparteixen equipaments i problemàtiques i la tipologia urbanística i demogràfica és semblant.

Consells de Barri de Volpelleres- Can Canyameres

Està format pels barris de Volpalleres, Can Mates (est, oest i nord), Can Sant Joan, Can Barata, La Guinardera i la Serra de Galliners.

Consell de Barri Parc Central i Riera Nord.

Format pels barris de Parc Central, Colomer, Pla de la Pageda, Sant Domènec Oest, Colònia Oller, Can Gatxet, Can Majó, Arxiu.

Consell de Barri Centre

Composat pels barris Centre Est, Centre Oest, Sant Domènec Est.

- **Millorar el funcionament** dels Consells Sectorials i territorials per convertir-los en espais generadors d'iniciatives i projectes proposats per les entitats, els col·lectius i la ciutadania que vol participar a títol individual.
- Millorar la **comunicació i la informació** amb recursos municipals, però des del propi Consell, amb butlletins en paper i també telemàtics i informació per internet.
- **Augmentar la representativitat i la diversitat ciutadana en els consells de barri.**
- **Crear el Consell per la Cohesió Social i Territorial de Sant Cugat:** es proposa que aquest consell sigui el Consell de Consells i en substitució del Consell de Ciutat. Aquest nou Consell vol articular la participació ciutadana al municipi d'es d'una aposta estratègica per la cohesió social i territorial de les persones i els barris de Sant Cugat. El nou Consell serà el paraigües de tota l'estructura d'espais de participació municipals: consells de barri, consells sectorial, comissions i grups treball ciutadans.

- **Enfortir i dinamitzar del teixit associatiu.** La consolidació d'un teixit associatiu viu, conformat per entitats dinàmiques, democràtiques i independents ha de ser una prioritat des del punt de vista de la participació ciutadana. És per això que apostem per dotar de suport organitzatiu, logístic i financer les associacions per tal que puguin desenvolupar la seva activitat amb plenitud i materialitzar els seus objectius.

4.3 MILLORA DE LA QUALITAT DE LA PARTICIPACIÓ

Propostes:

- **Augmentar els recursos (humans i econòmics) destinats a la promoció de la participació.**
- **Incentivar, promoure i adaptar els espais i processos de participació a les necessitats de col·lectius en risc** i que a la nostra ciutat no troben el seu espai en l'estructura participativa municipal.
- **Garantir el retorn i la resposta motivada a les propostes que fa la ciutadania en els espais i processos de participació:** si no hi ha retorn de la participació i no es garanteix la traçabilitat de les propostes ciutadanes, es genera frustració i desconfiança cap a l'Administració Local.
- **Plantejar mesures de corresponsabilització** entre l'administració local i les associacions per tal d'incrementar el reconeixement, la confiança i la responsabilitat del teixit associatiu.
- **Impulsar acords de cogestió d'equipaments públics** per enfortir el paper de les associacions i tendir cap a formes de prestació pública més properes.
- **Plantejar el reconeixement i l'atribució de poder de decisió a realitats organitzatives no institucionalitzades** i de caràcter democràtic i popular que es considerin representatives; com associacions de veïns, assemblees de treballadores i treballadors, de joves, etc.

4.4 TRANSPARÈNCIA, LA INFORMACIÓ I LA PROXIMITAT EN L'ACCIÓ MUNICIPAL

Propostes:

- **Complir escrupolosament les lleis i normatives de transparència i participació.**
- **Revisar i millorar els canals de difusió i d'informació municipals.**
- **Crear regidories de barri i la figura del tècnic municipal de barri:** amb aquesta actuació es vol millorar l'atenció i la gestió de les necessitats i propostes dels barris.
- **Millorar el funcionament de les Oficines d'Atenció Ciutadana:** prioritzant les dels Districtes. L'OAC és la porta d'entrada i la cara visible de l'Ajuntament per la gran majoria de la població del municipi.
- **Agents Cívics i de Participació:** reconvertir la figura de l'Agent Cívic, incorporant a les seves funcions la funció d'Agent que promou la participació: informant, difonent processos i recollint aportacions de la ciutadania a peu de carrer.
- **Garantir la difusió dels reglaments de participació i la promoció del seu ús entre el teixit associatiu i la ciutadania** en general, per tal que les diferents figures i els diferents mecanismes que es tinguin presents, esdevinguin eines efectives que permetin incidir en la política municipal.
- **Tallers de participació:** impulsar la participació des dels centres educatius mitjançant tallers de participació als nens i joves de la nostra ciutat.
- Millorar el **funcionament de la bústia ètica** de denúncia de la corrupció i les males pràctiques públiques. una bústia de denúncies ciutadanes contra la corrupció o altres pràctiques lesives per al bon govern de la ciutat de Sant Cugat a través de la qual , la ciutadania pot enviar – també de forma anònima i segura -, denúncies, pistes o indicis de casos que considera que l'Ajuntament hauria d'investigar. I donar resposta a les denúncies rebudes.

4.5 ELS MECANISMES DE PARTICIPACIÓ

Propostes:

- **Incentivar els espais de debat ciutadà i de construcció de propostes compartides entre la ciutadania als pressupostos participatius.**
- **Crear Assemblees Municipals Obertes.** Les Assemblees Municipals Obertes (AMO) són el mecanisme que ha de permetre a la ciutadania incidir en espais de política municipal, de manera que les institucions cedeixin la iniciativa política a la ciutadania mobilitzada i que, alhora, aquesta iniciativa tingui un retorn i una repercussió a les institucions.
- **Realitzar consultes populars com a eines de promoció de la democràcia directa:** a nivell de ciutat i a nivell de barri, a més de les que es puguin proposar per iniciativa ciutadana observant els mecanismes recollits al ROM.
- **Possibilitar la presentació de mocions** mitjançant la tramitació directa, sense necessitat d'aval o suport d'un grup del consistori.

5. COOPERAR I NO COMPETIR

L'economia al servei de les persones

5.1 MUNICIPALITZACIONS

Recuperem la gestió i el control públic i popular dels serveis, equipaments i els recursos col·lectius

Ja des d'abans de la darrera crisi econòmica i financera, els serveis públics han estat en el punt de mira del poder econòmic. Si bé els processos durs de privatització es van iniciar als anys 80, ara s'intenta traspasar al mercat per vies indirectes el poc que queda en mans públiques: això significa a la pràctica sotmetre a la lògica dels beneficis privats, la prestació de serveis imprescindibles per a la garantia de drets fonamentals.

Els serveis públics i els equipaments municipals no han estat una excepció i ens trobem que els nostres municipis presten serveis de manera majoritàriament a través de criteris de mercat, ja sigui amb formes de gestió que es regeixen pel dret privat, o bé directament gestionats per empreses privades.

Hi perd tothom quan la recerca del benefici privat és el principi rector en la prestació de serveis públics o en la gestió dels equipaments municipals: perdem en drets, perdem en universalitat, perdem en qualitat i perdem també en qualitat laboral.

La gestió dels serveis públics ens ha d'importar perquè el model de prestació de serveis públics que es triï té implicacions directes en les nostres vides. Per això, a curt termini, el nostre objectiu principal és la municipalització dels serveis públics i dels equipaments.

Sempre hem manifestat la necessitat de municipalitzar tots aquells serveis que presta l'ajuntament a la ciutat. Aquest posicionament parteix d'una base ideològica a partir de la qual els serveis públics destinats a cobrir necessitats bàsiques de la ciutadania no han de ser un negoci. Creiem que ha de ser el consistori qui directament gestioni i

control i serveis públics com la recollida de la brossa, la neteja de la ciutat, el servei de les escoles bressol, la neteja de les dependències municipals, la gestió dels centres cívics, la jardineria a la ciutat, la neteja dels carrers, les zones blaves, l'aigua, l'energia, les xarxes de comunicacions virtuals,... i tots aquells serveis que no es corresponen a actuacions puntuals, sinó a serveis bàsics de la ciutat que s'han de prestar obligatòriament pel seu bon funcionament. Des del nostre punt de vista només s'haurien de poder externalitzar alguns serveis a organitzacions amb finalitats socials.

A la nostra ciutat, però, no només no s'ha fet res per municipalitzar tots aquests serveis, sinó que la tendència ha estat la contrària. I cal tenir en compte que, quan això passa, les empreses adjudicatàries entren en la lògica de prioritzar el benefici econòmic propi per sobre del benefici social que hauria de prioritzar qualsevol servei públic. Creiem que el percentatge que actualment es destina al benefici empresarial, a part de suposar un encariment dels serveis, s'hauria de dedicar a millorar les condicions laborals dels i les treballadores i a estalviar una part d'aquestes despeses per part de l'ajuntament.

Entenem que la gestió directa per part de l'ajuntament, ja sigui a través d'aquest mateix o d'alguna empresa municipal, és bàsica per assegurar un bon servei així com per garantir unes condicions laborals dignes pels treballadors d'aquests serveis. Des del nostre punt de vista, no entenem que haguem de posar una empresa privada a prestar aquests serveis, empreses que a vegades són filials de grans empreses controlades per grans holdings relacionats amb la construcció i l'obra pública que només busquen grans beneficis a costa d'empitjorar les condicions laborals dels seus treballadors. Afortunadament, això no és sempre així, i algunes de les concessions són administrades per empreses amb una sensibilitat social bastant diferent.

Proposem la municipalització dels serveis públics i els equipaments no només per gestionar de manera més transparent i millor sinó també per:

- Garantir més drets a les veïnes, i fer l'accés als serveis públics equitatiu, tendint a la universalitat i no condicionat als recursos econòmics dels quals es disposi. Per exemple la municipalització del servei d'abastament d'aigua ha de servir perquè tota la població, amb independència dels seus recursos econòmics, hi tingui accés.
- La cerca del benestar de la comunitat. Cal acabar amb criteris com la recerca del benefici privat i de guanys en la prestació del servei ja que normalment són a

costa de rebaixar la qualitat del mateix. No ens valen fórmules de prestació pública i privada mixtes, els serveis que paguem entre tothom volem que reverteixen en la millora de les condicions materials de vida de la classe treballadora i les classes populars.

- La proximitat en la prestació i la vocació de servei comunitari adreçat, sense discriminacions, a totes les veïnes del municipi.
- La millora de les condicions laborals dels treballadors i treballadores que presten aquests serveis. La garantia de condicions de treball dignes. La seguretat de que l'administració municipal ha de generar llocs de treball dignes.
- És imprescindible l'equiparació de totes les treballadores que presten un servei públic, sigui com a mestres, infermeres o metges, i siguin de qualsevol administració pública o una empresa privada que presta el servei.
- El control i la participació popular en la planificació del servei i en la gestió. Entenem que ara és el moment per recuperar la propietat, per reapropiar-nos col·lectivament dels recursos que s'han anat cedint al mercat i que aquesta passa és imprescindible per avançar en la construcció de les sobirania.

Àmbits d'actuació

Als municipis hi ha 5 àmbits d'actuació urgents que tenen un impacte molt directe en el dia a dia de les persones i, sobretot, de les dones. 5 àmbits d'actuació on engegar o continuar en algun cas processos de sobirania, de recuperació de propietat i de drets com són:

1. La municipalització del cicle de l'aigua. I és que només amb una gestió 100% pública i directa pels ajuntaments es pot assegurar un servei universal i de qualitat. Mitjançant la gestió municipal directa del servei de subministrament d'aigua podem garantir que guanyem drets
2. La municipalització i el replantejament del tractament dels residus i dels serveis municipals (neteja, ecoparcs, etc) és imprescindible per una gestió no explotadora del medi ambient.
3. Repensar l'abastament municipal d'energia, per uns pobles i ciutats més sostenibles i de distribució universal. Els municipis són clau per avançar en la construcció de sobirania energètica, municipalitzar la xarxa de distribució

elèctrica i aplicar a nivell de ciutat el balanç net com un dels camins, però tot els que es situen en aquesta senda de garantir la universalitat i democratització de les energies així com el respecte al medi ambient.

4. Escoles bressol municipals per garantir la socialització d'una part de les tasques de cura que habitualment assumim les dones.
5. Serveis socio-sanitaris i de dependència municipals en absència d'una xarxa pública única i no concertada que garanteixi l'equitat d'accés. Les residències, moltes d'elles ja són municipals o on el municipi hi participa juntament amb altres administracions i/o espais privats. En aquest sentit i mentre no es pugui generar un sistema sanitari únic com defensem i de gestió directa, titularitat i provisió 100% pública (integrat pels socio-sanitaris i la salut mental) aquests serveis s'han de municipalitzar.

Propostes

- Posar fre a la concessió de serveis públics a empreses privades. En els casos extraordinaris, qualsevol decisió serà consensuada amb els grups amb representació al ple, els agents socials i les entitats implicades. En aquests casos caldrà prioritzar empreses que fomentin el treball cooperatiu, sostenibles, i que respectin els drets dels treballadors.
- Estudar la viabilitat de cadascun dels serveis de titularitat municipal que actualment estan gestionats per empreses privades per tal d'implementar-ne la internalització.
- Eliminar els tractes de l'ajuntament amb empreses que fomenten o participen de la precarietat laboral.

5.2 PROMOCIÓ DEL COOPERATIVISME I L'ECONOMIA ARRELADA AL TERRITORI

Economia Social i Solidària

Responent als reptes de la crisi econòmica i a les potencialitats de nous sectors socials, culturals i econòmiques emergents, a Catalunya s'ha produït els darrers anys una nova onada de polítiques públiques de foment del cooperativisme i del conjunt de

l'economia social i solidària (ESS). Tant en l'àmbit local com català, les administracions han apostat per intensificar les mesures de foment i promoció d'un tipus d'iniciatives socioeconòmiques basades en la propietat col·lectiva, la gestió democràtica, la limitació del lucre, l'arrelament territorial i el servei al bé comú.

Des de les administracions locals ja s'entén el cooperativisme i l'economia social i solidària com a agents imprescindibles de democratització econòmica municipal i desenvolupament local transformador, a partir de la concertació pública-cooperativa-comunitària.

El cooperativisme ha de ser un agent social i econòmic amb presència en el diàleg institucional i en els espais de decisió econòmica i laboral on s'impulsen polítiques de formació, ocupació, desenvolupament social i local i promoció econòmica general

Propostes

- Crear una oficina de promoció de l'economia social i cooperativa que doni suport a la creació i consolidació d'empreses d'economia social locals. Aquesta oficina hauria d'oferir sessions de suport per a la identificació dels projectes i la seva concreció en el pla d'empresa, així com informar sobre tràmits, normatives i marc legislatiu, ajut, subvencions, i convocatòries d'activitats formatives en economia social, gestió empresarial, comptabilitat, etc.
- Impulsar de manera decidida la creació d'un viver municipal de cooperatives i d'economia social.
- Incorporar el cooperativisme i el conjunt de l'economia social i solidària als espais de decisió de la política econòmica local.
- Crear el Consell municipal d'economia social i solidària amb l'objectiu que proposi, supervisi i avaluï polítiques públiques de promoció cooperativa i generi propostes de transició econòmica i ecològica del conjunt de l'economia local.
- Introduir l'opció de l'empresa cooperativa de forma transversal a les propostes formatives o als recursos de les agències de promoció econòmica local, dotant-les de pressupostos per a la creació d'empreses cooperatives i per a la sensibilització respecte al cooperativisme de prescriptors, gestories i assessories, col·legis professionals o personal de l'Administració dedicat a la creació d'empresa.

- Facilitar eines, programes i ajuts econòmics específics per a aquells sectors socials amb més dificultats per accedir a la creació de cooperatives i a la incorporació de persones sòcies, específicament persones migrades, joves menors de 25 anys, dones i majors de 45 anys.
- Promoure la complicitat de les finances cooperatives, ètiques i solidàries, mitjançant fons locals i instruments que millorin l'accés al finançament i a la capitalització de les cooperatives per a projectes d'impacte i transformació social.
- Articular suport municipal perquè les cooperatives puguin accedir a subvencions i ajuts proposats des de diferents àmbits, des del local fins al de la Unió Europea.
- Promoure ajuts per a la transformació d'empreses i associacions en cooperatives.
- Eliminar els obstacles que enfronten els processos de reconversió empresarial i relleu generacional per crear cooperatives. Específicament, crear un fons de garantia i recursos formatius i d'acompanyament per donar suport a les empreses en concurs de creditors amb voluntat de continuïtat sota el model cooperatiu.
- Facilitar suport tècnic i econòmic a projectes que cerquin l'articulació i la intercooperació del cooperativisme local, tant en l'àmbit territorial (ecosistemes cooperatius locals, pols cooperatius) com sectorial, amb l'articulació de cadenes productives solidàries en sectors com l'alimentació, la cultura, les energies renovables o la mobilitat i logística sostenible.
- Impulsar la compra pública socialment responsable que prioritzi les empreses cooperatives.
- Pel que fa als serveis públics municipals, especialment aquells relacionats amb l'atenció a les persones, prioritzar la concertació público-social, entre l'administració local i les cooperatives d'iniciativa social.
- Impulsar la municipalització de serveis públics i cedir-ne la gestió a cooperatives (com per exemple, el subministrament d'aigua.)
- Donar suport a l'organització de fires locals i comarcals d'economia social i solidària.
- Introduir cooperatives en la dinamització dels mercats municipals.

- Obrir els baixos comercials de protecció oficial per a empreses de l'economia social i solidària.
- Cooperativitzar l'oferta turística.
- Donar suport a la creació de plataformes digitals cooperatives.
- Fomentar l'aprenentatge del cooperativisme a l'educació primària i secundària, mitjançant la creació de cooperatives d'alumnes i altres recursos promoguts pel moviment cooperatiu.
- Consolidar i ampliar els postgraus i programes universitaris d'economia social i solidària, obrint borses municipals de beques per a estudiants per fomentar-ne la participació.
- Afavorir la relació de l'ensenyament superior amb les empreses cooperatives per transferir coneixements als agents relacionats amb aquestes dos àmbits a partir de programes de pràctiques i borsa de treball, entre d'altres.
- Impulsar l'R+DCoop des dels municipis catalans, juntament amb empreses cooperatives, federacions, ateneus cooperatius i centres de recerca socials i universitaris, per tal de promoure intercanvis entre iniciatives cooperatives locals de diferents territoris, tant d'àmbit nacional com internacional, que generin coneixement compartit.
- Donar suport a programes per impulsar l'equitat de gènere, la creació de plans d'igualtat i el suport a la sostenibilitat col·lectiva des de la perspectiva de l'economia feminista.
- Impulsar la creació de cooperatives integrals de treballadores proveïdores (dones i homes) i persones usuàries o consumidores de cures.

Una economia arrelada al territori

Pensem que les polítiques econòmiques han de fomentar el cooperativisme i l'economia arrelada al territori per tal de fomentar els drets laborals i una economia que defugui del model de creixement continu imperant, i un canvi de model productiu d'acord amb les necessitats i no de la maximització del benefici, que alhora contribueixi a afavorir altres sectors econòmics amb potencial futur.

Som del parer que l'ajuntament ha d'assumir un paper actiu en la defensa dels treballadors i les treballadores, i ha de defensar la permanència de les activitats susceptibles de deslocalització oferint un suport públic a les vies alternatives de continuació de l'activitat que comptin amb la participació activa dels treballadors i treballadores.

Propostes

- **Fomentar polítiques de consum de l'agricultura de proximitat**, facilitant els canals de distribució i punts de venda directa.
- **Fomentar els mercats municipals i mercadals** en detriment del model de centre comercial i mercats que giren al voltant de supermercats.
- **Dinamitzar i donar les associacions de comerciants que existeixen a cada barri**, amb especial atenció a aquells on el petit comerç ja és gairebé inexistent. Apostem per un comerç local lluny de grans superfícies i franquícies.
- Creació de la **Taula pel Comerç Local**, que analitzi la situació del petit comerç a la ciutat i elabori un pla per evitar el degoteig incessant de tancament de petits comerços,

Tot i que l'ajuntament no té competències legals en matèria d'atur, si que té una responsabilitat social que cal assumir, doncs és la primera administració a la qual s'adrecen els ciutadans i ciutadanes. Els punts municipals d'informació a persones aturades, independentment de si n'existeixen d'altres institucions, o els ajuts a aturades com descomptes i exempcions de taxes i impostos municipals i d'altres serveis, així com la formació i el serveis d'inserció laboral, són de gran importància, alhora que l'ajuntament ha de poder disposar d'un bon estudi de com està afectant la crisi al municipi per tal de prioritzar unes línies de treball o unes altres.

5.3 FISCALITAT JUSTA

Avancem cap a una despesa socialment compromesa i una fiscalitat progressiva

El pressupost municipal, una eina econòmica que serveix per programar i planificar les despeses d'un ajuntament en funció dels ingressos previstos, està clarament inserit dins d'una lògica institucional. Tot i això, els pressupostos no són únicament un instrument

tècnic, com sovint s'explica des de la institució, sinó que són un instrument amb una clara intencionalitat i incidència política. Així, dues coses especialment importants d'un pressupost són, a la part d'ingressos la fiscalitat i, a la part de despesa el model de prestació de béns i serveis. La fiscalitat permet analitzar i incidir en el model de recaptació d'impostos i taxes (lineal vs progressiu) i la prestació de serveis per incidir en la municipalització i internalització de serveis municipals (públic vs privat). Cal tenir en compte que quan s'aprova el pressupost no només s'aprova el pressupost de l'ajuntament sinó el de tota la corporació, és a dir, també el d'òrgans autònoms, empreses municipals, etc.

Partint de la idea que un pressupost és un fet polític hem de vetllar perquè incorpori els principals valors i principis polítics que ens defineixen com la justícia social, el repartiment de la riquesa i el treball, la municipalització de béns i serveis, l'austeritat com a forma de fer el màxim possible amb el mínim de recursos (i no l'austericidi), l'educació, la cultura com a espai de creació, la transformació i cohesió social i temes transversals com l'aprofundiment democràtic, la transparència, les polítiques de gènere o la sostenibilitat.

Hem de ser conscients que el pressupost té uns límits legals molt definits. Un d'aquests límits els marca la Llei d'estabilitat pressupostària que obliga a no incrementar el pressupost municipal per sobre d'un % basant-se en el pressupost de l'any anterior.

L'estabilitat pressupostària també marca on es pot destinar el romanent de tresoreria. Al límit de l'estabilitat pressupostària cal sumar-hi la regla de la despesa, un càlcul força complex basat en no gastar més del que l'ajuntament ingressa anualment. Això implica que es poden tenir molts diners a la «caixa de tresoreria» derivats de romanents positius d'anys anteriors però per aquesta regla de despesa no es poden gastar segons criteris polítics sinó que han d'anar a amortització de deute o a inversió sostenible perquè, cap dels dos casos, computa per la regla de la despesa.

Així doncs, des d'un posicionament d'esquerres, la CUP ha d'impulsar un pressupost municipal amb un augment de la despesa social i unes ordenances fiscals progressives per tal de fer una efectiva redistribució de la renda.

La fiscalitat progressiva té per objectiu racionalitzar la recaptació d'impostos i el cobrament de taxes i preus públics d'acord amb criteris de progressivitat, justícia social, cura del medi ambient, solidaritat i perspectiva de gènere. És un sistema de tarificació que té en compte criteris de renda a l'hora de determinar el valor a aportar de cada contribuent, a una major renda més contribució a una menor menys. L'objectiu ha de ser

que el màxim possible de persones entrin dins del sistema de tarificació. Com que el marge de maniobra que tenen els municipis en els impostos és baix, ja que venen determinats per la Llei d'Hisendes Locals, aquesta tarificació només serà possible aplicar-la a taxes i preus públics. Cal tenir en compte també el personal de què disposa cada ajuntament per aplicar-la a més o menys serveis.

Propostes

- Redistribuir les dotacions pressupostàries prioritzant les d'acció social. A més cal que aquests serveis s'ofereixin de forma municipalitzada sense donar peu a la lògica externalitzadora i privatitzadora del mercat.
- Desplegar una política d'hisenda municipal basada en la justícia distributiva, a través de la tributació progressiva, en totes aquelles taxes i preus públics on sigui possible fer-ho per capacitat administrativa i viabilitat política. En aquest sentit, cal treballar per crear un carnet de renda que permeti el pagament d'impostos, taxes, i preus públics en funció de la renda.
- **Suprimir o reduir les taxes sobre serveis essencials** ja que són ingressos que no tenen en compte la renda dels ciutadans i de les ciutadanes i, per tant, tenen una afectació més gran a qui menys té. En qualsevol cas, es podrien establir sistemes de descomptes en funció de la renda.
- Imposar un **recàrrec a l'IBI dels habitatges desocupats**.
- **Incrementar la despesa social.** Cal un augment dels recursos municipals destinats a educació i sanitat, en un sentit ampli que engloba la cultura i l'esport, per destinar-los a intervenció directa als col·lectius més desfavorits.
- **Participació ciutadana en matèria de pressupostos.** Per poder fer pressupostos participatius cal identificar molt bé l'àmbit que se sotmetrà a discussió, poder garantir el finançament de les opcions que sorgeixin, vetllar perquè no segregin l'espai de participació lobbies organitzats, que tampoc són representatius. Cal treballar per assentar les bases necessàries per poder dur a la pràctica fórmules de pressupostos participatius sense caure en la demagògia amb la participació, i cal estar atents als perills que comporta per tal de ser honestos, no enganyar, no generar frustració i saber en quins moments es poden dur a la pràctica.

6. POLÍTIQUES SOCIALS

Avancem cap a un Sant Cugat inclusiu i cohesionat

Una vertadera transformació no passa només pel canvi de les estructures sinó també de les relacions humanes basades en una ètica justa que promoguin la reciprocitat i la solidaritat, a través del reconeixement de l'altre i de la pluralitat de subjectes i gèneres. La justícia està estretament lligada a la superació de la subordinació, al mateix temps que queda fortament vinculada a la idea de llibertat i igualtat i, en conseqüència, a la demanda de reconeixement. El repte social és incorporar la idea que igualtat és una condició per a la llibertat i, per tant, cal ser coherents, també, en el repartiment dels beneficis de l'activitat humana per evitar els problemes de la desigualtat.

Cal situar la ciutadania com a subjecte de drets i deures més enllà de la seva edat, classe social, gènere i procedència. En la mesura en què l'acció social municipal se situï en aquestes coordenades. Es podrà combinar una atenció i acció social que s'encaminin a l'empoderament i al treball en xarxa.

Hi ha diferents mecanismes per tal de treballar cap a una major quota de cohesió social, més enllà de l'assistencialisme, cal reiterar la denúncia ferma en contra de les retallades en educació, sanitat i serveis socials, la reconstrucció de la vida comunitària, per tal de garantir una vida amb dignitat a tota la població per arribar a una societat inclusiva i igualitària.

6.1 EDUCACIÓ

La CUP-PC aposta per l'ensenyament públic i, per això, en cap cas donarà suport -per activa i per passiva- a cap decisió política que impliqui la creació de centres privats, l'ampliació de línies privades i el transvasament de fons públics a aquests centres.

Els centres educatius són els únics espais de contacte obligatori entre els infants d'origen, cultura i especificats diverses. És inqüestionable, doncs, que han de donar resposta a la diversitat d'alumnat que s'hi escolaritzen, oferint a tota la població els màxims recursos possibles en el marc del treball de la diferència. Només un sistema escrupolosament democràtic, crític amb el seu entorn i transparent pot garantir la

cohesió social a partir de la incorporació efectiva de tots els seus individus a l'exercici de la ciutadania. Un dels fonaments de la cohesió social és precisament la implicació de tots els membres en la seva gestió.

Pensem que a l'hora de dissenyar les polítiques educatives municipals, cal tenir present les diferents necessitats que existeixen en relació a les diferents tipologies de població i prendre especial atenció a l'educació no formal per al jovent, ja que és un dels elements fonamentals per a la cohesió social.

Entenem l'educació com un element en què s'han d'implicar totes les instàncies i en el qual cal la col·laboració de tots els agents socials que treballen en el dia a dia amb els infants i els joves. La co-responsabilitat de tots els centres educatius, entitats de lleure, associacions, serveis i administracions davant dels escenaris educatius és de vital importància per iniciar un treball comunitari i començar a considerar l'educació com un eix transversal en les actuacions dels professionals, educadors i voluntaris.

Per últim, creiem que s'ha de reforçar el lligam inequívoc entre educació i emancipació, entenent emancipació com la capacitat d'aprendre i gestionar les competències pròpies per tal de desenvolupar-se com a persona amb capacitat de transformar-se i de transformar el seu entorn.

6.1.1 Projecte Educatiu de Ciutat

L'educació no només pertany a l'àmbit educatiu, sinó que forma part de tota la societat, és per això que des de la CUP-PC parlem de ciutat educadora. Entenem que aquest projecte, és llarg i, des de la CUP-PC, pensem que s'ha de treballar en l'àmbit de l'ajuntament per tal de garantir la continuïtat, sigui quin sigui l'equip de govern de la ciutat, ja que va més enllà dels quatre anys de legislatura.

Pensem que totes les polítiques educatives s'han d'integrar dins del projecte educatiu de ciutat (PEC).

El PEC ha de proposar canvis que vagin més enllà de connectar sinèrgies i cohesió de la població, i cal situar-lo en el marc de les polítiques proactives que possibiliten canvis estructurals.

Aquest projecte ha d'estar elaborat de forma multiprofessional i hauria d'incloure les següents propostes genèriques:

- Elaborar un mapa educatiu de ciutat.
- Integrar diferents experiències socioeducatives de la ciutat en el marc del PEC.
- Atribuir tasques i funcions envers la comunitat als serveis municipals (escoles, CAP, poliesportius...).
- Delimitar els àmbits més adequats i propers per treballar amb el PEC (esport, lleure, cultura, inserció laboral...).
- Tendir cap al model de compactació de serveis (incorporar actuacions de diverses àrees municipals i emparar-se en un òrgan integrador que supervisi les actuacions realitzades en el marc d'aquest projecte) tot facilitant una comprensió de les àrees municipals.
- Compartir les responsabilitats institucionals del PEC des de més d'una àrea.
- Dissenyar voluntats educatives específiques per a cadascuna de les dimensions de la ciutat educadora.

El PEC ha d'incloure, a més, propostes concretes:

- Consell d'infants
- Escola de pares i mares
- Activitats relacionades amb el coneixement de la ciutat
- Activitats per conèixer les diferents cultures de la ciutat
- Anàlisi de les necessitats escolars per atendre la diferència
- Garantir la supressió de barreres arquitectòniques en tots els equipaments educatius del municipi
- Casals d'estiu municipals
- Escoles bressol municipals
- Pla educatiu de l'entorn
- Projecte de famílies guia

- Jornades de bones pràctiques educatives.
- Innovació pedagògica.
- L'educació des de les associacions i clubs esportius.

Propostes:

- Elaborar un projecte educatiu de ciutat.
- Situar el PEC en el marc de la democràcia participativa en què la presa de decisions sigui de tendència horitzontal.
- Fer una previsió de les possibles situacions de conflicte que es puguin desencadenar.

6.1.2 Centres educatius

Els centres educatius han d'esdevenir un dels mitjans per fomentar la cohesió social, tenint present que les polítiques educatives gestionen la diversitat. Partint de l'educació pública i de qualitat, com a garant de l'equilibri entre les desigualtats socials i com a eina d'intercanvi i cohesió social, entenem l'educació com la xarxa d'agents públics i privats, associatius, formals, informals, que de manera conjunta transformen l'entorn local i global.

Propostes:

Fòrum d'educació

Des de la CUP-PC proposem la creació d'un Fòrum d'educació com a punt de trobada dels representants de tots els agents implicats o interessats en l'educació (famílies, professorat, alumnat, entitats, administració etc.) des del qual posar en comú les inquietuds i problemes del sector i buscar-ne les solucions. Volem apostar per una administració educativa propera i democràtica, que promogui la participació de tota la comunitat educativa i l'articulació amb el teixit social.

- Crear un espai de comunicació directa entre tots els agents implicats en l'educació.
- Procurar que la comunicació sigui constant

- Procurar la intervenció d'altres regidories
- Crear vincle i xarxa entre les escoles de la ciutat.
- Elaborar un projecte educatiu coordinat i que treballi en els valors i actituds que cal implementar en els centres educatius.

L'escola bressol

Apostem per una xarxa d'escoles bressols públiques que cobreixin les necessitats de la ciutat.

- Redefinir el barems actuals de la tarificació social.
- Augmentar el nombre de places a les escoles bressol públiques i el nombre d'escoles bressol públiques totals.
- Fer un programa pedagògic que es pugui coordinar des del municipi i en el qual es tinguin en compte les treballadores, les famílies i el perfil de l'alumnat.
- Reduir la ràtio d'infants per educadora.
- Garantir que cap família es quedi fora de l'accés al nivell 0-3 per problemes econòmics.

L'escola

- Recuperar els suports externs dels quals disposaven les escoles abans de les retallades:
 - Suport de TEI a les aules de P3
 - Professionals vetlladors per a infants amb necessitats especials tant a nivell lectiu com en l'espai migdia.
 - Professionals de suport a les aules ordinàries que afavoreixin l'atenció a l'alumnat.
- Garantir el manteniment dels edificis educatius, tot evitant el seu deteriorament.

- Millorar els edificis educatius com la supressió de les barreres arquitectòniques dels edificis per assegurar que la població amb dificultats pugui accedir-hi evitant-ne les desigualtats.
- Garantir que les escoles tenen els elements adequats per garantir el confort tèrmic en situacions de calor o fred.
- Elaborar un programa ambiciós que relacioni l'escola amb els diferents serveis i entitats socials de la ciutat.
- Oferir jornades de conscienciació i sensibilització per treballar una educació intercultural que ens permeti valorar allò que ens aporta la persona migrada.
- Oferir jornades de conscienciació i sensibilització per tal de fer visible i conscienciar als infants sobre les desigualtats que han patit i pateixen encara les dones en la societat.
- Oferir jornades de conscienciació i sensibilització per treballar el respecte al medi ambient i l'entorn.
- Prendre un paper protagonista en la formulació d'iniciatives d'innovació educativa evitant que això plantegi situacions de segregació, especialment entre els centres públics.
- Donar suport a les AFA, tant a nivell d'assessorament, com logístic.
- Enfortir i reconèixer la Coordinadora d'AFA com a entitat de la ciutat que aglutina les associacions de mares i pares de totes les escoles públiques i que vetlla per la seva qualitat.
- Rebutjar el decret de menjadors.
- Garantir l'alimentació adequada dels estudiants a través d'un programa de beques de menjador dotada amb els recursos necessaris
- Vetllar per la qualitat i la procedència dels productes que s'ofereixen en els menjadors escolars

Ajudes a les escoles:

- Contractar una persona per escola que treballi diàriament a l'aula d'acollida i/o amb alumnes amb necessitats especials.

Instituts

Malgrat que totes les mesures plantejades per a les escoles de primària es prendran també per a l'etapa de secundària, realitzem diferents propostes degut a la seva especificitat com podrien ser els horaris (jornada intensiva), l'edat (adolescència) o el fet que és el moment més gran d'abandonament d'activitats extracurriculars.

- Contractar un equip de treball qualificat que serà l'encarregat de coordinar i desenvolupar Aules de reforç per a l'alumnat amb necessitats educatives i/o econòmiques.
- Treballar amb les entitats esportives de la ciutat perquè desenvolupin activitats esportives a la tardes per a l'alumnat que no pot afrontar el cost d'activitats extracurriculars.
- Crear convenis amb els esplais i clubs esportius de Sant Cugat per tal de crear un circuit d'activitats fora de l'horari escolar.
- Promocionar la presència i força dels sindicats d'estudiants com a eina de gestió i coresponsabilització de les decisions d'aquests centres.
- Donar a conèixer i enfortir l'APS (aprenentatge i servei) una proposta educativa que combina processos d'aprenentatge i de servei a la comunitat en un sol projecte ben articulats, en el qual els participants es formen tot treballant sobre necessitats reals de l'entorn amb l'objectiu de millorar-lo. L'APS es relaciona, així també, amb les entitats del municipi.

Ús social dels centres públics

Per tal de donar un servei a la ciutat proposem:

- Treballar conjuntament amb les escoles i instituts perquè les seves instal·lacions tant interiors, com exteriors, puguin ser aprofitades fora dels horaris lectius com a equipaments de barri per a aquelles activitats que siguin compatibles.
- Garantir aquesta obertura amb les consergeries i els torns de neteja adequats.

L'Oficina Municipal d'Escolarització (OME)

Com a servei públic que canalitza les sol·licituds d'escolarització als centres educatius del municipi, l'OME tindrà les funcions d'assumir tasques de recull de dades sobre l'absentisme escolar al municipi i consensuar i implementar junt amb els agents implicats (educació i serveis socials) el programa de detecció, prevenció i intervenció de l'absentisme i la desescolarització

Propostes:

- Elaborar un diagnosi rigorós i detallat de les necessitats educatives de la població estudiant la variació demogràfica, les necessitats dels districtes i les característiques de Sant Cugat.
- Dotar o revisar els criteris segons el diagnosi elaborat prèviament.
- Recuperar la gestió de l'OME.
- Millorar els criteris a l'hora d'adjudicar les beques menjador.
- Millorar els criteris a l'hora d'adjudicar les beques per a material escolar.
- Millorar els criteris a l'hora d'adjudicar les beques per a activitats extraescolars i complementàries.
- Implementar i desenvolupar beques per a les activitats educatives de vacances.
- Dedicar recursos humans que permetin connectar els diferents temps, espais i recursos educatius de dins i fora dels centres educatius.
- Orientar les polítiques d'educació cap a la igualtat, la inclusió i la cohesió social.

Zonificació Escolar Integrada (ZEI)

Una bona zonificació s'estableix amb l'objectiu d'equilibrar la demanda, incrementar l'heterogeneïtat a les aules i possibilitar un mapa escolar més equitatiu.

Des de la Cup-PC proposem el model de zonificació dinàmica en el qual el punt de partida és la casa de l'alumnat i es determina el centre segons la distància de la seva llar respecte els centres educatius pròxims, intentant fomentar la xarxa de barri, millorar la cohesió i eliminar la competència entre centres educatius. Aquesta mesura estaria

consensuada amb la comissió de garanties formada per direccions, inspecció, ajuntament, sindicats i famílies.

La ZEI ha d'anar acompanyada d'altres mesures que permetin minimitzar les diferències entre les escoles de cada àrea:

- Distribuir l'alumnat de forma compensada.
- Reservar places per a alumnes amb necessitats específiques de suport.
- Investigar i, si cal, denunciar les pràctiques de selecció encobertes que es produeixen en alguns centres concertats.

Transport municipal

Per garantir que la zonificació no suposi una barrera per a cap família i que el transport escolar reverteixi la segregació proposem:

- Lligar el transport escolar al transport públic, és a dir que totes les escoles tindran autobús per tal que l'alumnat es desplaci fins al centre educatiu.
- Garantir la continuïtat de l'autobús del Consell Comarcal a Les Planes.

Alumnes amb NES (necessitats específiques de suport)

Les escoles, tant públiques com privades, hauran de fer una reserva de places per als alumnes amb NES, i des de l'ajuntament caldrà garantir amb suport logístic l'atenció d'aquest alumnat.

- Donar el suport logístic necessari a les escoles per poder atendre l'alumnat amb NES.
- Garantir, mitjançant el control i les penalitzacions si cal, que totes les escoles, tant públiques com privades, reservin places pels alumnes amb NES, tant a principi de curs per aula com durant el curs a tota l'escola.
- Establir mecanismes de control i supervisió per tal de garantir la transparència en l'adjudicació de les places de Necessitats Educatives Especials (NEE) i aquelles de Necessitats Educatives Específiques.
- Garantir la reserva de places per a alumnes amb NEE, que no es puguin ocupar amb altres alumnes. D'aquesta forma hi haurà places reservades també per a

alumnes que arriben a meitat de curs, que solen tenir necessitats específiques de suport educatiu a nivell d'idioma.

Relació escola bressol, escola i institut

- Vincular a cada centre l'escola bressol, l'escola i l'institut que els pertorqui per tal de garantir el continuïtat educatiu.
- Facilitar la introducció de la pedagogia d'educació viva a les escoles bressol, escoles de primària i instituts públics.
- Fomentar la diversitat pedagògica i la innovació, com en els plans d'entorn i en l'Aprenentatge i Servei (APS).
- Procurar un bon traspàs i la coordinació pedagògica entre l'escola bressol, l'escola primària i l'institut, amb la finalitat d'assolir l'equilibri social i de diversitat cultural adient.

Oferta educativa

En relació a tota la oferta educativa de la ciutat (Escola d'art, Escola de música, Escola d'adults, Escola taller, Escola teatre, Escoles d'idiomes, Programes de qualitat professional inicial (PQPI), Aules d'autoaprenentatge, Normalització lingüística...) proposem:

- Gestionar i ampliar tota l'oferta educativa de la ciutat.
- Redefinir els barems actuals de la tarificació a les escoles de música.
- Fer campanyes a les escoles i instituts per tal que els infants i joves de famílies amb menys recursos coneguin les potencialitats i els beneficis d'aquests tipus d'ensenyaments i hi puguin tenir accés.
- Treballar conjuntament amb altres administracions per aconseguir un augment de la oferta de llengües i de grups a l'Escola Oficial d'Idiomes.
- Col·laborar amb els centres públics de la ciutat en la revisió i ampliació de l'oferta actual de Cicles Formatius de Formació Professional.

- Col·laborar i arribar a convenis amb la Generalitat per tal que a l'Escola d'adults se li cedeixi espais (centres cívics) i, si cal, de provisió de recursos personals per augmentar les places i cursos de formació d'adults.

6.2. ACCIÓ SOCIAL

Sant Cugat apareix sempre com una de les ciutats capdavanteres en nivell de renda. L'alt nivell de renda podria fer creure que els seus veïns gaudeixen d'un benestar generalitzat però això no es correspon de cap manera amb la realitat. De fet, Sant Cugat destaca per l'enorme desigualtat en el repartiment de la riquesa. Les dades de l'Informe del Baròmetre Inclusiu 2017 evidencien aquesta desigualtat: més de l'onze per cent dels sancugatencs no pot fer front a les despeses bàsiques. D'entre aquest 11% de ciutadans, el 70% no pot afrontar el cost dels subministraments bàsics, el 50% no té recursos per pagar el lloguer o la hipoteca i un 20% no pot pagar-se l'alimentació. A banda d'aquestes persones que es troben en una situació severa de pobresa, més d'una tercera part de les llars reconeixen tenir problemes per arribar a final de mes.

Estem convençudes que des de l'administració municipal s'hauria pogut incidir d'una forma molt més decidida per revertir aquesta situació de desigualtat flagrant.

Cal situar les persones al centre de l'acció política. Serveix d'alguna cosa ser una smart city coneguda arreu mentre tenim veïns passant literalment fred i gana?

A Sant Cugat per un conjunt de circumstàncies tenim més recursos que les poblacions del nostre entorn. Partim doncs, d'una situació d'avantatge per garantir el benestar mínim al conjunt de la ciutadania. Cal doncs posar fil a l'agulla i desterrar definitivament el concepte mesquí segons el qual ja se sap que la vida a Sant Cugat és cara i el millor que poden fer les persones amb menys recursos és marxar-ne. Fer i ser ciutat es aplegar diversitat social, sempre per sobre d'un llindar mínim de serveis socials garantits.

Propostes:

- Implementar la tarificació progressiva (pagament en funció de la renda) en totes les taxes i serveis municipals.

- Treballar l'acció social des d'una perspectiva d'interseccionalitat, és a dir valorant de forma conjunta tots els eixos (social, diversitat funcional, gènere, creences, origen, orientació sexual) que poden intervenir en una problemàtica.
- Prioritzar les intervencions de tipus grupal o comunitària per davant de les individuals, sense que aquestes siguin desateses.
- Vetllar perquè cap col·lectiu quedi al marge de l'acció social, especialment segments de població que no segueixen els canals habituals d'informació.
- Evitar situacions de pobresa energètica. Assegurar que els subministraments bàsics d'aigua, gas i electricitat, seguint de prop i negociant amb les companyies de subministraments. Igualment, incrementar la dotació per la millora de l'eficiència energètica en col·lectius amb vulnerabilitat social.
- Fomentar l'esport com una eina de cohesió social, integració, lluita contra la segregació, igualtat de gènere, convivència intergeneracional i coeducació de primer ordre. Verificar que els ajuts concedits a les entitats generen realment un efecte social.
- Revisar els criteris d'adjudicació d'ajuts que, en algunes ocasions no es corresponen a les necessitats reals. Un exemple clàssic és el de les famílies nombroses que no forçosament corresponen a famílies que requereixin ajuda pública.

6.2.1 Gent gran

Volem donar valor a la vellesa i apostem per les activitats que promouen la participació i el creixement personal de les persones grans, molt més enllà de l'entreteniment.

A Sant Cugat tenim aproximadament un 14% de veïnes de més de 65 anys. La proporció de gent gran, a més, s'incrementa cada any més del 2%. El model de ciutat que tenim, amb barris allunyats i amb pocs serveis, fa que les persones amb dificultats per a desplaçar-se ho tinguin realment complicat per realitzar les seves activitats diàries. Així doncs, la gent gran és un col·lectiu que requereix d'una atenció prioritària. Les nostres propostes en aquest àmbit són:

- Garantir que les polítiques municipals incloguin la perspectiva de la gent gran de manera transversal i a través de la coordinació entre àrees. Cal que les mesures i

programes que s'apliquin en els diferents àmbits com ara la mobilitat i l'accessibilitat, el disseny dels equipaments municipals, l'accés a la informació ciutadana, la programació cultural i formativa, la pràctica esportiva, etc., tinguin en compte les necessitats i demandes d'aquest col·lectiu de població.

- Ampliar el ventall de persones pensionistes que es puguin beneficiar (segons la seva renda) dels descomptes en el pagament de l'IBI.
- Crear la *Targeta del pensionista*. Aquesta targeta permetria comprar a Sant Cugat tenint uns descomptes amb el comerç local. Els descomptes anirien en relació a la renda de cada persona.
- Ampliar els descomptes pels cursos que es realitzen als centres culturals de la ciutat.
- Ampliar el parc de pisos protegits que aniran destinats a gent gran amb risc d'exclusió social. Aquestes llars seran d'ús compartit.
- Promoure els pisos tutelats, amb serveis compartits (bugaderia, neteja, càtering) mantenint l'autonomia personal i l'arrelament a la ciutat.
- Reservar uns pisos de protecció oficial en règim de lloguer per a la gent gran.
- Promocionar l'Oficina d'Atenció al Pensionista per tal de visibilitzar-la molt més a la societat.
- Oferir un servei d'assessorament legal pel pensionista a l'Oficina d'Atenció al Pensionista.
- Millorar la informació de les línies d'autobusos que hi ha disponibles a Sant Cugat.
- Ampliar els descomptes per a la gent gran en l'ús del transport públic, arribant a la gratuïtat per a aquelles persones amb rendes més baixes i més dificultats de mobilitat.
- Implementar als barris el transport a demanda.
- Crear un Centre de Rehabilitació local.
- Pressionar a la Generalitat perquè adquireixi l'Hospital General de Catalunya.

- Garantir l'accés a plaça en residències per a gent gran de titularitat pública a qui ho demani.
- Pressionar a la Generalitat per a la construcció de la segona residència per a gent gran.
- Fomentar el voluntariat entre la gent gran, creant entre altres una llista de voluntaris i voluntàries que vulguin col·laborar amb l'ajuntament i la ciutat quan es necessiti persones per fer alguna tasca, ja siguin feines especialitzades o no.
- Activar i dotar d'atribucions reals la Taula dels pensionistes.
- Fer programes de foment de l'activitat física entre el col·lectiu de les persones grans.
- Ampliar l'oferta d'activitats ofertades per l'OMET destinades a la Gent Gran en horaris de matí.
- Augmentar l'oferta d'horts urbans a diferents zones de la ciutat destinats a persones jubilades.
- Establir itineraris saludables: recorreguts senyalitzats especialment pensats per a caminades amb diversos graus de dificultat, pensant en la gent més gran i amb factors de risc cardiovascular en general.
- Completar els itineraris saludables amb parcs i aparells d'exercicis senzills pensats per a gent gran.
- Afavorir la comunicació i les sinèrgies entre entitats que treballen amb voluntariat perquè les persones jubilades coneguin bé les oportunitats de col·laborar-hi en el grau de compromís i la dedicació de temps que considerin convenient.

6.2.2 Persones amb discapacitat

Apostem per fomentar tot allò que faciliti la vida autònoma i independent de les persones amb diversitat funcional o afectades per una malaltia mental

- Garantir el dret a la mobilitat a través de transport públic adaptat.
- Promoure la creació d'ocupació i la inserció laboral de les persones amb algun tipus de discapacitat.

- Impulsar la creació de centres de dia i serveis residencials per a persones amb discapacitat.
- Promoure la participació activa de les persones que tenen alguna discapacitat partint dels seus propis interessos.

6.3. PROTECCIÓ DE LA SALUT

La major part de les competències en salut no són d'àmbit municipal. Així i tot, creiem que la implicació dels municipis és necessària en la millora dels serveis sanitaris i sociosanitaris. Davant la tendència privatitzadora de l'administració i tenint en compte els models sanitaris d'arreu dels Països Catalans, els ajuntaments han d'apostar per uns serveis sanitaris públics, universals i de qualitat.

L'absència o no de salut, o l'inici del procés d'emmalaltir està relacionat amb la reducció de les desigualtats socials. Per tant, més enllà de de les mesures concretes a nivell sanitari, la millora de les condicions de vida de la ciutadania comporta la millors del seu estat de salut.

Propostes:

- Facilitar el transport gratuït a les persones malaltes que s'han de desplaçar a les revisions periòdiques de l'ICAM o bé a la Mútua de Terrassa quan resulta impossible anar-hi en tren i metro per raons de salut.
- Pressionar a la Generalitat perquè adquireixi l'Hospital General de Catalunya per tal que aquest sigui l'hospital de referència a Sant Cugat.
- Treballar per a la implementació de les urgències pediàtriques 24h i 365 dies a l'any, a Sant Cugat.
- Assegurar que tota la població disposa de targeta sanitària, això és, facilitant el procés d'empadronament per a tothom (persones sense domicili fix, persones sense papers).
- Promocionar, mitjançant campanyes publicitàries, hàbits saludables: l'esport, l'alimentació i l'educació relacional, afectiva i sexual.
- Assegurar que els CAP continuen oberts en els períodes vacacionals.

- Realitzar tallers de manera periòdica sobre drogues i les seves conseqüències en diferents centres de la ciutat (centres educatius, casals, espais, clubs esportius, etc.)

6.4 POLÍTQUES DE JOVENTUT

Què són les polítiques de joventut?

Les polítiques de joventut treballen sobre qualsevol tema que afecti o interessi el jovent i tenen vocació universal. El que les diferencia d'altres polítiques d'atenció a les persones és la seva capacitat d'interlocució directa amb els joves, fet que ens porta a veure la necessitat de comptar amb un sistema estable de coneixement de la realitat juvenil.

Així doncs, les polítiques de joventut es dissenyen a partir de les demandes i propostes dels propis joves, així com de les necessitats que s'hagin pogut observar, i es porten a terme per professionals especialitzats, amb la col·laboració d'altres agents, com les entitats del territori.

Les persones destinatàries d'aquestes polítiques tenen entre 15 i 25 anys, tot i que es pot ampliar fins als 30 anys i, només en casos excepcionals, atenen també a persones d'entre 12 i 14 anys i d'entre 31 i 35 anys. La realització d'aquestes polítiques requereix de recursos propis del Departament de Joventut i de personal tècnic dedicat i no compartit amb d'altres departaments.

Àmbits que componen les polítiques de joventut

Els àmbits de treball de les polítiques locals de joventut es divideixen en dos grans grups:

- **Àmbits propis de la condició juvenil:** informació, dinamització i oci, promoció de l'associacionisme, promoció de la participació, promoció del lleure educatiu, promoció de la creació, mobilitat internacional. Són aquells àmbits que suposen els aspectes constitutius de la condició dels joves, a través dels quals configuren la seva identitat i a partir dels quals adopten opcions estètiques, culturals i ideològiques. Aquests àmbits són els que ens serveixen per tenir un coneixement precís de la realitat juvenil del municipi i són el pont d'interrelació entre jovent i administració local. A escala d'organització municipal, aquests àmbits són competència exclusiva del Departament de Joventut.

- **Àmbits d'acompanyament o complementaris:** accés a l'ocupació, accés a l'habitatge, suport a l'ensenyament, mobilitat local i intermunicipal, salut i hàbits saludables. Aquest segon grup d'àmbits, el configuren les anomenades polítiques d'acompanyament, que treballen aquells aspectes que defineixen les condicions de vida del jovent i de la seva capacitat de desenvolupament personal. Normalment, aquests àmbits es treballen des d'altres departaments municipals i és tasca del departament de joventut assegurar-se que les actuacions que es porten a terme comptin, també, amb una projecció adequada pels joves.

6.4.1 Serveis: informació, orientació i dinamització

Propostes

- Disposar com a mínim d'un servei d'informació juvenil de dimensió i abast proporcional al nombre potencial d'usuaris, amb capacitat d'especialitzar el seu treball en 2 o 3 àmbits, la situació dels quals expressi una necessitat específica del territori, així com d'un servei o programa de dinamització juvenil que intenti donar viabilitat a interessos i inquietuds específiques dels joves.

Aquests dos serveis específics (el d'informació i el de dinamització) han d'expressar-se en espais físics diferenciats, amb clara delimitació dels usos, evitant tota confusió entre la funció de l'un i de l'altre, i han de tenir instruments per amplificar la seva actuació en el conjunt del territori.

6.4.2 Qualitat: mobilitat, creativitat i participació

- Disposar de programes concrets d'ajut i suport directe a la mobilitat (internacional i local) i al desenvolupament del projecte general dels mateixos joves. Al mateix temps, s'ha de generar una oferta estable de programació que reculli els interessos juvenils i que contribueixi a millorar les mancances del territori, sense perdre de vista els elements educatius i preventius que sempre hi han d'anar associats. I aquesta acumulació de serveis i recursos ha d'anar acompanyada de l'existència de mecanismes senzills i directes que facilitin als i les joves opinar en qualsevol àmbit que resulti del seu interès o que els afecti d'una manera clara.

6.4.3 Emancipació: habitatge, ocupació i educació

- Disposar sempre de serveis d'informació, assessorament i orientació en el camp de l'habitatge, l'ocupació i l'educació, garantint sempre l'opció de derivar amb eficàcia i agilitat els usuaris als serveis de més especialització i capacitat per atendre les seves demandes i necessitats. En canvi, la iniciativa de fer un seguiment dels processos de transició escola-treball ha de recaure de manera permanent en una política de joventut, al marge que per treballar-hi li calgui la cooperació amb altres departaments. I, finalment, un bon pla de joventut ha de reservar un espai per a la recerca de vies de solució innovadores i de ben específiques per als joves, reservant els serveis bàsics i universals pels departaments sectorials.

6.4.4 Prevenció: salut, oci i valors

- Disposar de serveis d'informació, assessorament i orientació en el camp de la salut, en el sentit més extens del terme, fet que implica disposar de recursos tècnics, en forma de professionals i de programacions lúdiques que podran ser contenidor i transmissor de missatges de prevenció i de valors que cal potenciar.

Totes aquestes accions hauran de comptar amb els recursos necessaris per ser portades a terme de manera satisfactòria, tant en l'àmbit de recursos humans com infraestructurals o materials (equipaments juvenils).

6.4.5 Idees i criteris que han de regir les polítiques de joventut

Les tres idees fortes que defineixen una política de joventut i la diferencien d'altres polítiques de serveis a les persones són les següents:

- **Interlocució:** la capacitat directa d'interlocució amb els joves és un dels trets diferencials de les polítiques de joventut. Consisteix en el contacte constant amb el col·lectiu jove, la qual cosa ens permetrà tenir un bon coneixement de la realitat, ser capaços d'adoptar una òptica juvenil, anticipar problemes i dificultats i tenir vies d'aproximació als joves.
- **Acompanyament:** és una forma de treballar que va més enllà de l'atenció puntual i la prestació d'informació. La política de joventut ha de ser capaç d'acompanyar el jove en el seu recorregut vital, més enllà del primer contacte.

- **Promoció:** a través de la promoció juvenil, les polítiques de joventut han de generar serveis, recursos i programacions que garanteixin als joves la possibilitat de viure i desenvolupar amb plenitud la seva condició juvenil.

Criteris propis de les polítiques de joventut.

- **Flexibilitat:** és necessari adaptar-se als canvis propis de la realitat juvenil.
- **Universalització:** cal que ens dirigim al conjunt de la població jove, sense exclusions.
- **Segmentació:** cal adaptar els programes i accions a la diversitat del col·lectiu juvenil.
- **Proximitat:** és una condició imprescindible per tenir una bona interlocució amb els joves.
- **Territorialització:** cal apropar els serveis oferts als llocs on viuen els joves.
- **Prioritat cívica:** es prioritza la col·laboració amb entitats juvenils que ja realitzin accions en la mateixa línia que l'administració local.
- **Protagonisme jove:** s'ha de situar els joves en el centre de les polítiques de joventut i fer que en siguin els actors visibles.
- **Participació com a procés:** cal adoptar com a mètode de treball en totes les accions possibles la participació vinculant del col·lectiu jove, de manera directa o a través d'interlocutors legítims.
- **Acompanyament:** és necessari reforçar la intervenció amb el jove com a procés continu al llarg del temps, amb qualitat, no només com a accions puntuals informatives.
- **Qualitat abans que quantitat:** cal prioritzar sempre el treball qualitatiu per tal d'assolir objectius com la conscienciació o el canvi d'hàbits personals dels joves.
- **Qualitat en l'oferta:** s'ha de garantir aquesta qualitat en totes les accions que fem per tal de dignificar les polítiques de joventut (locals, equipaments, professionals, etc.).

- **Innovació:** cal apostar per programar propostes innovadores quan sigui possible perquè aquest és un tret característic dels joves.
- **Igualtat d'oportunitats:** cal que s'utilitzin les polítiques de joventut per garantir la igualtat d'oportunitats de tots els joves, fent discriminació positiva sempre que sigui necessari.
- **Diversitat visible:** a través de les accions, cal visualitzar la diversitat dels joves, trencant amb la idea que són una massa uniforme i sovint problemàtica.
- **Diversitat en l'oferta:** per ser conseqüents amb la idea que els joves són diversos, cal que des de l'administració local siguem capaços de diversificar l'oferta de serveis i activitats.
- **Millor molta oferta petita que poca oferta gran:** s'ha de delimitar molt bé a quin tipus de jove ens adreçem amb cada servei o oferta, i això ens porta a diversificar l'oferta i afinar bé a qui ens dirigim.
- **Missatge positiu:** cal potenciar els aspectes positius de la joventut per sobre de les problemàtiques existents.
- **Models i referents:** cal que reforcem el vessant educatiu de les polítiques de joventut aportant models positius de referència per als joves del municipi.
- **Treball professional:** alhora que propiciem la participació de joves dins els mecanismes de presa de decisions, el rumb de les polítiques de joventut sempre ha d'estar guiat per la feina dels professionals d'aquest àmbit.
- **Òptica juvenil:** hem de ser capaços de posar-nos «al lloc dels joves» per dissenyar unes bones polítiques de joventut.

Propostes:

- Crear una Oficina Jove de Treball independent del Servei d'informació juvenil, amb àmplies funcions i recursos tan econòmics com humans. Garantir l'accés del jovent a un lloc de treball i vetllar per evitar les situacions de precarietat i d'explotació. Promoure punts d'orientació i informació laboral amb perspectiva juvenil.
- Disposar d'un centre de planificació familiar per al jovent.

- Difondre als instituts de Sant Cugat informació sobre drogodependències i promoure una educació sexual i afectiva joves, incidint de forma prioritària en la vessant del gaudi i de les relacions sexuals i afectives sanes.
- Dotar de més recursos el SIJ, prolongar el servei d'assessorament psicològic, ara restringit a cinc sessions per usuari.
- Facilitar l'ús de l'espai públic.
- Impulsar programes que facin pedagogia i transmetin hàbits i valors participatius, i que permetin l'apropament dels infants, dels joves i de la població en general a la gestió dels afers públics.
- Promoure activitats d'oci no basades en el consumisme sinó que tinguin com a objectiu fomentar la relació entre els i les joves. Reprendre iniciatives com la Nit Més Jove.
- Aglutinar, donar veu i recolzar aquells col·lectius i grups de joves que treballin per la reivindicació d'espais propis per tal de poder desenvolupar les seves activitats; ja sigui mitjançant l'ús de l'espai públic, d'espais autogestionats, llogats o municipals.
- Acompanyar les reivindicacions del Casal de Joves la Xesca. Vetllar per l'existència d'un Casal de joves autogestionat .
- Facilitar el servei d'informació, assessoria tècnica i jurídica per casos d'assetjament immobiliari.
- Aglutinar, donar veu i recolzar aquells col·lectius i grups de joves que treballin per la reivindicació d'un habitatge digne pel jovent i el conjunt de la societat i que al mateix temps denunciïn la situació actual d'aquest àmbit.
- Analitzar les polítiques socials des de l'òptica juvenil i prestar assessorament des d'una pràctica transversal on entren temes com el món laboral, l'habitatge i l'oci. Com a observació general, es veu una mancança de reciprocitat en el diàleg jovent-institució.
- Reforçar l'oficina jove rebaixant els requisits d'accés dels joves al servei.
- Rebaixar els barems de renda per accedir a habitatges de PROMUSA.

- Impulsar la RENDA BÀSICA d'EMANCIPACIÓ.

La principal problemàtica que aguditza la precarietat juvenil és la precarietat laboral: amb el treball submergit, la subocupació i el pluriemplear, les males condicions de treball, la temporalitat, l'escassetat d'ingressos i la baixa –quan no nul·la- protecció social dels joves. És per això que cal:

- Crear una borsa de treball juvenil que permeti donar sortida laboral a través de les empreses privades i la contractació pública en empreses públiques, serveis remunicipalitzats.
- Fomentar la contractació de jovent exclusivament en condicions laborals dignes i no precàries. Excloure la contractació a través d'Empreses de Treball Temporal.
- Aglutinar, donar veu i recolzar aquells col·lectius i grups de joves que treballin per la reivindicació dels drets laborals del jovent, alhora que s'intenta fomentar la creació de xarxes de suport- amb coordinació a les altres organitzacions de l'Esquerra Independentista que treballen en aquest àmbit- entre aquest col·lectiu per tal de fer front a aquesta situació.

6.5. PROMOCIÓ DEL LLEURE I DE L'ESPORT

Des del punt de vista de la qualitat de vida que volem per la nostra ciutat i com a elements de cohesió social de primer ordre, és necessari treballar per la promoció del lleure i de l'esport com a espais de convivència i d'enriquiment social i cultural. Davant la mercantilització del lleure, l'esport i la cultura, volem defensar i promoure valors com la creativitat, la imaginació, l'autoorganització, la cooperació, l'autogestió i l'accés de totes i tots a la pràctica d'aquestes activitats.

Propostes

- Oferir suport, recursos i ajudes a les entitats de lleure que mantenen les estructures de voluntariat. Els agrupaments escoltes, esplais, casals de joves i altres entitats de lleure de caire laic són exemple de socialització col·lectiva basada en la gestió de temps de lleure a espais allunyats del consum i del control social. El suport a aquestes entitats i al seu monitoratge ha de poder ser prioritari.

- Potenciar una taula participativa de les entitats de lleure per poder intercanviar bones pràctiques i posar sobre la taula les seves necessitats com a entitats.
- Potenciar aquelles activitats i entitats esportives i de lleure que tinguin com a finalitat el treball dels valors i la salut, per sobre d'aquelles que busquin tan sols el rendiment.
- Impulsar l'esport amateur a tots els nivells esportius, des de els 4 fins els 80 anys.
- Incorporar la figura de l'observador esportiu per tal de treballar conjuntament amb infants i joves les pràctiques que promouen els valors que converteixen l'esport en un espai d'enriquiment col·lectiu.
- Impulsar l'esport base i continuar treballant amb els infants i joves les pràctiques que promouen els valors de l'equip, la complicitat, l'esforç i tots aquells que converteixen l'esport en un espai d'enriquiment col·lectiu, en base a l'individu en col·laboració amb les entitats, escoles i instituts, amb programes com Ethics for Sports, o d'altres sistemes de treball en valor a l'esport i el lleure.
- Ampliar i millorar els equipaments i els horaris esportius per tal que les iniciatives esportives privades no generin exclusió social en la pràctica. Crear un nou pla d'infraestructures esportives ja que només compartint equipaments i pràctica esportiva infants, joves i adults de diferents gèneres aprendran a conèixer-se i relacionar-se en un àmbit altament cohesionador.
- Gestionar les instal·lacions esportives públiques íntegrament des de l'administració pública local, amb la participació de les entitats esportives que en fan ús. Posar èmfasi en l'accessibilitat d'aquestes i de les activitats que s'hi realitzin als sectors socials que siguin més susceptibles de no poder utilitzar-les (per qüestions econòmiques, socials, etc...). Així doncs, instal·lacions com les piscines municipals, seran gestionades pel consistori en comptes de fer-ho una empresa privada com fins ara. Amb aquest model es reduiran els preus d'accés a l'ús de les instal·lacions.
- Elaborar un pla de manteniment i millora a curt i llarg termini de les instal·lacions esportives de Sant Cugat tenint en compte les opinions de les entitats esportives i de lleure de la ciutat, i fent èmfasi a la sostenibilitat hídrica, energètica i de residus.

- Negociar l'ús de l'antic Golf de Can Sant Joan i adequar-ne zones per a la pràctica d'esport a l'aire lliure i ús d'entitats.
- Establir un planing i temporalitzar la urgent millora d'algunes instal·lacions com el sistema de calefacció del pavelló La Floresta; el sistema de calefacció, els vestuaris i les goteres que hi ha actualment al PAV-2 i l'arranjament de la pista exterior del ZEM Jaume Tubau, entre d'altres.
- Millorar la comunicació amb les entitats esportives de la ciutat i potenciar el treball del Consell Sectorial d'Esports, tenint present l'existència de la Coordinadora d'Entitats Esportives i la seva representativitat.
- Donar facilitats a les entitats per utilitzar les instal·lacions adequades i en bones condicions.
- Millorar els convenis de col·laboració amb les entitats esportives i millorar la transparència i la distribució de les subvencions.
- Augmentar el grau de participació i de decisió de les entitats en les polítiques esportives.
- Donar a conèixer les diferents entitats esportives i de lleure que existeixen a la nostra vila.
- Municipalitzar l'OMET i estudiar fer una gestió conjunta amb les entitats esportives i de lleure de la ciutat.
- Promoure i potenciar entre els infants i els joves la pràctica esportiva escolar (jocs esportius, educació física, etc.) i els extraescolars.
- Promoure i potenciar la pràctica esportiva en persones d'edats avançades (esport de veterans) tenint en compte la diferència de gènere.
- Garantir la gestió d'activitats esportives extraescolars a través de la OMET, amb l'objectiu de fer arribar la pràctica esportiva a totes les infants i joves de les escoles i instituts de Sant Cugat.
- Millorar els criteris de la tarifació social en activitats esportives extraescolars de l'OMET.
- Augmentar la comunicació i coordinació entre l'OMET i les escoles de primària.

- Promoure, com a extensió de l'espai públic, l'obertura dels patis de les escoles fora de l'horari lectiu i dinamitzar-hi jocs i activitats esportives per a infants i famílies, entre d'altres possibles activitats.
- Formar al monitoratge esportiu en les desigualtat de gènere per poder afavorir la pràctica de l'esport entre les nenes i les joves.
- Promoure activitats esportives i del lleure com a mitjans de socialització entre persones de diferents sexes, classe, origen, edat, religió, opinió i orientació sexual.
- Incloure la perspectiva de gènere a les formacions esportives que es realitzin des de l'Ajuntament i/o des de l'OMET.
- Visibilitzar i potenciar l'esport femení en les diferents modalitats esportives existents a la ciutat.
- Incentivar l'esport femení als centres educatius a través de xerrades, formació al professorat o intervencions directes en les classes d'educació física.
- Fomentar activitats esportives sense gènere, esports d'equips mixtes i revaloritzar els equips femenins, com per exemple el korfbal o el rugbi flag.
- Afavorir l'accés de les dones a les activitats físico-esportives mitjançant beques i fomentar cursets esportius municipals gratuïts.
- Potenciar i reactivar l'activitat de Bitlles catalanes.
- Fomentar la connexió entre l'àrea d'esports, la de salut i els centres d'atenció primària per promoure l'activitat esportiva.
- Fomentar activitats esportives adaptades o inclusives, per garantir l'accés de persones amb diversitat funcional a activitats lúdiques i que fomenten la seva salut.
- Potenciar i augmentar la creació de nous equipaments esportius i de lleure a les places i parcs públics que permetin la pràctica físico-esportiva, el lleure actiu i la intergeneracionalitat. A través de la diputació, proposem adaptar parcs i places públiques a la pràctica esportiva, construint petits equipaments per realitzar activitats físico-esportives.

- Fomentar la pràctica esportiva i l'exercici físic per a gent d'edat mitjana i gent gran, en coordinació amb els centres de salut i residències de la ciutat.

6.6 PROTECCIÓ CIVIL I SEGURETAT CIUTADANA

6.6.1. Seguretat Ciutadana

Tres grans eixos marquen aquesta matèria: seguretat ciutadana, protecció civil i prevenció, i educació. Per la CUP-PC, la seguretat ciutadana no és només parlar de policia i àmbit judicial, sinó també que s'han d'abordar totes les qüestions relacionades amb les emergències i la protecció civil. I com que l'actuació policial hauria de ser la darrera fase en seguretat ciutadana, cal unes bones polítiques que eduquin en valors cívics, de tolerància, solidaritat i respecte. Els problemes socials i col·lectius s'han de treballar i resoldre des de la perspectiva social, no a través de la sanció.

Està demostrat que la implantació de mesures de seguretat repressives i no educatives genera una major sensació d'inseguretat que es tradueix en la necessitat no fonamentada d'incrementar de nou aquestes mesures.

Ha quedat pal·les que una bona distribució urbanística, on no es deixin barris deteriorats, on el territori rebi recursos per igual per a infraestructures i adequació urbana, on l'enllumenat i els carrers presentin condicions acceptables, la sensació d'inseguretat disminueix en gran mesura i el grau de delictes i problemàtiques de carrer disminueixen notablement. Generar un estat policial comporta encara més sensació d'inseguretat, alhora que viola el dret a la intimitat, condiciona la vida del ciutadà limitant la seva llibertat i promou un model alarmista, repressor i intimidador per a tota la ciutadania.

Cal anar sempre a l'arrel del problema. Les mesures habituals exercides pels cossos i les forces de seguretat no garanteixen la resolució del conflicte. El mecanisme de la detenció promou el càstig directe i ineffectiu, ja que la majoria de vegades les persones implicades en delictes són detingudes, presten declaració i en la majoria dels casos tornen a ser posades en llibertat en poques hores o dies. Tot i la reincidència i la gravetat dels fets, és demostrable que un sistema repressiu en què es deté i es tanca una persona per un delictes no fomenta la posterior no reincidència ja que la majoria de vegades és al contrari. Cal una política que es basi en l'educació i la conscienciació, que fomenti la cohesió social i la crítica, que permeti detectar futurs problemes d'exclusió i/o marginació que podrien dur cap a aquest tipus de situacions.

Des de la CUP-PC, creiem que cal qüestionar seriosament el model policial i de seguretat ciutadana, alhora que cal entendre que, en cap cas, més policia significa més seguretat, sinó que cal un aprofundiment en la base del problema i afrontar-lo d'arrel.

Basar el discurs en què la solució a molts problemes és l'augment dels cossos policials és admetre que la democràcia trontolla i no fer res per evitar-ho.

Més policia per respondre a la por sense saber que aquesta por és el resultat del sistema que ells mateixos han creat i han imposat és la seva solució. La nostra, tot el contrari: fins que no aconseguim ser persones lliures en un món, país i ciutats lliures, mai ens sentirem segures i protegides.

Propostes:

- Crear un nou estudi sobre les necessitats policials de Sant Cugat i que el número de cossos policials i d'agents estigui dimensionat segons el risc real al municipi.
- Elaborar un pla destinat a fomentar polítiques socials d'educació i prevenció en matèria de seguretat.
- Treballar per un ús de l'espai públic no excloent.
- Vetllar per un comandament únic de les forces i cossos de seguretat a la nostra ciutat. L'alcalde de Sant Cugat és la primera autoritat en matèria de coordinació de l'ordre i la seguretat ciutadana i en aquest sentit ha de vetllar pel comandament esmentat.
- Potenciar el Consell Municipal de Seguretat Ciutadana com un organisme participatiu i obert a totes les entitats de Sant Cugat on es puguin adoptar mesures concretes i no sigui un lloc només de consulta i informació.
- Potenciar reunions i trobades de la Policia Municipal amb els agents socials i les entitats veïnals per tal de conèixer de primera mà les preocupacions de la ciutadania.
- Convertir la Policia Municipal en un cos municipal d'assistència, seguretat i informació. A més, formarem la Policia Municipal en l'especialització en delictes ecològics.
- Implementar la figura dels agents de proximitat.

- Incorporar la perspectiva de gènere en les polítiques de seguretat ciutadana.
- Potenciar dins la Policia Municipal un cos mòbil, que es desplaci fent ús, sempre que sigui possible, amb mitjans de transport lleugers (bicicletes, ciclomotors) i a peu i amb vehicles propulsats amb energies renovables.
- Incentivar la figura dels agents cívics amb un compromís actiu i impulsar aquestes places en persones amb risc d'exclusió laboral mitjançant els plans d'ocupació gestionats per Foment de Sant Cugat.
- Potenciar que la llengua catalana sigui la llengua vehicular i de comunicació de la Policia Municipal.
- Crear un òrgan de control i supervisió de les actuacions policials per tal que aquestes no vagin dirigides a certs sectors de la població que fins ara ha estat en el punt de mira. Una de les tasques d'aquest òrgan serà recollir i investigar totes les denúncies de la ciutadania respecte les actuacions dels diversos cossos policials existents a Sant Cugat.
- Aplicar el Protocol Facultatiu per la prevenció de la Tortura de l'ONU, aprovat pel consell de ministres de l'estat. Aquest protocol preveu la instal·lació de càmeres de gravació als centres de detenció i comissaries per prevenir les pràctiques de la tortura.
- Treballar per a una nova concepció del model de seguretat ciutadana; això inclou també els cossos policials de l'estat espanyol que hi ha actualment a Sant Cugat, la policia nacional espanyola, de la qual cal demanar-ne la desaparició.

6.6.2 Protecció civil

El Pla d'Emergències Municipal ha d'estar constantment revisat i actualitzat.

Propostes

- Elaborar nous plans d'emergència de cara a les noves necessitats de la ciutat, com polígons industrials, zones d'oci i lleure, centres educatius, transport de mercaderies perilloses, etc.

- Treballar per actualitzar les polítiques i les dotacions pressupostàries i humanes de prevenció per afrontar riscos en cas de nevades, aiguats, risc químic, perill sísmic, prevenció d'incendis i risc industrial.
- Difondre les mesures de prevenció per tal de millorar-ne el coneixement per part de la ciutadania.
- Ampliar les mesures de prevenció i sobretot de vigilància d'incendis forestals i interpel·lar les diferents administracions (Diputació de Barcelona, Generalitat de Catalunya, etc.) el seu compliment, procurant així la construcció de dipòsits d'aigua per ajudar en les tasques d'avituallament d'aigua en l'extinció d'incendis.
- Crear franges de protecció a les urbanitzacions davant d'incendis forestals.
- Adequar la xarxa d'hidrants i punts d'aigua a les necessitats d'extinció i risc.
- Procurar la construcció de dipòsits d'aigua per ajudar en les tasques d'avituallament d'aigua en l'extinció d'incendis.
- Impulsar i fomentar una política de trituració de podes i rostolls, per promoure el reciclatge i substituir les cremes com a mesura d'eliminació d'aquestes restes vegetals, ja que poden ocasionar incendis forestals.
- Dotar l'Agrupació de Defensa Forestal de Sant Cugat dels mitjans necessaris.
- Treballar per fomentar i establir campanyes d'educació i conscienciació en matèria de protecció civil, prevenció d'incendis urbans i forestals, mesures d'actuació en cas de risc i perill en tots els centres educatius de la ciutat, públics i privats, des de la primària fins la universitat. També potenciar aquesta política dins les diverses associacions, especialment les de veïns i veïnes i les de comerç.
- Proposar l'organització, de manera periòdica, de simulacres on hi participi la població de Sant Cugat i els serveis d'emergència, com a escenari on es puguin comprovar la resposta i actuació en cas de sinistre real.

6.6.3 Associació voluntaris protecció civil

Propostes:

- Millorar el finançament. La subvenció actual de 3000 euros és insuficient, i comparada amb altres associacions, la subvenció hauria d'estar en torn als 10.000 eur.
- Conservar l'espai (en la seva totalitat i sense possibilitat de reduccions) de la seu actual situada a l'antic Ajuntament.
- Col·laborar per tal que l'Associació aconseguixi una millor organització i augmenti la quantitat de voluntaris (25).
- Millorar la coordinació i sense duplicitats, amb els diferents cossos de voluntaris d'emergències del Municipi: ADF i Creu Roja.
- Mantenir una bona coordinació i relació amb el departament de Protecció Civil de l'Ajuntament, més ara que a més del personal fix disposa d'auxiliars.
- Proporcionar un vehicle nou a l'Associació per tal de poder fer les seves tasques en perfectes condicions, millorant així la dotació actual ja anticuada.
- Demanar, quan sigui necessari (Mitja maratón, Cursa Dir, etc.) l'ajuda de voluntariat dels municipis propers (Castellbisbal, Rubí, Badia del Vallès, Sant Boi de Llobregat, etc.).

6.6.4 Educació i prevenció

No són només les escoles, els centres educatius i les famílies les responsables en les tasques d'educar, sobretot els més joves i les persones incloses dins els col·lectius de risc d'exclusió social, sinó que des de l'ajuntament també s'ha de vetllar per promoure entre la ciutadania valors bàsics de civisme, tolerància, respecte i solidaritat.

Per fer front als delictes, no són les mesures repressives allò que ha de dissuadir el possible delinqüent. Calen mesures preventives i educadores de veritat i també altres alternatives a la presó.

L'Estatut de la Generalitat de Catalunya, preveu a l'article 108.2 la possibilitat d'establir en aquelles poblacions que es determinin, i d'acord amb la Llei orgànica del

poder judicial, un sistema de justícia de proximitat que tingui per objectiu resoldre conflictes menors amb celeritat i eficàcia. Caldria que Sant Cugat fos partícip d'aquesta possibilitat d'una manera real i eficaç.

Una vertadera transformació no passa només pel canvi de les estructures sinó també de les relacions humanes basades en una ètica justa que promoguin la reciprocitat i la solidaritat, a través del reconeixement de l'altre i de la pluralitat de subjectes i gèneres. La justícia està estretament lligada a la superació de la subordinació, al mateix temps que queda fortament vinculada a la idea de llibertat i igualtat i, en conseqüència, a la demanda de reconeixement. El repte social és incorporar la idea que la igualtat és una condició per a la llibertat i, per tant, cal ser coherents, també, en el repartiment dels beneficis de l'activitat humana per evitar els problemes de la desigualtat.

En aquest sentit, cal superar l'actual concepció emprada pels successius governs municipals que redueix la ciutadania i els seus drets a simples usuaris d'uns serveis personals, basant l'acció municipal en l'assistencialisme vers determinats col·lectius, en lloc d'encarar el repte de garantir la igualtat efectiva entre tots els ciutadans i totes les ciutadanes, deixant de tractar-nos com a usuàries. Cal situar la ciutadania com a subjecte de drets i deures més enllà de la seva edat, classe social, gènere i procedència. En la mesura en què l'acció social municipal se situï en aquestes coordenades, tots els col·lectius es veuran atesos ja que les iniciatives s'adreçaran a totes les persones per igual.

Hi ha diferents mecanismes per tal de treballar cap a una major quota de cohesió social, però, més enllà de l'assistencialisme, creiem que la garantia d'un exercici ferm dels drets a l'educació i a la sanitat és una eina per superar la cohesió social entesa en termes de serveis assistencials. D'altra banda, cal tenir present que el nostre país ha experimentat els darrers anys un canvi social i demogràfic, fruit de diferents processos migratoris, que ha fet canviar les nostres viles i ciutats.

L'arribada de persones procedents d'altres països s'ha de tenir en consideració perquè és un factor important que, com d'altres, influeix en l'economia local, en les necessitats socials, en el pluralisme cultural i religiós, en la prestació dels serveis públics i en qüestions relacionades amb la percepció de la ciutat que provoca aquesta nova composició social.

Aquesta nova realitat sovint es viu amb inquietud fruit de la dificultat per assimilar els canvis i, sobretot, perquè s'afegeix a situacions socioeconòmiques insatisfactòries que

ja existien prèviament a les nostres viles i ciutats. Aquests elements estan essent utilitzats per l'extrema dreta i el populisme per tal de fer-se forat en la nostra societat, especialment entre les classes més desfavorides. Des de la CUP-PC, pensem que s'ha de fer front a aquesta situació amb responsabilitat però amb fermesa, combatent la utilització del fet migratori per l'extrema dreta i el populisme.

Cal tenir en compte, d'altra banda, que, tot i que les competències respecte a immigració són estatals i autonòmiques, és l'administració local la que rep el major impacte, ja que és la que ha de resoldre en primera instància les demandes plantejades per la població immigrada. L'ajuntament ha esdevingut, doncs, l'administració gestora del fenomen migratori, ja que a part de la política municipal de recepció i acollida, els ajuntaments són els principals agents en la gestió dels processos d'integració i no hem d'oblidar que els ajuntaments han d'afrontar la prestació de serveis sense tenir les competències expresses ni els recursos suficients.

Un altre factor que s'ha de tenir en consideració és la lluita contra el patriarcat. Si bé s'han fet avenços en els últims temps encara queda molt camí per recórrer. El patriarcat i el masclisme són fets estructurals que ens cal eradicar si volem una transformació social real per a tota la ciutadania. Tot i que la CUP-PC treballi aquest tema de manera transversal, és imprescindible dedicar-hi especial atenció per no caure en la invisibilització. També cal afegir que el patriarcat discrimina per raó de gènere, sexe i opció sexual.

Propostes:

- Establir polítiques de prevenció i assessorament a aquells col·lectius de risc d'exclusió social: infants, joves, famílies amb dificultats, migrants, gent gran, etc.
- Realitzar campanyes d'informació, prevenció i assessorament en el consum de drogues.
- Potenciar i fomentar la mediació i la resolució de conflictes.
- Promocionar les entitats i els professionals que treballin dins el camp de la prevenció i l'educació social.
- Crear una nova política basada en la mediació comunitària i establir programes de reparació perquè els petits delinqüents o infractors, mitjançant accions reparadores i de cooperació, puguin compensar la societat amb treball comunitari.

- Estudiar la creació i implementació d'un organisme que tingui com a finalitat mitjançar, conciliar i, en darrer terme, resoldre petits conflictes i faltes lleus.
- Interpel·lar les diferents administracions per la modificació de la Llei de Planta i la creació de jutjats a Sant Cugat.

6.7. DIVERSITAT I ANTIRACISME

Davant de l'auge de l'extrema dreta arreu d'Europa que fa de les migrants i refugiades el boc expiatori de tots els mals possibles, així com l'increment del fenomen migratori a causa dels desequilibris ambientals i socioeconòmics d'arreu, la lluita antiracista és més necessària que mai.

El projecte que la CUP defensem busca ampliar i consolidar els drets polítics, socials i econòmics per a tota la societat. La residència ha de ser l'únic requisit per a gaudir de la ciutadania plena i per tant de l'únic estatus existent amb garantia i plenitud de drets per a tothom: vot, educació, treball, habitatge, sanitat i accés a la funció pública.

Defensem un model basat en el respecte a la pluralitat i diversitat cultural, lingüística i de tots els elements que conformen la identitat de cada persona.

Volem construir uns municipis on totes hi tinguem cabuda, independentment de l'origen, abolint la llei d'estrangeria i totes les lleis racistes i classistes, i on les refugiades siguin benvingudes.

Un 12% de santcugatencs tenen nacionalitat diferent a l'espanyola, una bona part dels quals són comunitaris. A banda, hi ha un volum important de persones estrangeres, majoritàriament dones, que sense viure a la ciutat hi venen diàriament a treballar.

Propostes:

- Vetllar pel compliment dels tràmits municipals d'empadronament previstos a la Resolució publicada al BOE de 16 de març de 2015, sobre instruccions tècniques als Ajuntaments, sobre gestió del padró municipal.
- Publicar i fer accessible el protocol d'empadronament.
- Agilitzar i racionalitzar el padró sense acreditació documental de l'habitatge (a càrrec dels serveis socials, no de la guàrdia urbana).

- Acceptar documents més enllà del passaport o el NIE.
- Facilitar els tràmits d'estrangeria que estan a l'abast de l'Ajuntament: informes arrelament social, integració social i reagrupament.
- Millorar el Servei d'Acollida entès com a xarxa ciutadana d'acollida (Decret 150/2014 Llei d'Acollida de la Generalitat de Catalunya).
- Organitzar recursos i accions socio-formatives i divulgatives encaminades a garantir el ple exercici de la ciutadania (classes de català i castellà, formació laboral, campanyes informatives sobre el dret a vot i la targeta sanitària).
- Fer viu i actiu Sant Cugat com a Ciutat Refugi. Assumir i treballar polítiques municipals de suport a les persones refugiades, entenent com a refugiades totes les persones que fugen de conflictes bèl·lics i persecució política però també per motius econòmics i mediambientals.
- Facilitar l'exercici del dret de vot actiu (votar) i passiu (ser escollit) per totes les persones els països d'origen de les quals tinguin acord de reciprocitat amb l'estat espanyol.
- Fomentar el català com a eina de cohesió i integració, oferint cursos de tipologia diferent segons el públic a que van adreçats. Ja s'ha dit, tres punts abans.
- Treballar a nivell escolar per eliminar la xenofòbia i la rumorologia. Igualment a nivell escolar, desterrar les pràctiques que des de les administracions estigmatitzen la població que és identificada com a musulmana, com el protocol PRODERAI impulsat pels departaments d'Interior i Ensenyament.
- Treballar per la integració dels menors no acompanyats residents a la ciutat, afavorint el contacte amb els veïns i promovent activitats conjuntes. Donar tot el suport als educadors a càrrec. Reobrir el Centre Aura.
- Garantir el compliment dels drets de totes les veïnes: ens comprometem a exercir el principi de la no col·laboració amb els cossos policials en relació a una llei, la d'estrangeria, que vulnera drets humans fonamentals. Això comporta evitar que la policia local no requereixi la situació administrativa per temes d'estrangeria a les ciutadanes.

- Garantir que en les dependències municipals hi hagi tota la informació rellevant en els diversos idiomes de la població que habita els nostres barris.

6.8. COOPERACIÓ, PAU I DRETS HUMANS

En els darrers temps, hem assistit a una creixent vulneració en matèria de drets humans arreu, també a casa nostra. La violació d'un dret tant bàsic com és l'accés a la salut, la precarització del treball, les dificultats per gaudir del dret a un habitatge digne, la restricció de les llibertats, les intrusions dels poders hegemònics en matèria d'educació, la violència contra les dones, la violència institucional cap a les persones migrades, l'increment de la inseguretat en els contextos urbans, són algunes de les problemàtiques que enfrontem a l'actualitat com a societat.

L'incompliment d'acollida de persones refugiades per part dels governs de la Unió Europea situa la crisi política del refugi com una de les preocupacions més rellevants de totes aquelles entitats que ens dediquem a la cooperació al desenvolupament i a l'educació per la justícia global.

En aquest context, la CUP-PC acollim les propostes fetes per la Xarxa Solidària de Sant Cugat, coordinadora que aplega més d'una vintena d'entitats, i per tant fem nostres les seves propostes de incorporació i defensa d'un seguit d'aspectes clau per a mantenir i ampliar el compromís de la ciutat amb la pau, la cooperació i els drets humans.

Propostes

- Compromís de millora en la coherència de les polítiques municipals per fomentar la compra pública sostenible, utilitzant criteris socials, de cooperació, pau i drets humans, i no només econòmics, per a la licitació de contractes públics. Suport a les alternatives de comerç just així com el de proximitat.
- Compliment del compromís adquirit per part de l'Ajuntament en declarar a Sant Cugat Ciutat Lliure de paradisos fiscals així com la inclusió de la banca ètica com a entitat financera. Donar preferència a les compres de les empreses subministradores de serveis (aigua, llum, telèfon, etc...) que aposten per criteris més exigents i sostenibles. Minimitzar l'impacte ambiental a través de la reducció de residus en la producció i el consum, fomentant la utilització de productes

reciclatats o que provenguin de recursos renovables gestionats de manera sostenible.

- Compromís d'arribar a l'1% del pressupost municipal per a cooperació al desenvolupament, la pau, els drets humans i l'educació pel desenvolupament durant la legislatura.
- Mantenir els programes de recolzament a persones, institucions i entitats que estan sota amenaça per la tasca que realitzen a favor dels Drets Humans i la Pau; i de denunciar i condemnar aquells qui les amenacen.
- Mantenir el compromís adquirit amb l'aprovació de la moció del 14/09/2015 en la que Sant Cugat es declarava Ciutat Refugi, especialment garantint a les persones sol·licitants d'asil que arriben al nostre municipi: habitatge, formació i feina, de manera que sigui possible el seu reassentament i reubicació.
- Compromís de continuar fomentant l'aprovació i implementació de polítiques i accions en favor de la Cultura de Pau, per a avançar en la prevenció de conflictes, la seva transformació per mitjans pacífics i no violents, i en el rebuig del militarisme i l'armamentisme, i de les polítiques basades en la seguretat militar. En aquest sentit, es treballarà en el seguiment del compliment de les mocions aprovades que refereixen a l'àmbit de la Cultura de Pau i la no col·laboració amb actors que perpetuen la cultura de la violència -com la moció per un municipi lliure d' indústria armamentista o la de rebuig a la venda d'armes espanyoles a països en conflicte-, i es continuarà apostant per la recerca, la divulgació i la formació en la pau, el desarmament i la no violència, per impulsar la ciutat com a referent de ciutat de pau i com a actor actiu en el treball en xarxa per la promoció de la Cultura de Pau.
- Compromís de fer de l'Educació pel Desenvolupament, una eina clau per la comprensió de la interdependència política, econòmica i social dels problemes socials i les interconnexions globals entre les causes i les conseqüències de les desigualtats. Promovent alhora la participació i la capacitat propositiva i de transformació de la ciutadania.
- Compromís d'elaborar el nou Pla Director Municipal de Cooperació al desenvolupament, la pau i els drets humans el 2021 de manera participada amb les entitats de la Xarxa Solidària.

6.9. ACCÉS A LA INFORMACIÓ I SOBIRANIA TECNOLÒGICA

La nostra societat ha esdevingut cada vegada més tecnològica i l'ús de noves tecnologies com l'ordinador personal, Internet o el telèfon mòbil són una realitat per a la majoria de la població.

En aquest sentit aquestes tecnologies estan generant un seguit de canvis socials i culturals que les converteixen en una eina necessària per la participació en la nostra comunitat.

Així doncs, igual que en altres aspectes, la no política activa acaba esdevenint una política passiva en pro de dinàmiques que no garanteixen aquest accés universal a la informació i la comunicació.

Les polítiques actives de foment de la sobirania tecnològica a través del programari lliure i els estàndards oberts permeten desenvolupar el teixit econòmic local de proveïment de serveis associats a aquestes tecnologies.

Programari lliure: El programari utilitzat i facilitat per l'administració ha de complir, en la mesura del que sigui possible, amb quatre requisits:

En català. El programari no pot quedar exclòs de la llengua vehicular del nostre poble.

Utilització d'estàndards oberts per emmagatzemar la informació per tal de garantir l'accés perenne i gratuït a aquesta informació.

Que es pugui garantir la seguretat del programari per mitjà de tercers. Que sigui programari lliure.

Propostes

- Garantir que cap plataforma virtual de l'ajuntament requereixi al ciutadà disposar de programari no lliure per poder-la utilitzar.
- Desenvolupar un pla de migració del programari utilitzat per l'administració al programari lliure, per etapes i contemplant la despesa de transició (formació, manteniment i aplicació) tant en els d'ús intern com en els d'ús extern.

- Analitzar els requeriments de les diferents tasques dels departaments del consistori en quant a funcionalitats informàtiques específiques per valorar la viabilitat de la transició a programari lliure o la necessitat de finançar el desenvolupament de noves funcionalitats
- Treballar amb ajuntaments i altres institucions de l'entorn la mancomunació dels costos de desenvolupament de funcionalitats específiques de programari.
- Fer sota llicència lliure (GPLv3 o aGPLv3 si son aplicacions web) les aplicacions que l'ajuntament desenvolupi a mida i publicitar el desenvolupament realitzat.

6.9.1 Accessibilitat a la informació

Tota la informació d'interès públic ha de ser accessible per tots els canals possibles.

La informació ha d'estar publicada en formats lliures. Només aquest fet pot garantir l'accés universal.

La informació ha de poder ser tractada. És a dir, s'ha de facilitar en formats que en permetin el processament de forma fàcil i àgil.

Propostes

- Facilitar totes les dades públiques a més a més dels formats habituals en format digital en el portal municipal (o un portal municipal específic). Aquestes estaran en format Open Data, és a dir, no només públiques sinó en un format tractable i manipulable.
- Garantir la privacitat i protecció de les dades dels ciutadans que l'ajuntament emmagatzemi.

6.9.2 Infraestructures

Es fomentarà activament dins dels marges legals la creació d'una xarxa d'accés a Internet oberta, lliure i neutral a tot el municipi començant pels equipaments municipals. Per tal finalitat es potenciarà la participació ciutadana en la mateixa.

Així mateix, l'ajuntament posarà a disposició de la ciutadania infraestructures tecnològiques que s'estimin necessàries amb la finalitat d'afavorir la no dependència de

proveïdors externs i garantir la privacitat de les dades de la ciutadania. Aquestes podrien ser per exemple portals web que les entitats es poguessin gestionar, servei de correu electrònic o de llistes de distribució.

Altres Propostes:

- Habilitar l'opció de vot virtual en les consultes populars per arribar al màxim de gent possible.
- Desenvolupar accions enfocades a l'educació sobre la privacitat de les dades i el manteniment de la pròpia privacitat en la publicació d'informació a internet.

7. FEMINISME I ALLIBERAMENT DE GÈNERE

Construïm un Sant Cugat feminista i amb perspectiva LGBTI

7.1 Anàlisi de la situació actual

Sota l'excusa de la crisi econòmica, els estats neoliberals han efectuat greus retallades en serveis i drets socials. Per aconseguir avançar cap a la igualtat d'oportunitats i l'autonomia personal de les dones, calen uns serveis públics de qualitat que assumeixin aquelles tasques que tradicionalment hem fet les dones. Si hi ha retallades en l'assistència a la gent gran, a les escoles bressols, en els serveis socials en general; si no hi ha inversió en reeducar la població vers els comportaments sexistes... la càrrega del treball domèstic, reproductiu i de cura continuarà caient a les espatlles de les dones.

El patriarcat també ha pres noves formes d'opressió menys visibles que la violència masclista. El menyspreu de les lluites i les reivindicacions feministes al·legant que ja hi ha una igualtat real no fa més que eternitzar i invisibilitzar les desigualtats existents en tots els àmbits de la societat.

I és des de les vies i ciutats és des d'on es pot treballar més directament per aconseguir un trencament amb el pensament homogeneïtzador del patriarcat i també és des de les polítiques municipals on es pot incidir directament cap al canvi en les desigualtats històriques que han patit les dones i totes aquelles (i aquells) que no s'ajusten a la norma preconcebuda.

Creiem que a més de les polítiques que volen paliar les conseqüències devastadores del sistema patriarcal cal fer polítiques d'igualtat transversals, s'han de fer extensibles a tots els departaments i han de comptar un pressupost més gran, apostem, per tant, per una transversalitat de gènere.

Dividim les propostes d'acció política municipal en quatre eixos: socioeconòmic, empoderament, alliberament lèsbic, gai, bisexual i transsexual (LGBT) i lluita contra les violències masclistes.

7.2. Socioeconòmic

El feminisme cerca l'equitat –la igualtat d'oportunitats– entre les persones. Entenent que vivim en una societat androcèntrica, cal identificar i combatre les desigualtats de gènere activament. En aquest sentit, el treball a desenvolupar ocupa l'esfera pública i privada, essent indissociables l'una de l'altra.

És de l'economia feminista que podrem sortir de la crisi de valors i econòmica per esdevenir una societat justa que situï al centre les necessitats humanes. Aquest model aposta per vincular l'àmbit social i l'àmbit econòmic, i posa en valor la sostenibilitat de la vida. Implica reconceptualitzar el binomi entre el treball reproductiu i de cures i el treball remunerat. La societat que desitgem ha de partir de l'òptica que el segon no seria viable sense el primer.

Apostem per la transversalitat de gènere, per tant, implementar la perspectiva de gènere en totes les polítiques públiques, analitzar-ne l'impacte diferencial i fer-ne el seguiment en els processos. Seguretat, nova economia, cultura, urbanisme.

- Implementació de les tres R: Polítiques de **redistribució** (revertir estructures econòmiques) polítiques de **reconeixement** (revertir les jerarquies de valor cultural), mecanismes i polítiques **representació** (possibilitar a les dones la veu i la protesta en termes d'igualtat, acció positiva)
- Elaboració dels pressupostos municipals amb perspectiva de gènere
- Desenvolupar polítiques de visibilització de les tasques domèstiques, reproductives i de cura com a treball imprescindible per permetre la compatibilitat amb el mercat de treball remunerat.
- Crear espais permanents de cura per als infants als equipaments municipals i disposar personal municipal amb aquesta tasca durant la realització d'activitats institucionals puntuals (espais i horaris d'acollida gratuïts)
- Redacció d'un nou Pla Estratègic Laboral Integral que fomenti drets laborals que eradiquin la precarietat laboral i la descompensació salarial que pateixen les dones (especialment les que es consideren en risc d'exclusió social)
- Estudiar la creació de serveis de municipalització dels treball de cures (infants, gent gran, persones dependents, tasques de neteja i manteniment de la llar) a

través de bosses de persones en situació d'atur o sense prestació i mediació o contractació directa per part de l'ajuntament.

- Projectar l'acció positiva en favor de l'ocupació de dones en càrrecs polítics i/o de responsabilitat.
- Dissenyar un Pla de Mobilitat Urbana que contempli una ciutat amable (que trenqui barreres d'accessibilitat i preservi la multifuncionalitat dels espais públics) i segura (sense carrers poc il·luminats i itineraris de circulació per a cotxets i/o escolars).
- Clàusules socials: Prioritzar en el plec de condicions aquelles empreses que tinguin plans d'igualtat i polítiques actives de conciliació familiar.
- Habilitar espais públics per a l'al·letament matern.
- Fomentar les empreses que adoptin mesures d'accessibilitat i que habilitin canviadors de bolquers mixtos.
- Evitar l'ús sexista i androcèntric de la llengua als equipaments municipals. Redacció no sexista de la documentació administrativa
- Incrementar els recursos a l'àrea d'igualtat.
- Clàusula de gènere a les subvencions.
- Promoure la coresponsabilitat mitjançant campanyes municipals de sensibilització a diferents col·lectius de la ciutat per tal d'incentivar la coresponsabilitat de totes les persones en les tasques de reproducció i cures.
- Impulsar xarxes de solidaritat, de suport, d'intercanvi, etc., autogestionades conjuntament amb entitats locals. (p.ex.: banc del temps o acompanyament a escoles)
- Crear i consolidar una xarxa de serveis municipalitzats de cura professional (escoles bressol, centres de dia,...), garantint condicions de treball dignes.
- Generar indicadors no androcèntrics per detectar la situació real en el repartiment dels treballs de reproducció i cures i avaluar l'eficàcia i els efectes de les polítiques proposades per a la transformació de les relacions de gènere existents.

- Crear i consolidar una xarxa de serveis municipals de cura professional (escoles bressol, centres de dia, menjadors, etc.).

7.3. Empoderament

Les polítiques d'empoderament han de donar resposta a la necessitat que les dones se sàpiguen protagonistes i transformadores de la història (personal i col·lectiva). Només hi pot haver aquest procés, si hi ha accés a la informació i a l'educació; si hi ha un canvi en el reconeixement del propis valors i capacitats; i si hi ha espais de participació on es tinguin en compte les diferències en el posicionament davant del poder, en els models de lideratge, en els models de direcció i en els diferents usos del temps. Aquestes polítiques s'han de desenvolupar amb accions afirmatives i transformadores

- Promoure que les ciutadanes s'involucrin en l'adquisició de poder propi més enllà d'esdeveniments simbòlics.
- Creació de l'Observatori del gènere.
- Facilitar recursos i un equipament municipal perquè, exclusivament, les dones o col·lectius s'autoorganitzin i generin la seva activitat com a Casal de Dones, consensuat amb les interessades.
- Fomentar la intervenció de les dones en fòrums públics de debat cercant sempre un equilibri entre els participants.
- Incloure formació sexoafectiva per a adults als programes d'activitats dels centres cívics.
- Programar tallers/sessions d'ajuda emocional i autodefensa.
- Donar, informació, suport i alternatives a les dones que vulguin interrompre l'embaràs, a partir de la col·laboració amb col·lectius feministes i plataformes de defensa dels drets de les dones.
- Posar de relleu les fites aconseguides per dones –anònimes o destacades- que hagin contribuït a la millora de la ciutat (a través de distincions, edició o patrocini d'obres, atorgament de noms de carrers, etc.)

- Fer un acostament i difusió d'iniciatives de coeducació i grups de criança existents a la ciutat.
- Impulsar formació en l'àmbit de les noves tecnologies a dones adultes per minimitzar l'esquerda digital.
- **Realitzar tallers de gènere permanents**, tant a les escoles com als instituts, per treballar rols, estereotips, prejudicis i relacions.
- **Instar les institucions educatives a incloure de manera transversal els estudis de gènere**, «gender mainstreaming». D'aquesta manera, s'haurien d'incloure totes aquelles qüestions de gènere -tant històriques (incloure les dones de la història que han sigut silenciades), com socials i econòmiques-, en les matèries curriculars que siguin pertinents, per tal de fer-les visibles a l'escola i conscienciar els infants, com a mínim, sobre les desigualtats que hem patit i patim encara les dones en la societat, afegint fins i tot els condicionants d'origen, religió i condició/orientació sexual, entre d'altres, que també intervenen en aquest procés de discriminació.

7.4. Alliberament lèsbic, gai, bisexual i transsexual (LGBT)

Escollir amb llibertat la identitat de cada persona i la seva opció sexual és un dret fonamental. No permetrem que es vulneri o que es posi en entredit. Treballarem perquè s'universalitzi el concepte d'alliberament i visibilitzar que l'esquema heteronormatiu no és l'únic existent o vàlid. Proposem l'eliminació de les imposicions morals patriarcal que han violentat la societat al llarg de la història.

- Incorporar mesures de la Llei catalana 11/2014 per a garantir els drets LGBTI i per erradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia
- Implementar polítiques de gènere a l'administració i institucions públiques que fomentin la tolerància zero a la discriminació per raó de gènere o de tendència sexual.
- Desenvolupar programes no sexistes als centres escolars que vencin els rols tradicionalment marcats per l'heteronormativitat i que contribueixin a la recerca lliure de la identitat sexual, en el marc de la comunitat educativa.

7.5. Lluita contra les violències masclistes

Les violències masclistes són les que s'exerceixen vers les dones pel sol fet de ser dones. Aquestes, com qualsevol acte de violència basat en el gènere, té com a resultat danys i/o patiments físics, sexuals i/o psicològics per a les dones, incloent-hi les amenaces d'aquests actes, la coacció i la privació arbitrària de llibertat, tant en la vida pública com en la privada.

És responsabilitat de totes les administracions públiques bastir de recursos la lluita contra la violència masclista, tant per eradicar-la com per ajudar en la recuperació de les dones i criatures que l'han patit. S'ha d'assegurar el ple desplegament de la Llei 1/2004 i continuar tenint canals per anar-la treballant i millorant. Des dels pobles i les ciutats s'ha d'assegurar que hi hagi un pla i un protocol clar i actualitzat d'actuació.

- Conscienciar-se de la crueltat que suposen els assassinats de dones pel simple fet de ser dones. Tractar aquesta agressió com a violència estructural i no com a casos particulars o aïllats.
- Utilització del concepte de feminicidi a través de posicionaments i actuacions públiques al municipi sempre que hi hagi un assassinat, per visibilitzar el conflicte social, públic i polític.
- Difondre campanyes de responsabilització ciutadana davant d'agressions masclistes, fent entendre que aquest tipus de violència no es pot permetre i afecta a tota la societat.
- Elaborar actuacions i campanyes de prevenció i sensibilització de relacions abusives adreçades especialment als homes i nens de totes les edats.
- Realitzar formacions específiques en violència masclista de manera continuada per als i les treballadores públiques, especialment a tots els cossos de seguretat que operen a Sant Cugat.
- Personar l'Ajuntament com a acusació popular en casos d'assassinat de dones a causa de violència masclista.
- Realitzar formacions de protocols d'actuació en casos d'emergència per a tots els agents municipals.
- Implementar formació sexoafectiva continuada als programes educatius des de l'etapa inicial fins a batxillerat dels centres educatius.

- Donar serveis i recursos específics per a la detecció i recuperació de les dones i criatures que han patit violència masclista, allargar aquests serveis a les necessitats de les usuàries (es calcula que el cicle de recuperació és de 10 anys)
- Realitzar tallers i formacions als instituts sobre la pressió estètica.
- Instar a les empreses que operen a Sant Cugat a vendre/ofereir serveis o productes que no degradin la dona o la cosifiquin, advertir les que promoguin campanyes o serveis sexistes i penalitzar-les en cas que no rectifiquin. L'Ajuntament es comprometrà a no treballar amb empreses que vulnerin els drets de les dones.
- Elaborar un protocol de detecció de violències específic per a centres escolars.
- Proporcionar un servei d'assessorament jurídic per a les dones, amb la participació activa de tots els col·lectius implicats i fer-lo rotatiu als districtes.
- Incidir en la importància, l'eficiència i el desenvolupament dels diversos plans d'igualtat municipals.

8. CULTURA I LLENGUA: eines d'emancipació i convivència

Impulsem una cultura socialment emancipadora

Actualment la política cultural realitzada des de l'ajuntament està orientada al consum. Es tracta a la persona com un client/espectador que consumeix allò que la indústria cultural li ofereix. L'exemple més paradigmàtic el trobem al Teatre Auditori on només el 30% dels espectadors que hi van durant l'any és de Sant Cugat.

Tractar la cultura com un bé de consum té altres implicacions dins l'estructura de la política municipal. L'àrea de cultura es troba sempre supeditada a altres àmbits o regidories. El principal seria via pública. No poques vegades un acte autoritzat per cultura s'ha prohibit per motius de seguretat, mostrant la manca de comunicació i coordinació entre les dues àrees i l'autoritat d'una sobre l'altre.

Concebre el ciutadà com un consumidor també implica separar la persona del procés de producció cultural. Això significa que hi ha algú altre, un expert o tècnic, que és el que sap fer cultura. La cultura esdevé un ens allunyat i la relació que si estableix és de caire clientelar. Això també es plasma amb la relació que manté l'ajuntament amb les entitats i persones vinculades a la cultura al municipi.

A nivell municipal això es plasma en el tipus d'equipaments culturals que es plantegen des de l'ajuntament, tant desorbitats com la nova biblioteca central, o els actes i esdeveniments que es promocionen al poble, basats en la cultura de masses, molt sovint allunyats de les necessitats i inquietuds de la gent del municipi.

Des de la CUP-PC, en canvi, entenem la cultura com un element fonamental per construir una societat integradora, solidària i dinàmica, una eina d'aprofundiment democràtic i vertebració social. Aquesta visió implica entendre la cultura com un procés de producció, difusió i autorealització personal i col·lectiva, no com un producte acabat que l'individu consumeix.

La cultura ha d'esdevenir un element emancipador. Això significa que ha de servir per a fer pensar a les persones. Ha de ser experimental, no repetir els clixés de sempre, exigent i crítica amb els valors i costums predominants. Cal posar l'accent en el procés de producció cultural i vetllar perquè aquest sigui accessible a tothom que hi vulgui participar, trencant amb el monopoli de la indústria cultural.

La política cultural ha de ser planificada democràticament, no dirigida des de l'administració, sinó participada per conjunt de la societat. Aquesta és la que ha d'establir els elements necessaris per la producció i distribució d'aquesta cultura. Ens referim als espais, infraestructures de producció i difusió, així com les entitats i el teixit associatiu que les fa possibles.

Cal fer particip a tot el municipi de l'activitat cultural, evitant la divisió o segregació. La cultura ha de ser de qualitat i ajudar a la socialització del patrimoni comú. També ha d'estar arrelada al lloc on es du a terme, responant a les particularitats i necessitats de l'entorn. S'ha de vincular la producció i difusió cultural al territori. És responsabilitat de l'administració crear els mecanismes sobre els quals això sigui possible.

L'administració no ha de dirigir l'activitat cultural, ha de garantir les bases a través dels quals el teixit associatiu, l'administració i les iniciatives individuals puguin bastir un projecte cultural enriquidor i alliberador.

Aquesta és la base sobre la que cal erigir una política cultural radicalment diferent a la que s'ha dut a terme fins ara a Sant Cugat del Vallès.

8.1 La política cultural des de l'ajuntament

La política cultural ha de permetre definir democràticament el conjunt d'elements necessaris per promoure l'activitat cultural. Els àmbits sobre els que es imprescindible incidir són:

- Espais i infraestructures per a la producció cultural (sales d'assaig, tallers, escoles...).
- Espais i infraestructures per a la difusió cultural (sales de concerts, teatres, exposicions...).
- Mitjans de comunicació i difusió d'aquestes activitats (webs, revistes, anuncis...).
- Mecanismes de suport a les associacions.

Propostes:

- Derogar l'ordenança de civisme. Es imprescindible canviar el model de relacions entre els diferents agents, partint d'una òptica no restrictiva i posant l'accent en

la convivència i el respecte als diferents usos que ha de tenir el carrer, i iniciar un procés participatiu entre els diferents agents implicats.

- Establir una política cultural comuna a tot el municipi que permeti establir unes línies clares i transparents en referència a les prioritats per al desenvolupament d'activitats culturals a Sant Cugat.
- Recuperar les atribucions de la regidoria de cultura que actualment estan en altres àrees, com via pública o medi ambient, perquè sigui aquesta la que tingui la última decisió sobre els actes i activitats culturals que es desenvolupen al carrer o als equipaments municipals. Sempre en coordinació amb les regidories pertinents per evitar descoordinacions i solapaments d'activitats.
- Definir un pla d'usos de tots els equipaments culturals per adaptar les seves funcions a les necessitats del municipi. Aquest pla ha de comptar amb la participació de les entitats, associacions i veïns i veïnes de Sant Cugat.
- Paralitzar l'aplicació del Reglament d'usos de la Via Pública per a la Convivència i reformular les condicions que han de complir els actes per a ser considerats com a actes de ciutat. No pot ser condició necessària que un acte per a ser considerat de ciutat hagi d'estar organitzat, liderat, supervisat o participat per l'ajuntament. De la mateixa manera, no pot ser un criteri que l'acte hagi d'estar inclòs dins del Calendari Festiu Anual de Via Pública, que aprova la Junta de Govern. Aquests dos criteris no responen a altres objectius que fiscalitzar i controlar per part d'altres àrees que no són cultura, els actes culturals realitzats a la ciutat.
- Potenciar les festes majors i activitats culturals que es facin als diferents barris del municipi.
- Estendre la xarxa d'equipaments culturals públics als diferents barris per garantir que cadascun d'ells tingui equipaments culturals de proximitat.
- Habilitar una sala de festes en un espai cèntric de Sant Cugat.
- Eliminar les traves burocràtiques i establir criteris clars a l'hora d'atorgar permisos per dur a terme actes públics al carrer i les places del municipi.
- Potenciar les iniciatives culturals que apostin per la participació de la ciutadania, com el teatre amateur, tallers de música, dansa, etc.

- Aplicar la tarifació social per l'accés a la formació en diferents àmbits culturals (escola de música, arts plàstiques, etc.).
- Eliminar la despesa del limitador de so en les activitats que realitzin les entitats. Aquesta despesa no pot suposar una trava econòmica perquè una entitat pugui organitzar un acte.
- Recuperar la gestió pública dels equipaments culturals municipals actualment gestionats per empreses privades.
- Ampliar el coneixement sobre els equipaments culturals a les escoles del municipi, ja sigui realitzant visites guiades, activitats en horari lectiu o difonen la seva existència dins els centres educatius.
- Potenciar, des dels mitjans de comunicació municipals, la difusió dels actes i activitats culturals que es realitzin al municipi.
- Fomentar la formació individual i en petits grups en matèries com música, creació plàstica i digital, en vídeo, radio i so o en teatre i expressió corporal, entre d'altres, dins l'escola pública.
- Assignar una partida del pressupost de cultura a cada consell de barri per a que sigui aquest qui en decideixi la seva aplicació.
- Assegurar l'aplicació de mesures orientades a reduir al mínim l'impacte ecològic de totes les activitats culturals realitzades al municipi.
- Potenciar una visió integral de l'accés als equipaments culturals que permeti l'ús i el gaudi, des de bucs d'assaig fins els concerts o exposicions.
- Vetllar per a que cap treballadora i treballador de qualsevol equipament municipal tingui unes condicions laborals precàries.
- Prohibir totes aquelles festes, esdeveniments i fires que no fomentin uns principis ètics bàsics basats en la no violència o la no discriminació.

8.2 Suport al teixit associatiu

Creure en una forta xarxa social de caire popular, com a principal garantia d'una ciutat viva i participativa és una de les bases principals per a la construcció d'una

societat de persones lliures, responsables i solidàries. L'objectiu ha de ser treballar per dinamitzar tot aquest teixit associatiu i la promoció de l'autoorganització ciutadana en tots els seus àmbits.

Des de la CUP-PC creiem que la relació de l'ajuntament amb les entitats ha d'anar més enllà del fet econòmic, demana una coordinació i un diàleg ric i seriós. L'ajuntament ha de crear polítiques de promoció del teixit associatiu, ha d'oferir eines, permetre veure les necessitats del municipi a les associacions i pensar en les entitats que organitzen actes i, fins i tot, organitzar-los conjuntament. En definitiva, cal fomentar i aprofitar l'existència d'un teixit associatiu ric, plural i participatiu que pugui bastir un projecte cultural enriquidor i alliberador per al conjunt de la població. Aquest teixit, a més de treballar per complir els seus propis objectius i les seves pròpies finalitats, ha de corresponsabilitzar-se de la vida pública del municipi, amb una forta visió de col·lectivitat i de bé comú.

Propostes:

- Garantir l'accessibilitat de totes les persones a tots els actes, espais i equipaments culturals de Sant Cugat.
- Facilitar el lliure desenvolupament del teixit associatiu a partir del treball conjunt i compromès amb totes i cadascuna de les entitats culturals del municipi.
- Fer partícips a les entitats de les problemàtiques del municipi i integrar-les en les propostes i posteriors solucions que es derivin.
- Articular la relació entre l'ajuntament i les entitats en base a convenis sobre activitats i projectes concrets i no subvencions.
- Generar dinàmiques de col·laboració entre les entitats fomentant el treball en xarxa i les relacions de solidaritat entre les diverses associacions.
- Promoure una cultura pròpia, integradora i de qualitat, que defugui l'espanyolització i tingui en compte la diversitat de públics existents al municipi evitant una programació únicament comercial i oferint possibilitats a noves companyies i projectes emergents.
- Continuar impulsant els casals de joves autogestionats, com a punt de trobada i de lleure, que permetin fugir de l'alienació en l'oci i seguir organitzant activitats potenciant així els vincles i la cooperació tot compartint espais.

- Prioritzar les entitats locals en detriment de les empreses privades per l'organització i gestió de les festes de caire popular al municipi.
- Prioritzar en les activitats culturals organitzades per l'ajuntament la participació de grups, entitats i persones del poble.
- Establir convenis amb les entitats que organitzin festes populars com Cap d'Any, Sant Joan o Carnestoltes.
- Garantir la gratuïtat de l'accés de les entitats culturals als equipaments municipals.
- Crear un catàleg d'entitats per augmentar el coneixement dels i les veïnes sobre les entitats culturals que existeixen al municipi.
- Crear un centre de recursos materials (projector, equip de so, escenari, taules, cadires, etc.) a disposició de les entitats del poble.
- Eliminar el dipòsit exigít per a sol·licitar material per a entitats sense ànim de lucre.

8.3 Models integradors de polítiques de defensa de la llengua i identitat nacional

La llengua catalana és l'eina bàsica de cohesió social i l'instrument més important per seguir aspirant a la construcció nacional d'un únic poble. Liderar intervencions de normalització lingüística per part de l'administració local és la garantia per donar resposta a les deficiències d'intervenció de la Generalitat de Catalunya. Cal un programa d'acció ferm i ambiciós per tal de poder donar resposta als importants reptes d'acollida lingüística i construcció nacional.

Des de la CUP-PC fem una defensa clara del català –i de l'occità a l'Aran– com a llengua comuna i oficial de cohesió social que assegurí que el català sigui la llengua primera en tots els àmbits de la societat catalana i l'occità en tots els àmbits de la societat aranesa.

Propostes:

- Realitzar campanyes estables i continuades de promoció de l'ús de la llengua catalana i occitana als municipis i enfortir les organitzacions que ja hi treballen:

CAL, FOLC, Plataforma per la Llengua, Joves per la Llengua de les Illes, Federació Escola Valenciana, ADÒC, Institut Aranès...

- Ús públic del català i de l'occità a l'Aran com a llengua oficial i preferent en els ajuntaments emprant-lo en les intervencions al ple, a l'hora de parlar públicament –sobretot en contextos en què resulta altament simbòlic com festes i celebracions d'èxits, atorgament de premis, davant del món judicial i en actes notariais o discursos en inauguracions empresarials i comercials– i en tota comunicació dirigida a la ciutadania telefònica, presencial o escrita en els mitjans de comunicació locals o en qualsevol forma: publicitat, cartell, revista, díptic o banner. L'ús de qualsevol altra llengua ha de ser molt excepcional, dirigit a col·lectius específics (turisme, immigració recent, etc.) i ha d'anar sempre acompanyat pel mateix text en català. Una bona forma de regular-ho és fent reglaments interns d'ús de la llengua catalana en els ajuntaments.
- Garantir l'ús del català i de l'occità a l'Aran a l'espai públic retolant les oficines i els edificis municipals, les carrers i la resta d'espais públics en català o occità, adoptant la forma catalana i occitana com a denominació oficial única del municipi i l'ortografia del nom del municipi a la forma que hagi establert l'autoritat lingüística corresponent.
- Fomentar l'ús social del català i l'occità fent campanyes públiques per aconseguir que la ciutadania s'adrexi en català – occità a l'Aran– a les persones novingudes i sobre el fenomen de "canvi de llengua" que s'observa en els catalanoparlants en les converses bilingües, col·laborant amb les entitats d'immigrants amb la finalitat d'estimular l'aprenentatge i l'ús del català i l'occità, coordinant l'oferta de cursos de llengua catalana o occitana de tot el municipi impulsant programes de voluntariat lingüístic (parelles lingüístiques, programes "Xerrem" o Tallers per la Llengua)
- Redactar plans plurianuals de normalització lingüística municipal, desenvolupat de manera coordinada per administracions i entitats que treballen aquest àmbit, que seran, també, les que en faran el seguiment i fer campanyes públiques per informar sobre els drets lingüístics i fent campanyes de sensibilització lingüística de les persones consumidores així com en la sensibilització i formació de comerciants.
- Donar suport actiu al model d'escola catalana en llengua i continguts denunciant les conseqüències nefastes que pot tenir per al model escolar català únic i integrador i l'intent de dividir i discriminar la població escolar per raó de llengua.

9. ECOLOGISME I TERRITORI

Per uns municipis adaptats a l'entorn, energèticament sobirans i en transició cap al residu zero

Els Països Catalans, com la resta del planeta, viuen sota els efectes d'una crisi econòmica, social i ecològica que ha delmat els drets polítics i socials empobrint a les classes populars alhora que han fet més evident les contradiccions entre capitalisme i natura. A l'Estat espanyol, la instauració del règim del 78 va permetre consolidar un model socioproductiu extractivista heretat del franquisme on l'entorn natural i el territori eren subordinats al desig de les oligarquies econòmiques sempre d'esquenes a la voluntat i a les necessitats de les classes populars.

Quaranta anys després, les polítiques de les esquerres institucionals arreu del Països Catalans han estat marcades pel continuisme de la línia neoliberal dels governs de dretes forçant processos de privatització dels béns naturals estratègics com l'aigua, el sòl agrícola i l'energia i implementant polítiques de depredació del territori. Unes dinàmiques extractivistes que han anat en consonància amb les polítiques europees i internacionals i el creixement exponencial del consum de recursos energètics i materials a nivell planetari. Canviar-ho tot per a no canviar res i el creixement sostenible com a oxímoron del nou capitalisme verd que defensa la Unió Europea.

Arribant al primer quart del segle XXI, la necessitat d'expansió inherents en el capitalisme ha superat la capacitat de regeneració natural a nivell planetari multiplicant els conflictes ambientals i abocant-nos a un crisi ecològica i climàtica sense precedents en la història de la humanitat.

Arreu dels Països Catalans, els efectes del canvi climàtic es comencen a notar com a resultat de l'ús intensiu de combustibles fòssils i els elevats requeriments energètics del mode de producció capitalista. L'increment dels fenòmens meteorològics extrems, l'avanç del procés de desertització, la pèrdua de recursos hídrics i de les glaceres permanents o la desaparició d'ecosistemes sencers són, entre molts d'altres, els principals impactes d'aquest canvi climàtic sobre els nostre territori. Un escenari que s'aguditzarà amb un increment de les temperatures globals de 1,5 °C l'any 2030.

Però l'ús intensiu de combustibles fòssils en el transport terrestre així com en gran nombre de vols arreu i grans vaixells i creuers té una altra derivada ambiental, l'increment de la contaminació de l'aire que provoca només al Principat de Catalunya més de 3.500 morts prematures anualment. Alhora els nostres ecosistemes pateixen una reducció

crítica de la biodiversitat com a conseqüència de la destrucció i fragmentació dels hàbitats, el creixement urbanístic, el turisme massiu, la sobreexplotació dels ecosistemes com la pesca industrial, el canvi climàtic o l'acumulació de contaminants ambientals en organismes i ecosistemes.

Però els Països Catalans també són un font de generació de residus com a resultat de la lògica de producció i consum lineal capitalista, més de 6.700 milions de tones cada any. I només un 30% dels quals és recicla mentre la resta són dipositats en abocadors o incinerats deteriorant encara més la malmesa qualitat de l'aire dels nostres barris i pobles. Un situació que cal considerar és que tot i la regeneració de totes les aigües industrials i urbanes, la quantitat de residus, de contaminants amb efectes complementaris i/o sinèrgics vers els ecosistemes i de les persones és molt important i més en un país amb un mar tancat, com és la mediterrània i amb conques fluvials com torrents i freàtics de difícil recàrrega i autodepuració, per la combinació de clima mediterrani, canvi climàtic i sobre explotació.

En aquest context de deteriorament ambiental, els processos despossessió de les classes populars i de privatització de béns naturals com l'aigua o l'energia s'han aprofundit a partir de l'any 2007 tot i la disminució de l'activitat econòmica en els primers anys de la crisi. Des de la construcció del magatzem de gas Castor o el gasoducte MidCat fins els intents de privatització d'ENDESA a la Vall Fosca o l'expansió de les grans centrals eòliques a la Terra Alta i el Baix Camp, els Països Catalans són un exemple il·lustratiu de l'ofensiva de les oligarquies capitalistes per controlar l'explotació, la gestió i la comercialització de les fonts energètiques, passant per la recuperació de la governança de l'aigua per part dels municipis.

Veiem i constatem que les condicions ambientals als Països Catalans s'aguditzen i impacten críticament sobre unes classes populars desposseïdes i privades de l'accés als serveis bàsics i obligades a viure en entorns cada dia més estressants . En definitiva, ens trobem en un estat d'alerta vermella i a poc a poc ens endinsem una mica més en un atzucac ecològic que deteriora les condicions de vida de les persones.

En aquest escenari i malgrat les limitacions i dificultats de la cotilla competencial de les administracions locals, les reivindicacions dels moviments ecologistes han fet forat en la política municipal de la mà de les candidatures municipalistes de la CUP en el període 2015-2019. Centenars de propostes encaminades a remunicipalitzar la gestió de l'aigua, a reduir la contaminació atmosfèrica, a denunciar la contaminació dels nostres rius i

rieres, a lluitar contra la massificació turística i l'expansió urbanística o a combatre la pèrdua d'espai verd s'han estès arreu dels Països Catalans .

Perquè quan parlem d'ecologia parlem de vida, volem barris i pobles més verds, saludables, vius i participatius com a espais de construcció social col·lectiva. És per això que és imprescindible que seguim construint propostes que des de l'ecologisme, en base al coneixement ecològic i el sentit comú, situïn la defensa de la vida en tota la seva globalitat en el centre de les polítiques públiques dels nostres municipis.

Conscients del context de canvi brusc de les condicions ambientals i el deteriorament de l'entorn natural, les nostres propostes polítiques van encaminades a construir municipis i territoris resilient i autosuficients i capaços d'adaptar-se als canvis garantint la qualitat de vida i el benestar actual i futur de les seves veïnes des de la radicalitat democràtica i la participació veïnal.

Municipis en equilibri ecològic amb l'entorn natural que trenquin les lògiques consumistes reduïnt significativament l'ús de matèria i d'energia tot garantint el dret inalienable d'accés als serveis fonamentals per a la vida de les persones com l'aigua, l'energia, el sòl agrícola i el paisatge.

9.1 Compromís amb l'emergència climàtica i social.

- Declarar Sant Cugat com una ciutat compromesa amb l'emergència climàtica i social existent. Una declaració que reconegui la situació actual, la necessitat d'una transició necessària, i per a que aquesta es faci de forma justa i sostenible.
- Acompanyar i impulsar les reivindicacions dels moviments ecologistes de la ciutat i del territori.

9.2 Un model urbà en equilibri amb l'entorn

El model urbà centrat en el creixement urbanístic tant des dels nuclis petits fins a les grans aglomeracions urbanes i metròpolis s'ha estès de forma imparable arreu dels Països Catalans. Un model urbà que respon als interessos del capital i que consumeix grans volums de matèria i energia provinents dels territoris tant adjacents com dels més llunyans i que alhora genera tot un seguit d'efectes negatius amb un impacte directe sobre l'entorn, la salut i qualitat de vida de les persones. Actualment, els sistemes urbans són blocs de ciment desnaturalitzats, aïllats dels ecosistemes i incapaços d'autoabastir-se i d'adaptar-se als nous escenaris ambientals fruit del canvi climàtic.

Per aquest motiu, l'ordenació del territori ha de fer compatible la protecció del medi amb un model sostenible d'espais lliures, infraestructures, equipaments, pobles i ciutats. El Pla General Metropolità d'ordenació urbanística, a nivell local, compleix la doble funció d'ordenar el territori i definir el règim jurídic del sòl en tot el terme municipal. Una acurada classificació del sòl en urbà, urbanitzable i no urbanitzable es el primer i més immediat instrument de protecció del sòl rústic en front de l'expansió urbana. La crisi econòmica, social i ambiental en la que estem instal·lats, ens indica que la sostenibilitat del territori passa, en molts casos, pel decreixement.

Des de la CUP defensem un model de ciutat compacta però amb densitat limitada, mediterrània i diversa, on cadasc una de les seves parts presenti un grau de complexitat, barrejant amb l'activitat residencial equipaments, comerç, indústria, infraestructures i serveis. Barris i pobles dinàmics, complexes i socialment cohesionadors moderant i racionalitzant el consum del sòl i protegir les àrees no urbanitzables. En un context d'increment de les temperatures globals com a conseqüència del canvi climàtic, és necessari avançar cap a un municipi amb capacitat d'adaptació que redueixi significativament el consum de matèria i d'energia i que aposti per:

Potenciar un model de pobles i ciutats mediterranis que trenqui amb la dinàmica expansiva de l'urbanisme capitalista i consolidi la concentració urbana diversificant usos. Per aquest motiu proposem:

- Densificar d'acord amb els límits higienistes la trama urbana per afavorir la diversitat d'usos, l'ús comunitari de l'espai públic i reforçar transport públic.
- Potenciar la diversitat urbana i la proximitat, fent conviure els usos residencials, l'oci i l'activitat econòmica.
- Establir mecanismes vinculants de participació popular en la presa de decisions sobre el model urbà i de l'espai públic.
- Incrementar el espais verds amb espècies autòctones no al·lergògenes tot dins els pobles i ciutats com element central per combatre el canvi climàtic, però també com a element de refrigeració i de reducció de la pols en suspensió i el soroll.
- Planificar i potenciar microhàbitats i zones verdes internes afavorint la connectivitat interna i externa així com la distribució equitativa dels espais verds.
- Reforçar els espais naturals que envolten els nostres pobles i ciutats, que funcionen com hàbitats naturals de flora i fauna i garantir els connectors biològics naturals

com a corredors de pas de les diferents espècies animals. Reclamar a les Administracions els passos de fauna salvatge necessaris per les carreteres que tallen hàbitats naturals.

- Continuar potenciant els sistemes de recollides d'aigües de pluja en edificacions i espai públic i la seva reutilització com a mecanisme per reduir el consum d'aigua potable.
- Aturar el procés de pavimentació i impermeabilització dels sòls dels pobles i ciutats i consolidar el model d'ampliació de zones verdes amb terra. Un model que permeti augmentar les taxes d'infiltració d'aigua al subsòl, reduint el risc d'inundacions i problemes generats per les fortes pluges i que alhora afavoreix l'evaporació de l'aigua retinguda incrementant l'efecte refrigerant.
- Elaborar mapes de població vulnerable al canvi climàtic en relació al recursos econòmics, la salut, l'accés a fonts energètiques i l'alimentació.
- Crear mapes acústics municipal o comarcal amb restriccions en zones i espais i amb mesures concretes tant urbanístiques com d'ordenació en els usos.
- Realitzar plans i limitacions compatibles amb els usos excepcionals o puntuals lligats a activitats festives i esdeveniments ciutadans, especialment restricció de vehicles de motor, indústria i obra o manteniment de via pública, freqüentació o usos "incívics", ubicació de pistes de motorisme i trial, pirotècnies excessives, etc.
- Impulsar iniciatives autogestionades de producció alimentària ecològica en horts urbans i periurbans, així com la distribució alternativa facilitant l'enllaç amb cooperatives de consumidores, sempre seguint els principis de bones pràctiques agrícoles i de salut.
- Inventariar els espais lliures potencialment aptes per al desenvolupament d'agricultura ecològica (protegits o no, també els inclosos en àrees verdes). Impulsar i intercedir en la cessió d'aquestes terres per al seu ús, tenint present que l'agricultura pot tenir una funció de lleure i de socialització, però que no cal perdre la referència que serveix per proporcionar aliments sans i suficients a la societat..
- Impulsar la cooperació en la redacció del PGM amb visió global i solidària, economitant els recursos de la redacció i abordant-ho amb una visió global pròpia dels sistemes naturals, energètics i econòmics.

- Ens oposem a la creació de la Ronda Sud, Túnel Central, i al possible Túnel d'Horta al nostre municipi, i a l'agressió comarcal que representa el 4rt cinturó.
- Evitar espècies d'arbrat de gran cost amb grans consum hídrics i apostar per un model verd urbà mediterrani que permeti implementar sistemes de regs eficients, evitar l'ús de pesticides, herbicides i altres elements tòxics.
- **Negociar l'ús de l'antic camp de golf de Can Sant Joan i destinar-ne una part a parc agrari urbà.**

9.3 Equipaments

El plantejament que defensem pel que fa als **equipaments** ha d'afavorir el veritable equilibri territorial, en relació als nivells de renda i a l'accés als equipaments i serveis bàsics dels habitants, un equilibri que és compatible amb les diferències demogràfiques, paisatgístiques i d'estructura econòmica dels diferents àmbits. És fonamental que el municipi tingui una política de sòl que li permeti desplegar alguns equipaments estratègics. Per això proposem:

- Potenciar, sempre que es pugui, la rehabilitació d'espais enlloc d'apostar per l'obra nova.
- Reservar i preveure sòl públic municipal per a equipaments de gestió autonòmica.
- Preveure la possibilitat de que els equipaments públics estiguin gestionats amb formules de co-gestió entre l'Ajuntament i entitats, o altres formes d'agrupació, o d'autogestió.
- Reforçar el manteniment periòdic dels equipaments com a mesura d'estalvi a llarg termini ja que quan l'estat de degradació és molt alt els costos s'incrementen significativament.
- Crear veritables espais poliesportius per aprofitar més bé el sòl i abandonar la política de grans infraestructures infrautilitzades i amb un elevat cost de construcció i manteniment.
- Simplificar l'accés als nuclis urbans repensant l'espai públic donant prioritat al vianant i a la mobilitat amb transport públic col·lectiu.
- Ús exclusiu per a vianants en els nuclis urbans centralitzats amb zones de passeig i assentament d'activitat lúdica i comercial.

9.4 Planejament territorial

El planejament territorial ha de considerar el territori com un conjunt, des dels espais urbans i periurbans, fins als espais naturals protegits, passant pels mosaics agroforestals, cadascun amb diferents graus d'humanització, amb una regulació dels límits i una assignació dels diferents usos, en relació a les característiques del medi. Per aquest motiu proposem:

- Fomentar la gestió forestal sostenible, la silvicultura i l'ús de biomassa forestal així com les sinergies entre la prevenció d'incendis forestals i l'afavoriment d'hàbitats i biodiversitat associats a espais oberts com conreus i pastures.
- Fomentar els espais agrícoles de producció majoritàriament hortícola, que afavoreixin un determinat nivell d'autoabastiment.
- Definir i legislar els espais agraris, forestals i periurbans mitjançant plans especials que facilitin l'establiment i l'aplicació d'estratègies de conservació, gestió i intervenció. Això evitarà que quedin com a zones marginals, a l'espera de ser engolits per futurs processos urbanístics, tal com pregona el planejament i marc legislatiu actual
- Protegir i gestionar els espais agraris per facilitar que esdevinguin espais essencials d'interacció positiva amb la resta dels usos del territori configurant parcs periurbans, o anelles verdes, que ajudin a millorar la qualitat de vida de les persones. Alhora el mosaic agroforestal facilitarà el funcionament dels espais naturals protegits com un organisme viu i dinàmic.
- Cercar noves fórmules de cooperació municipal i formular plans urbanístics en l'àmbit supramunicipal, com aquells que afecten al Corredor Verd del Vallès o la Riera de Sant Cugat.
- Promoure un nou marc de protecció integral del Parc Natural de Collserola, exercint una clara voluntat política per protegir-lo efectivament. Això vol dir, també, no reconvertir terreny protegit en espai per equipaments, desenvolupar un pla especial de protecció, així com revisar el PGM (Pla General Metropolità) i el Pla Territorial, tenint en compte els connectors biològics de la serra.
- Tornar a aprovar el Pla Especial de Protecció i Millora de la Torre Negra (actualment derogat) ampliant els seus límits fins el Turó d'en Lluc i Can Vasconcel

i incorporant el torrent de Llaceres; i iniciar el mateix procediment per la serra de Galliners

- Assumir el Parc Agrícola del Vallès i l'Anella Forestal del Vallès com a marc territorials que orientin la gestió dels espais lliures.
- Considerar l'agricultura i les pràctiques ramaderes i forestals tradicionals com a factors conformadors de paisatge. Fomentar el pastoreig de ramats com a neteja i gestió de la vegetació.
- Incorporar criteris de racionalitat per a la gestió d'un sòl industrial sostenible com a suport per a la recuperació econòmica i l'ocupació.
- Aplicar una visió territorial i supramunicipal en el planejament, gestió i potenciació de l'activitat econòmica combinat amb una redistribució dels recursos generats pels diferents municipis afectats.
- Fer un banc de recursos d'activitats de sensibilització amb l'entorn (sobre el nostre entorn directe) per escoles i entitats d'educació en el lleure, per a donar eines concretes per a treballar la cultura mediambiental.
- Convertir alguns dels espais verds ja existents a la ciutat, un **jardí públic de reserva botànica de plantes autòctones**. Amb aquesta iniciativa es tindria un espai educatiu que permetria a la ciutadania conèixer i veure de primera mà la flora i fauna autòctona de la zona.
- **Incloure la cultura alimentària en el currículum escolar**. Promoure xerrades i tallers sobre alimentació agroecològica. Donar valor al que mengem i al treball de la terra. Adequar la cuina a les tradicions alimentàries.
- Promoure que les cuines dels menjadors escolars i de la resta de centres públics de primària, apliquin criteris ecològics i de proximitat, així com la compra de productes a la pagesia local, i cuinat al centre.
- Potenciar la venda directa i el **mercat de proximitat**.
- Vetllar per evitar el malbaratament d'aliments, promovent el consum **responsable** en general i d'aliments en particular.
- Crear un espai de transformació d'aliments en el que les cooperatives locals de producció d'aliments i similars puguin fer oferir nous productes amb els que

aprofitar la producció i pal·liar el malbaratament alimentari, així com espai de sensibilització sobre els mètodes. Sempre d'acord amb les normes sanitàries vigents.

- **Definir una política forestal que garanteixi la funcionalitat ecològica dels boscos i impulsi el seu aprofitament sostenible.**
- **Impulsar la recuperació de l'agricultura local i que es gestionin els espais lliures de Sant Cugat**, com Torre Negra, camp de golf i Can Montmany, mitjançant la seva explotació agrícola i ramadera ecològica.

9.5 Per uns municipis respectuosos amb els animals

El nostre objectiu és defensar els drets d'aquells que no poden fer-ho. Per aquest motiu creiem imprescindible aquesta proposta en defensa i protecció dels animals a tot el territori català.

Actualment els ajuntaments tenen traspassades algunes competències sobre la protecció animal, sobretot les que fan referència als animals de companyia. Però son molts pocs els que fan la feina ben feta, els que la respecten, la compleixen i fan complir les lleis sobre aquesta matèria.

Per això proposem:

- Gestionar, treballar i vetllar per el compliment de tots els punts de la llei 2/2008 de la Llei de Protecció dels Animals de Catalunya i normatives o ordenances locals que fan referència a les obligacions i prohibicions dels propietaris d'animals de companyia, en matèria de condicions i manteniment, abandonaments i sobre el maltractament, com també del procediment a seguir per denunciar la desaparició o maltractament d'un animal o d'informar sobre la fauna salvatge, els danys que provoquen els abandonaments en la natura de fauna no autòctona i com es protegeixen internacionalment les aus migratòries. (orenetes, falciots, cigonyes,...)
- Crear una ordenança municipal amb una profunda revisió de la Llei de Protecció Animal, amb l'objectiu que des dels ajuntaments es pugui fer una política local basada en criteris de benestar i protecció animal.

- Prohibir totes aquelles festes, celebracions i actes lúdics amb animals que pateixen maltractament físic i/o psíquic, com ara les atraccions de fires amb animals, correbous, circs, festes amb animals vius, mercats, etc.
- Regular totes les zones d'esbarjo per a gossos segons el nombre d'habitants del municipi i adequar-los a les necessitats dels animals amb unes mides perimetrals mínimes, que estiguin tancats adequadament i amb els serveis necessaris pel benestar del animal i de l'humà i pel seu bon funcionament higiènic-sanitari.
- Gestionar les colònies de gats amb el mètode CER amb la col·laboració d'associacions locals sense ànim de lucre que ja treballen per aquest fi.
- Regular i apostar per la gestió municipal del animals recollits i la seva posterior destinació. L'ajuntament haurà de tenir el control exacte de l'estada dels animals que es recullen al carrer i del seu trasllat al centre d'acollida municipal o subcontractat. Adaptar un espai prou gran, amb zones separades per albergar temporalment diferents animals en el cas que la recollida sigui concertada a una entitat externa, i aquesta demori la recollida. Fomentar convenis de col·laboració per donar qualitat de vida a altres animals no domèstics : santuaris de cavalls, amfibis,...).
- Conservar la fauna natural de les zones verdes i rieres així com la colònia de sapos parterers de les rodalies del camp de Mirasol.
- Control i gestió en l'obligació de vacunar, identificar i esterilitzar tots els animals que surtin en adopció del centre d'acollida municipal o del centre subcontractat. Aquest punt és una obligació davant la llei i normatives municipals, però sovint és ignorat per l'ajuntament.
- Controlar la població d'aus amb mètodes innocus que permetin l'esterilització dels animals o dels ous, impulsant la instal·lació, per exemple, de colomeres ecològiques.
- No utilitzar insecticides i pesticides com ja s'ha aconseguit amb el glifosat.
- Facilitar que s'ofereixi opció vegana a les festes, fires i àpats populars organitzats per l'Ajuntament del municipi i fomentar la seva integració en els restaurants, hotels, i comerços d'aliments.

- Oferir unes jornades de conscienciació i sensibilització animal als centres educatius. L'educació és molt important per explicar i parlar de l'adopció responsable, saber que un animal no és una joguina i ajudar els potencials propietaris o adoptants a establir unes pautes per trobar el seu gos ideal.
- Fer campanyes d'esterilització i identificació dels animals de companyia de forma periòdica. L'esterilització i el xip contribueixen a la disminució de l'abandonament animal en la nostra societat, al control de la sobrepoblació i, en conseqüència, a evitar els perills i les despeses que suposen els animals abandonats.
- Regular la pirotècnia d'alta sonoritat a espais oberts i prohibir aquesta en zones de colònies felines establertes i reconegudes, acotant espais lliures de petards per a facilitar la vida als residents, tant humans com animals.
- Declaració del Municipi "Vila amiga dels animals" amb el compromís pel respecte i el compliment de tots els punts abans descrits, fomentant l'educació, conscienciació i el respecte cap als animals. El municipi seria identificat amb un distintiu revisable anualment per comprovar que tots els punts són respectats.
- Establir un espai de col·laboració amb la Comissió de Dret Animal del Il·ltre. Col·legi de l'Advocacia de Terrassa per tal de fomentar la difusió, coneixement i implementació dels drets dels animals a la nostra ciutat.
- Fer efectiu l'accés d'animals de companyia als transports públics urbans, amb les condicions sanitàries necessàries i de seguretat pertinents.
- Crear un espai a la web de l'Ajuntament amb informació d'interès sobre els drets dels animals.
- Estudiar la viabilitat i implantació d'una campanya de xips gratuïta per tots els gossos de la ciutat.

9.6 Per un model energètic renovable, cap a la sobirania energètica

Als Països Catalans, el model energètic està privatitzat i controlat per grans empreses transnacionals que s'enriqueixen amb el mercadeig d'un dret al qual l'11% de la població, la que pateix pobresa energètica, no hi té accés. Alhora, només al Principat de Catalunya, el 94% de l'energia prové de fonts energètiques no renovables com el petroli, el gas o l'energia nuclear i subjectes a unes relacions internacionals inestables i desiguals i a l'especulació dels mercats financers internacionals.

Perquè l'energia és un dret bàsic que no pot ser objecte del mercadeig capitalista, les candidatures municipalistes de la CUP defensem un model de sobirania energètica, que sigui democràtic, popular, descentralitzat, renovable, autosuficient i sense nuclears per als Països Catalans.

Des dels municipis hem de construir els mecanismes que han de permetre trencar amb els monopolis de les transnacionals energètiques i la dependència respecte els combustibles fòssils. Els pobles i ciutats han de ser espais de combat contra les derivades depredadores sobre el clima i el territori i han de ser peces clau per construir una transició energètica que faci possible que en 30 anys el 100% de l'energia sigui renovable.

Defensem, per tant, un nou model energètic que ha de situar en el centre a les persones i la natura, que promogui un canvi en el model de consum i de mobilitat que faci efectiu el necessari decreixement del consum d'energia. Un model que aposti per les energies renovables autogestionades a tots els nivells territorials que promogui la gestió i el control popular de les fonts energètiques i d'una xarxa de transport públic i col·lectiu accessible per les classes populars.

Per aquests motius, per avançar cap a la plena sobirania energètica des de les candidatures municipalistes de la CUP-PC proposem:

- Declarar l'energia com a bé col·lectiu, i com a tal, garantir l'accés als subministraments energètics a tota la ciutadania i prohibir el tall del subministrament dels col·lectius en situació de vulnerabilitat econòmica i garantir el dret al subministrament en casos de persones o unitats familiars en risc d'exclusió residencial. Els sistemes de producció i distribució, així com la seva gestió, han de ser públics o bé gestionats per la ciutadania, o per cooperatives, per tal de garantir aquest accés universal a l'energia.
- Oferir descomptes i bonificacions en els subministraments bàsics per a persones dependents, amb diversitat funcional o cuidadores.
- Assegurar l'accés públic a la informació i fomentar la participació vinculant de la ciutadania com a membre actiu de la gestió municipal i nacional de l'energia, creant una oficina municipal d'assessorament en temes energètics i de subministrament.
- Elaborar Plans de Transició Energètica Municipal per avançar cap a l'autosuficiència energètica dels nostres barris i pobles per mitjà de

l'autoproducció d'energies renovables i la municipalitzar de la xarxa de transport i distribució de l'energia.

- Invertir una part del pressupost municipal en l'impuls de la transició energètica i l'autosuficiència. Potenciar que en els pressupostos participatius hi hagi una partida pressupostària específica destinada a projectes energètics d'àmbit local.
- Crear comercialitzadores municipals d'energia verda així com xarxes de distribució pública i de connexió entre usuàries per mitjà de les unitats d'energia local, amb control social i democràtic.
- Fomentar la creació de cooperatives energètiques locals de generació i consum i canviar els proveïdors municipals per cooperatives d'energies renovables.
- Foment del desenvolupament de l'energia minieòlica en els municipis, en col·laboració amb universitats, entitats i institucions locals i supramunicipals, i tenint en compte les potencialitats ja estudiades per entitats supramunicipals.
- Augmentar la instal·lació de panells solars d'energia fotovoltaica i tèrmica situats sobretot a les teulades dels edificis públics, comunitats de veïns o naus industrials per l'obtenció d'electricitat, aigua calenta i calefacció.
- Impulsar la instal·lació de sistemes d'autoproducció en habitatges i edificacions per mitjà de bonificacions fiscals i reducció de les taxes, simplificar-ne la tramitació i afavorir especialment les instal·lacions distribuïdes a petita escala, gestionades directament per la ciutadania o els ajuntaments.
- Obtenir electricitat amb biogàs procedent dels residus orgànics, fracció orgànica, que es generen als municipis. Gestió mancomunada d'aquests residus orgànics i d'una planta de biogàs per l'aprofitament entre més d'un municipi.
- Utilitzar la biomassa de la gestió forestal dels pobles i ciutats o procedent de boscos pròxims dotats d'un pla de gestió sostenible, i de residus industrials per l'aprofitament de l'energia tèrmica i com a font d'energia.
- Construir una planta de generació d'energia amb biomassa a Can Calopa. L'energia que s'hi produeix i d'altres provinents de fonts renovables, s'han d'utilitzar per dotar de recursos energètics les instal·lacions municipals.

- Evitar la construcció de nous megaprojectes d'infraestructures energètiques allunyades de les necessitats locals i territorials, fomentant un model descentralitzat.
- Avançar cap als municipis, pobles i ciutats amb emissions zero, tot seguint l'objectiu de la Unió Europea pel 2020 situat en una reducció del 20% de les emissions actuals de gasos d'efecte hivernacle.

Alhora, és necessari que els municipis adoptin mesures concretes per millorar l'eficiència energètica reduint el consum, per això proposem:

- Abordar una reducció significativa del consum energètic creant una nova cultura de l'energia on s'estableixin els drets i deures individuals i col·lectius necessaris per assolir aquest repte.
- Elaborar plans d'autosuficiència i d'estalvi energètic que permetin confeccionar mapes dels sistemes de generació elèctrica renovable necessaris per abastir els municipis en base a l'equilibri territorial.
- Auditar la despesa energètica completa de recursos energètics flexibles disponibles pels municipis (estacions de recàrrega de vehicles elèctrics, sistemes de bateries, consums d'edificis o enllumenat, autoproducció, o centrals de producció renovable) i una estratègia per avançar cap a un model energèticament més eficient dels edificis municipals, la infraestructura d'enllumenat públic, entre altres, detectant i establint propostes de millora per iniciar una transició energètica enfocada a reduir consums, i conseqüentment, costos.
- Potenciar les auditories energètiques a l'abast de tothom, per tal d'oferir les solucions i serveis més adequats a cada llar a preus popular o gratuïtament a les llars amb menys ingressos o a entitats sense ànim de lucre.
- Conscienciar i promocionar les bones pràctiques i l'impacte directe que tenen aquestes mesures en l'estalvi en l'economia familiar i municipal. Elaborar plans de formació cultura i apoderament de l'energia, que contindran recursos formatius dirigits a públics i perfils socials diversos, posant especial esforç per accedir als col·lectius més afectats pel model energètic (i socioeconòmic), però més allunyats del seu control i debat.

- Elaborar un pla energètic municipal amb una visió ecofeminista que inclogui una diagnosi completa sobre les fonts i destins de l'energia que s'utilitza en el municipi, tant en l'esfera pública com particular, de forma desagregada per perfil social de l'usuari, com sexe o altres eixos de desigualtat amb que pot intersecar; així com un pla de futur que garanteixi el dret d'accés a l'energia a totes les persones, alhora que garanteixi un accés sostenible i democràtic.
- Substituir els semàfors per làmpades de LEDs que s'alimenten amb plaques fotovoltaïques i utilitzar un enllumenat municipal amb un menor consum energètic.
- Divulgar, sensibilitzar i promocionar globalment a la ciutadania d'aquest model de transició energètica renovable, per crear una nova cultura de consum energètic basada en els punts anteriors.
- Promocionar l'autosuficiència energètica a les indústries, desenvolupant sistemes de subministrament, principalment solar i tèrmic, però també d'altres sistemes com ara la biomassa, l'ús de gas metà mitjançant la cogeneració, etc.
- Establir convenis amb l'Escola d'Arquitectura per tal d'iniciar projectes pilot en restauració, contrucció eficient bioclimàtica i amb materials ecològics.

9.7 Residus municipals, avançant cap al Residu Zero

Any rere any, la generació de residus s'incrementa com a conseqüència del model lineal del consum, de la natura a l'abocador, que impera en el capitalisme i que entra en contradicció amb els models circulars dels processos naturals. Un model que està sembrant la terra i els oceans de deixalles i plàstics que tenen un impacte directe sobre els ecosistemes i els éssers vius. Al Principat de Catalunya, l'any 2017, el nivell de recollida selectiva era de només de 33%, i el 15% dels residus recollits era de matèria orgànica, una xifra significativament baixa si considerem que el 80% dels residus són fàcilment reciclables i el que 45% del residus generats a les cases són fracció orgànica.

Com que no s'estan assolint els nivells desitjables en l'aplicació del model de recollida selectiva, els abocadors s'estan col·lapsant alhora que els *lobbies* incineradors aprofiten aquesta situació per presentar la valorització energètica de residus com a alternativa necessària malgrat els costos ambientals de contaminació que això provoca.

Cada tona de residus que es porta a l'abocador genera 1,24 tones de CO₂ que agreugen el Canvi Climàtic.

Així, la gestió de residus privatitzada als Països Catalans és un negoci sucós que mou xifres econòmiques estratosfèriques i que fomenta indirectament la lògica de l'increment dels residus generats per eixamplar d'aquesta manera els beneficis empresarials. Aquest model és possible per un servei de recollida que, en termes generals, no està sotmès al control i seguiment públic que requeririen pels problemes i els diners que genera.

Per aquest motiu, des de la Candidatura de la CUP-PC apostem per enfortir el model Residu Mínim per avançar el més aviat possible cap a l'objectiu final del **Residu Zero**. En la direcció de la reducció de residus fins al mínim i amb l'objectiu de reorganitzar la gestió de la recollida de residus, és imprescindible articular processos participatius, decisoris i transparents amb la ciutadania. Per això, la CUP-PC, apostem per:

- Aprovar un Pla Local Residu Zero, amb participació dels diferents agents socials, polítics i econòmics, que concreti com s'aplicarà l'Estratègia Residu Zero dins del proper mandat i que garanteixi la transparència i participació pública al llarg de l'aplicació del Pla. Obligatorietat de fer prevaldre la reutilització, el reciclatge i la recuperació dels materials abans que la incineració i l'ús dels abocadors.
- Implementar el model de recollida Porta A Porta (PaP) com la forma més ràpida i efectiva d'incrementar els resultats quantitatius i qualitatius de la recollida selectiva. L'objectiu ha de ser passar d'obtenir una mitjana del 30% de recollida selectiva a assolir el 70% intentant arribar a nivells del 90%.
 - Els costos globals de la recollida porta a porta, comparada amb una recollida en contenidors, són equiparables a nivell econòmic i molt millors en relació als ecosistemes naturals.
 - A nivell ambiental es recupera molt més material, fet que disminueix la necessitat de matèries primeres i l'impacte relacionat amb la seva producció.
 - Des del punt de vista laboral, també hi ha una millora destacada ja que només amb la recollida es generen entre dues i tres vegades més llocs de treball que amb una recollida en contenidors (cada cop més

automatitzada), a més dels llocs de treball que es creen a les plantes de reciclatge dels materials.

- Municipalitzar la gestió directa de la recollida de les deixalles municipals o mancomunada entre diferents municipis per garantir un servei més eficaç i eficient, sobretot a mig i llarg termini, recuperant les externalitzacions del servei de recollida i tractament de residus.
- Promoure alternatives de reducció de residus, donant suport i promovent la venda a granel, la reutilització de les ampolles, l'ús de carmanyoles i fomentar més la utilització del carro de la compra per estalviar bosses de plàstic, així com bonificant als comerços que emparin aquestes pràctiques. Així com fomentar els mercats de segona mà i d'intercanvi, i potenciar els que ja existeixen (com el de l'ateneu).
- Aplicar una fiscalitat ambiental incentivadora per a la millora de la prevenció i la recollida selectiva de residus.
- Apostar per taxes de residus que integren Sistemes de Pagament per Generació on qui més paga és qui més residus produeix, tant pel que fa a residus domèstics com comercials. Ponderant el seu preu, seguint criteris de tarifació social, establint trams diferenciats per a primeres i segones residències i per a immobles destinats al turisme.
- Promoure la reutilització i els circuits de reparació de productes facilitant l'accés d'empreses d'economia social, cooperativa i ecològica als productes reutilitzables com roba, electrodomèstics i altres béns de consum.
- Mostrar disconformitat, qüestionar i rebutjar l'ús exclusivament publicitari de conceptes com ara "economia circular, economia verda, prevenció i mitigació del canvi climàtic, prevenció de residus i emissions, etc." quan vertaderament no compleixin amb aquests objectius. La confusió generada entre aquests termes, a vegades pot provocar una relativització social indesitjada dels conceptes en sí.
- Oposar-se a la valorització energètica de residus i per tant, a la incineració del rebuig municipal com a mecanisme per reduir el volum de deixalles. Apostar per l'adherència a la campanya europea sobre les incineradores i per l'abandonament de la crema de residus per a la generació d'energia negra no renovable.

- Engagar una Auditoria i Pla d'Acció de residus, a totes les dependències municipals, i a mitjà termini fer-lo extensiu a totes les organitzacions i empreses contractistes de l'administració.
- Impulsar i acompanyar coordinadament amb el municipi de Rubí les reivindicacions per aturar la posada en marxa de l'abocador de Can Balasch
- Impulsar i acompanyar coordinadament amb el municipi de Cerdanyola les reivindicacions per buidar els abocadors soterrats de Can Planes.

9.8 Cicle de l'aigua

L'accés a l'aigua i el sanejament són un bé comú declarada un dret humà indispensable per a la vida. Com a bé comú, l'aigua ha de ser gestionada amb criteris de transparència, control democràtic i popular i des de la perspectiva social i ecològica. A Europa un 70% de la població viu sota un model públic de gestió de l'aigua. Als Països Catalans els darrers anys el preu de l'aigua s'ha incrementat un 37%. Destaca el Principat amb un increment del 65,6% i es relaciona amb el fet que a Catalunya tan sols un 17% de la població viu sota el model públic de gestió de l'aigua. La consolidació del control privat de l'aigua per part d'unes poques multinacionals ha anat acompanyat per la deupauveració de les treballadores i l'augment de les tarifes de l'aigua.

Però l'aigua que també és un factor d'equilibri territorial, està sotmesa a una elevada pressió ambiental fet que provoca una reducció de cabal ecològic. Els nostres rius i aqüífers estan sotmesos a una forta pressió urbana i també a la contaminació salina i industrial. De fet, a Catalunya segons dades de l'Agència Catalana de l'Aigua, el 80% de les masses d'aigua dolça estan contaminades en algun grau d'afectació. Alhora, en un context de canvi climàtic i amb episodis de sequera més llargs i freqüents, l'accés a fonts estables d'aigua es troba en risc.

Per aquests motius, les candidatures municipalistes de la CUP considerem que l'aigua i el sanejament són un dret humà universal i un dret comunitari i per tant, és necessari no només abordar la titularitat de la seva gestió si no concebre la globalitat del cicle de l'aigua des d'una perspectiva ecosistèmica i popular. Per això proposem:

- Declarar l'aigua i el sanejament com a dret col·lectiu, i com a tal, garantir-ne el subministrament a les classes populars i prohibir el tall del subministrament dels col·lectius en situació de vulnerabilitat econòmica.

- Municipalitzar i recuperar la gestió i el control públic de tot el cicle de l'aigua (captació, transport, tractament, subministrament i sanejament) per deslliurar-lo dels interessos econòmics i la mercantilització.
- Establir un tarifa social del cànon de l'aigua per a les persones i unitats familiars que es troben en situació de vulnerabilitat econòmica. Obrir espais de participació vinculant i directa de la ciutadania en la gestió de l'aigua i garantir la transparència en la gestió dels recursos públics.
- Estructurar els trams de la factura de l'aigua per incentivar els consums baixos i penalitzar el malbaratament en funció del nombre de persones que viuen en l'habitatge. Impulsar mesures perquè Sant Cugat deixi de ser un dels municipis del principat que més aigua consumeix.
- Fomentar els projectes pilot per convertir piscines municipals en piscines verdes. Donada l'alta quantitat de piscines privades que hi ha al municipi, s'ha d'apostar per educar en la preservació natural de l'aigua.
- Revisar l'Ordenança Municipal per a l'Estalvi d'Aigua per tal que incorpori la implantació de sistemes d'utilització d'aigües grises a les llars, i reguli el tipus d'enjardinat que es fa a les propietats privades amb criteris de xerojardineria.
- Aplicar plans d'estalvi i reducció del consum d'aigua posant especial èmfasi en el sector turístic per tal de reduir la pressió sobre les conques hídriques.
- Revisar els sistemes de distribució d'aigua i actualitzar-los tecnològicament per fer-los més eficients i reduir les pèrdues del sistema.
- Fomentar processos educatius de conscienciació sobre l'aigua, el seu consum i els riscos derivats de la seva contaminació.
- Oposar-se als projectes de transvasament entre conques i buscar fonts d'abastament d'aigua més propers com aqüífers i conques pròpies municipals i apostar per la reutilització de l'aigua i l'estalvi.
- Vetllar pel bon funcionament de tots els ecosistemes aquàtics afectats per l'ús d'aigua urbana i industrial.
- Potenciar la recuperació d'espais naturals i fomentar la creació d'espais de lleure que permetin gaudir de la natura amb moderació i sense malmetre-la.

- Incrementar la inversió per a la millora de les infraestructures de recollida d'aigua de pluja i drenatge urbà que permetin una millor gestió, control de la qualitat i reducció de la càrrega contaminant que arriba als ecosistemes.
- Implementar sistemes més eficients i interconnectats per a la reutilització de les aigües de pluja per a usos urbans com la recuperació d'aqüífers, per al reg de parcs i jardins i per la neteja de carrers.
- Fomentar els mecanismes de reducció de la producció d'aigua residual com la utilització de les aigües grises principalment en edificis públics i hotels.
- Posar fi a la política d'externalitzacions en la gestió de les depuradores. Tot el cicle de l'aigua ha de ser públic i, per tant, no renovar cap concessió de cap mes EDAR.
- Instal·lar sistemes de control dels nivells de contaminació de les aigües abocades pels emissors marins.

9.9 Per una mobilitat pública, col·lectiva i no contaminant

Des de fa anys, els barris i pobles dels Països Catalans es debaten entre dos models de mobilitat oposats, una dicotomia entre vehicle privat i transport públic. Avui dia, el model de mobilitat centrat en el vehicle privat ha esdevingut el model potenciat en les societats capitalistes dels països centrals, un model construït sobre la base de l'individualisme, el consumisme i l'ús il·limitat de combustibles fòssils.

Aquesta concepció de la mobilitat respon a un paradigma de planificació territorial expansiu i horitzontal que situa el vehicle privat en el centre de la mobilitat com a element vertebrador del territori i que ha estat fomentat pels oligopolis de la indústria automobilística com a principal beneficiària d'aquest model. El culte al cotxe però està lligat intrínsecament també a les lògiques de dominació heteropatriarcal, a la reproducció de les relacions de desigualtat social centre-perifèria i a la mort prematura de més de 3.500 persones cada any per contaminació atmosfèrica.

És necessari fer un canvi en el model de mobilitat imperant que situï en el centre el transport públic col·lectiu i les necessitats de les persones, garantint una xarxa de transport públic col·lectiu interterritorial, democràtic, accessible per a les classes populars, 100% públic i no contaminant, per això proposem:

- Reduir de les tarifes del transport públic i la seva gratuïtat per a joves i col·lectius en situació de vulnerabilitat econòmica per garantir el dret a la mobilitat i al desplaçament.
- Municipalitzar i recuperar la gestió i titularitat pública de la xarxa de transport públic municipal o mancomunat.
- Incrementar les freqüències dels serveis més congestionats.
- Elaborar un pla municipal i comarcal per ampliar les xarxes de transport públic, concretament de bus, que doni cobertura a les necessitats de totes les veïnes del municipi especialment per connectar els habitatges amb els 20 punts de major interès públic com:
 - Centres d'Assistència Primària (CAP) de referència per barris i pobles.
 - Centres Escolars i Instituts d'Educació Secundària públics.
 - Mercats i centres o eixos comercials dels barris i pobles així com altres equipaments públics (biblioteques, poliesportius, centres cívics i culturals).
 - Seu de les administracions públiques (ajuntaments, oficines de la Generalitat o govern balear...).
- Garantir la connexió en transport públic de tots els sectors dels pobles i ciutats, principalment amb els centres de treball, zones industrials i comercials, amb les residencials.
- Fomentar la mobilitat compartida entre usuàries i de baix impacte especialment per als desplaçaments als polígons i zones industrials de més de 200 treballadors.
- Millorar les condicions de les treballadores del sector del transport públic i garantir els seus drets laborals.
- Modificar i adaptar, segons el cas, la regulació semafòrica del transport públic per adaptar-la a les seves necessitats i no a l'increment del flux de vehicles privats, principalment en ciutats.
- Promoure l'electrificació de la flota de vehicles de transport públic col·lectiu, especialment de l'autobús per reduir el seu impacte sobre la qualitat de l'aire i el canvi climàtic.

10. REPÚBLICA CATALANA

Vertebrem els Països Catalans des del municipi

El municipi és l'espai on es desenvolupen les relacions veïnals, culturals, associatives i, sovint, laborals d'on emergeixen una plural i multiforme varietat d'organitzacions, candidatures municipalistes, grups, associacions i col·lectius que actuen i incideixen dia a dia en els diferents àmbits de la realitat.

Per això, i degut al seu paper fonamental com espai d'autoorganització i politització popular, considerem que el municipi conforma l'àmbit de partida des d'on els subjectes socials han impulsat fins ara i han de continuar impulsant el procés cap a la independència i la transformació social.

Transformar des del municipalisme implica desplegar polítiques d'aprofundiment democràtic i de justícia social. Sabem que no és possible sense una acció combinada al carrer i a les institucions. Tanmateix, ara l'espai institucional ha quedat encara més limitat per a qualsevol mena de transformació. La intervenció dels municipis a través de la LRSAL així com el blindatge i enduriment de l'Estat, demostrat amb l'aplicació de l'article 155, fan que el marge per a aquestes polítiques sigui gairebé inexistent. Superar l'espai per on es podrà moure l'acció municipal serà més necessari que mai. Connectar el municipalisme amb el procés de lluita per la independència ha de ser una manera d'enfortiment mutu. Sense una base municipalista, la lluita per la República Catalana no pot sortir endavant.

El paper dels ajuntaments i les xarxes associatives a nivell local va ser determinant per a poder endegar el referèndum de l'1-O i la resposta solidària del 3-O. Així com també són els municipis els que a l'Estat espanyol proclamaren, el 14 d'abril de 1931, la II República o els que, el 13 de setembre de 2009 a Arenys de Munt, iniciaren l'onada de centenars de consultes municipals que va obrir l'actual procés independentista. I d'altra banda, el municipalisme necessita d'un horitzó de ruptura constituent per a poder desplegar les sobiranes i això ha de ser la independència. Finalment, la construcció nacional dels Països Catalans com a projecte històric de l'Esquerra Independentista té un aliat clar en el municipalisme, ja que és l'àmbit que millor permet articular les solidaritats entre diferents territoris, superant la divisió autonòmica i estatal.

10.1 La construcció nacional com a instrument per a la transformació social

Els elements que conformen una nació són l'existència d'una col·lectivitat humana que tingui referències comunes en les que s'autoreconeix com poden ser una llengua, una cultura i una pròpia tradició històrica, desenvolupades en un territori geogràficament detectable o en altres àmbits i l'existència d'un poble que, tot i la seva pluralitat interna, s'autoidentifiqui com a tal.

L'avenç en un procés de construcció nacional de caire polític que superi la dimensió estrictament cultural, requereix de la interrelació de tres elements:

- La normalització de la llengua catalana en totes les parts del país com a factor que contribueix a l'elaboració per part dels ciutadans d'un imaginari territorial comú.
- La recuperació, difusió i apropiació popular de la memòria i la cultura.
- La conformació en l'àmbit institucional i popular d'estructures organitzatives comunes dels Països Catalans, com l'Assemblea de regidors i regidores dels Països Catalans o la Xarxa municipalista dels Països Catalans, des d'on posar en marxa polítiques municipals cooperatives i de solidaritat entre els diferents municipis en els àmbits social, econòmic i cultural i iniciatives socials que vagin en la direcció de construir alternatives concretes i de futur al capitalisme en molts àmbits diferents.

L'expansió i consolidació interdependent i interrelacionada d'aquests tres elements permet l'enfortiment d'un subjecte social que es sent hereu, transmissor i actor d'una determinada manera d'autoidentificar-se i d'identificar la societat que xoca i problematitza frontalment amb qualsevol projecte antisocial i/o espanyolista que pretengui imposar-se i mantenir-se en el poder.

La construcció nacional es converteix, en aquest sentit, en un procés conflictiu amb el Poder, amb les seves fronteres i amb l'estatus quo, assentant les bases de la transformació social. I en aquest sentit la proposta de la CUP passa per incidir en la necessitat la nació com a entitat política comuna de tots els habitants dels nostres països, partint de la defensa de la llengua i del reconeixement de la història però posant l'accent en l'acció política present, sobretot en la voluntat de construcció col·lectiva.

Propostes

- Desplegar i col·laborar amb totes les iniciatives que promoguin la identitat compartida, lingüística i cultural, amb els Països Catalans.
- Fomentar i aprofundir l'intercanvi i les relacions polítiques, culturals, econòmiques i educatives entre els diferents municipis, comarques, països, entitats i organitzacions dels Països Catalans trencant les fronteres político-administratives com les províncies o la frontera franco-espanyola, i impulsant la construcció d'un marc territorial comú.
- Promoure la defensa dels drets nacionals i en particular el dret a l'autodeterminació i la independència. Quan sigui necessari, fer-ho a través de la desobediència institucional i popular.
- Impulsar i participar en la conformació en l'àmbit institucional d'estructures organitzatives comunes dels Països Catalans, com l'Assemblea de regidors i regidores dels Països Catalans des d'on posar en marxa polítiques municipals cooperatives i de solidaritat entre els diferents municipis en els àmbits social, econòmic i cultural.
- Impulsar i participar en la conformació en l'àmbit popular d'estructures organitzatives comunes dels Països Catalans, com l'Assemblea municipalista dels Països Catalans, des d'on posar en marxa i coordinar, en diferents àmbits, iniciatives socials que vagin en la direcció de construir alternatives al model econòmic i cultural dominant.
- Fomentar i aprofundir l'intercanvi i les relacions polítiques, culturals, econòmiques i educatives entre els diferents municipis, comarques, països, entitats i organitzacions dels Països Catalans trencant les fronteres político-administratives com les províncies o la frontera franco-espanyola, i impulsant la construcció d'un marc territorial comú.
- Donar suport a totes aquelles iniciatives i moviments socials que treballen en àmbits i propostes que permetin avançar en la construcció nacional dels Països Catalans, sense valorar si aquestes parteixen d'un àmbit que englobi tota la nació (com pot ser la plataforma "Som Països Catalans") o només una part (com pot ser "Escola Valenciana")
- Impulsar una institucionalitat pròpia: l'Assemblea Municipalista dels Països Catalans

- Organitzar l'Assemblea Municipalista dels Països Catalans, oberta a la participació d'ajuntaments, alcaldes i alcaldesses, regidors i regidores, i al teixit associatiu del món municipal, més enllà del nostre espai polític.
- Ens comprometem a engegar una primera fase del projecte amb una trobada de regidors i regidores dels Països Catalans que se celebrarà abans del 2020.
- L'Assemblea Municipalista dels Països catalans s'articula a tres nivells: a nivell nacional (conjunt dels Països Catalans), a nivell dels territoris històrics (Principat, País Valencià, Illes) i a nivell comarcal, veguerial o similar.

L' Assemblea Municipalista ha de servir per a:

- Coordinar el treball republicà i rupturista que faci avançar les alternatives polítiques i econòmiques, en àmbits com l'habitatge, les finances municipals, l'acollida de persones migrades i refugiades, el desenvolupament econòmic o la cultura.
- Fomentar i aprofundir l'intercanvi i les relacions polítiques, culturals, econòmiques i educatives entre els diferents municipis, comarques, països, entitats i organitzacions dels Països Catalans.
- Exercir de contrapoder per l'autodeterminació i la República, especialment en un moment en el qual les institucions autonòmiques estan més coartades que mai.

10.2. El camí i l'objectiu de la independència: la ruptura democràtica i el nucli essencial de dignitat

La CUP considera que el procés d'alliberament nacional només té sentit si s'entén i s'aprofita com una **oportunitat per redefinir d'arrel i a favor de les classes populars el sistema de relacions polítiques, econòmiques, socials i culturals vigent.**

La CUP-PC aposta per un tercer camí que es construeix al voltant de les persones i la seva dignitat. Es tracta d'un model que parteix dels següents fonaments:

Per una banda, creiem fermament que **totes les nacions tenen el dret d'autodeterminar-se** i el dret a existir com a tal en igualtat de condicions dins del context internacional i, conseqüentment, a constituir-se en estat. A més a més, es dona la circumstància en l'actual conjuntura, **l'única alternativa per fer front a la situació d'emergència social i a la crisi actual, passa pel reconeixement urgent d'un "nucli essencial de dignitat"** per a totes les persones i col·lectius que els assegurí treball; habitatge; sanitat i educació pública, gratuïta i de qualitat; serveis bàsics; seguretat social; redistribució de la riquesa; participació política; propietat i gestió pública dels serveis i sectors estratègics, etc.;

Per altra banda, considerem que en **un moment on ni les institucions ni el Dret vigent no permeten cobrir els drets de vida digna de la majoria, la ruptura democràtica amb l'Estat mitjançant un fort procés de mobilització i organització de les classes populars i la classe treballadora particular que desbordi els poders dominants i els seus actors i porti cap l'obertura d'un procés constituent participatiu que obri una crisi política i un debilitament amb els poders del capital, el patriarcat i l'estat per canviar d'arrel el sistema, és l'única via per a fer efectiu el nucli essencial de dignitat de totes i tots.**

Propostes

Convençudes que aquest camí és l'únic que ens pot portar cap a majors nivells de benestar individual i col·lectiu, des de la CUP-PC, tenim les següents propostes:

- Donar suport a totes les iniciatives ciutadanes (assemblees, consells ciutadans, entitats locals, plataformes i organitzacions, etc.), amb l'objectiu de desplaçar el centre i protagonisme del procés d'alliberament des de les institucions cap a la societat civil.
- Col·laborar en totes aquelles iniciatives orientades a fer efectiu el dret a l'autodeterminació dels Països Catalans, recorrent a l'autotutela de drets quan sigui necessari per donar resposta a una situació d'emergència social i nacional.
- Fomentar i fer avançar el moviment popular que organitzi l'espai de ruptura democràtica amb les elits polítiques i econòmiques dels diferents territoris dels Països Catalans i les seves institucions.
- Impulsar accions de desobediència institucional i popular que accelerin la ruptura democràtica amb l'estat.

10.3 Ordenació territorial per vertebrar la república

Una de coses imprescindibles que caldrà fer per vertebrar territorialment la república que volem construir és revisar l'ordenació territorial. Les diputacions, l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), els consells comarcals, i, encara més, les administracions autònomes com les mancomunitats o els consorcis es tracten de centres de poder que no són escollits directament pel poble. I això malgrat ser institucions amb un gran pes econòmic i polític que fan de porta giratòria o que serveixen als partits com a "cementiris d'elefants".

Sovint les diputacions, en especial la de Barcelona, i altres administracions amb tants recursos, han actuat com a contrapoder a altres institucions per purs interessos partidistes. Però el pitjor d'aquestes institucions d'organització territorial és que responen a una visió del territori provincial, subordinada a un model administratiu centralitzat i centralista, incapaç de fonamentar i construir un model equilibrat i consensuat amb el territori.

Sant Cugat està integrat a l'AMB, una organització territorial creada en contra de la població afectada i del funcionament eficient del conjunt de país. Aquesta institució creada l'any 1955, en ple franquisme dels «planes de desarrollo», i la seva adaptació és anàloga als canvis de les elits econòmiques i polítiques que s'hi han aixoplugat. L'AMB «controla» l'urbanisme, la mobilitat i els serveis comuns dels 36 municipis que la integren. Mentre que el Consorci gestiona el macro-port i la seva activitat econòmica, amb potents interessos urbanístics que ultrapassen el seu àmbit. Com en d'altres institucions similars, l'estatut jurídic d'aquesta institució afavoreix la corrupció estructural: acullen un seguici de polítics «retirats» de la primera línia i gent de confiança amb sous estratosfèrics que viuen amb la tranquil·litat de passar inadvertits per la majoria de la població, reclosos en uns edificis de molt difícil accés.

Les institucions supramunicipals tracten temes d'una importància transcendental tant en la vertebració del país com en la vida quotidiana de la població: Gestió de residus, menjadors i transport escolars, serveis socials, distribució domiciliaria de l'aigua, protectora d'animals, xarxa de carrils bicis, serveis funeraris. Aquesta opacitat, deliberada i volguda, ha facilitat externalitzacions, enriquiments d'empreses, i menjadores de partits polítics, agències de col·locació, al temps que, en la gran majoria de casos, la totalitat de partits polítics actuen en ella de comú acord, fet que demostra la capacitat per aprovar punts als plens de les institucions amb totes les combinacions de partits possibles. Les institucions supramunicipals no han de ser un simple organisme administratiu sinó que

s'han de convertir en un element més de desobediència per tal de trencar amb l'estat espanyol. En cap cas les institucions han de servir de menjadora de partits polítics o agència de col·locació, per tant s'ha d'eliminar totes aquelles institucions que no serveixin per la vertebració social i nacional dels Països Catalans.

És imprescindible, des de la perspectiva de la construcció d'una nova república, que des de l'Ajuntament de Sant Cugat es promogui un debat profund sobre el model territorial tenint en compte la perspectiva de l'articulació territorial, política, econòmica, social i institucional, del conjunt dels Països Catalans.

Propostes

Per poder fer possible aquest horitzó de vertebració territorial dels Països Catalans i avançar en la lluita cap a la construcció de la República Catalana proposem desplegar les següents accions:

- Defensar una adequació de les institucions supramunicipals a la realitat territorial.
- Treballar per a la supressió de les Diputacions provincials i per un encaix de l'Àrea Metropolitana de Barcelona.
- Defensar l'eliminació de les diputacions provincials.
- Analitzar la necessitat del consell comarcal del Vallès Occidental, i demanar-ne la supressió si s'escau.
- Treballar a les institucions supramunicipals a partir d'aquests de tres eixos de treball:
 - Informació pública i gestió democràtica.
 - Racionalització de l'administració i vertebració de país.
 - Serveis públics, ecològics i de qualitat com a forma de cohesió social.